

dao
1800

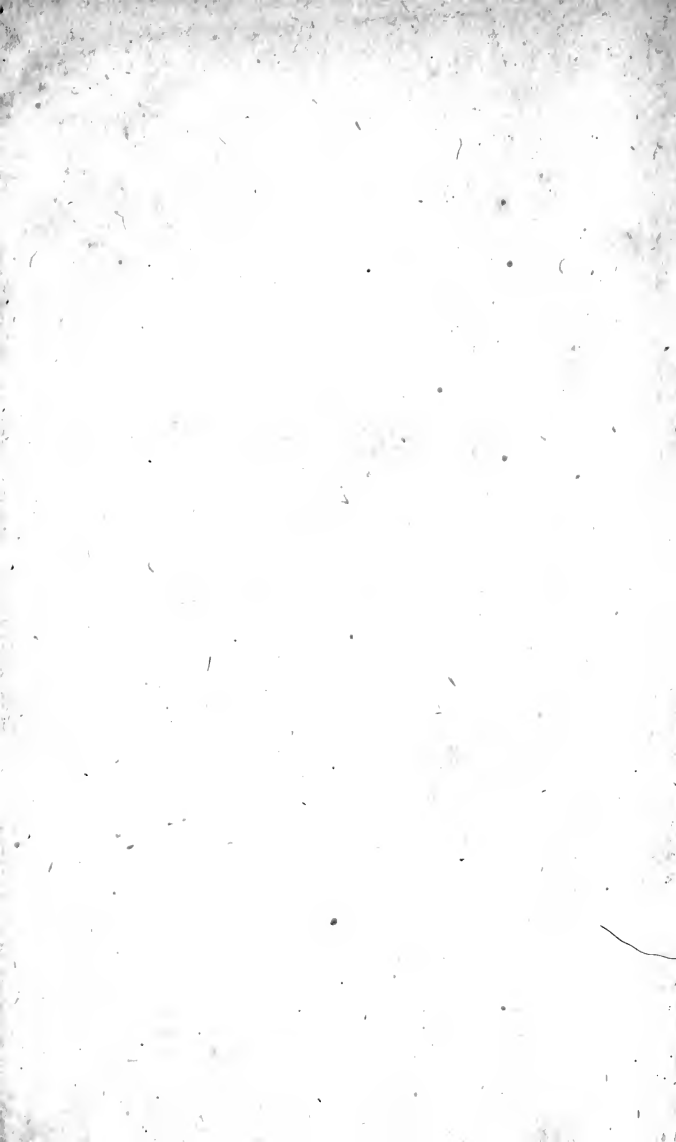
THE
WILLIAM R. PERKINS
LIBRARY
OF
DUKE UNIVERSITY

Rare Books

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
Duke University Libraries

HADRIANI BEVERLANDI

J. U. Licentiati

DE

PECCATO
ORIGINALI,

καὶ ἕξοχλῶ sic nuncupato,

DISSERTATIO.

Pfalmographus Pf. LVIII. commate IV.

Abalienati sunt impij inde à vulva, erraverunt ab utero ; loquentes mendacia.

Ex Typographeio M. DC. LXXIX.

FABIUS Lib. XII. c. 6.

Non differendum est tyrocinium in Senectutem, nam quotidie metus crescit, majusque fit, semper quod ausuri sumus: & dum deliberamus, quando incipiendum sit, incipere jam serum est. Quare fructus studiorum viridem, & adhuc dulcem promi decet, dum & venia & spes est, & paratus favor, & audere non dedecet; & si quid desit operi, suppleat aetas: & si qua sunt dicta juveniliter, pro indole accipiuntur.

*BR
B571P

ARTE ET MARTE

Viro Inclyto

BERNARDO
DE GOMME

Equiti torquato, Castrorum

CAROLI II.

Britanniae Regis

Grumatteo Supremo, Pariter ac Militarium Machinarum Architecto
Generalissimo

HADRIANUS BEVERLANT

Privignus. Vitrico. opt.

L. M. Q.

D. D. C.

Lustrum jam est ex quo, Honorande vir, pallentes legulejorū modernorum mores radebam & ingenuo cavillo veterum jurisperi-

D E D I C A T I O.

torum culpam defigebam, ut togatorum hoc Puteal, Sophiæ tyrociniū nomini tuo, in'grati animi κελθήειον, inscriberem; verum enim vero veterum monumenta ruminanti dulciores salebræ obvenêre, quibus fatalem necessariæ Veneris luem suo gladio jugulare jubebat corruptioris ævi cacœthes. Tandem post ardua mentis, & lubrica ingenii, & negotiorum intercapedines tardigrado, inter sacrum laxumque fluctuanti, multotiesque non indiligenter pensitanti occurrit placidum ingenitumque mortalium nefas, cujus salebrosam Spartam, ut tandem adornarem, nulla religio obstabat, sed omnis necessitas suadebat. Lugdunense laerpitium Vitrico, qui ipsius genitoris provinciam hucusque sustinuit, offerri voluit

DEDICATIO.

luit Pallas: utinam uno eodemque
libando simpuvio in Britannia Ca-
tholicæ veræque religionis Liturgiæ
brevi litare sinat exercituum Rex &
pacis auctor. Illic throni,

*Illic purpureâ canus cum veste Sa-
cerdos.*

Patriâ An. LXXI I undique populatri-
cis Martis tigribus & rapidis exossatâ
Leonibus, (*infandum jubeor renovare
dolorem!*) Metelli urbe, rusticorum
audaciâ truculentorum, civiumque
dissidiis, ad suæ defensionis subsidia
incautis, nec non imbellis inopisque
popelli rabie quassata, Diœcesi unâ
atque alterâ hostium, cædes, incendia,
ac Stupra meditantium, crudelitate
propemodum deletâ ac depopulatâ

*(Ossa vides rerum vacuis exueta
medullis)*

D E D I C A T I O.

per cæruleas Neptuni plagas, (non
 fexus non ætas periculo tum vacua) e-
 quo ligneo, pelagum sulcante, in di-
 visam à tota orbe insulam cum me
 contulisset, quibus beneficiis, quibus
 delectamentis advenam non excep-
 stit! quibusne gaudiis, cupediisque,
 lasere & pipere inspersis, exoticoque
 jure perfusis, me delibutum reddidi-
 sti! nuperque Illustrissimo Comiti
 de Ossory Periscelidis Equiti literis
 melle & papavere sparsis commen-
 dasti &c! quæ omnia persequi non
 patitur papyri æquor; oppressum ita-
 que beneficiorum mole obticere ju-
 bet verecundia. Unum tamen præ-
 dicandum censeo, quod admodum
 prætextatam meam ætatem tuo præ-
 sidio vallabat pia mater, cum Bredæ
 A. LX tuis meritis, omnium primo
mihi

DEDICATIO.

mihi obstipo capite pristinam postliminio restitueret sanitatem Sereniss. Fidei Defensor, morbumque, qui per annos quatuor me infestaverat, monstroso tactu leniverit. Confragosam in fastigium dignitatis esse viam novimus Candidati, nisi purpura vendat Causidicum, vendantque Amethystina; masculæ autem virtutis tuæ Specimina, in ardua nobilitatis supercilia vibrata, Sereniss. Regi Carolo Primo probata usque adeo fuere, ut primore apicum congressu Equestri te ornaverit torque, diu inservientem indies fidem expertus, Tibi cohortis præfecturæ provinciam demandaverit, cujus experimenta contra *Acherontis pabulum* tot tantaque intra telorum jactum primipilus exhibuisti, ut te omnes-

DEDICATIO.

que constantes Martyr Carolus, cum
 cælestem hereditatem cerneret, abi-
 retque ad ipsos Superos & beatos, Di-
 lectissimo Filio mancipaverit. Ita-
 que Sereniss. Carolus Secundus pie-
 tatis paternæ necessitate victus, Te
 mente solidâ constantem, Archite-
 ctum machinarum bellicarum su-
 premum voluit. hinc subversi mon-
 tes, maria contracta, Dunkerkæ, Ports-
 muthæ, Pleymouthæ arces ab imis
 fundamentis à te excitata. Egregia
 mehercule æternitatis monumenta!

*Addetot egregias urbes, operumque
 labores,*

*Tot congesta manu præruptis oppi-
 da saxis,*

*Fluminaque antiquos subterlaben-
 tia muros.*

Mare Ibericum, jactis in altum Tingi
 moli-

DEDICATIO.

molibus, tutum pacatumque reddidisti, ita ut Turcæ contracta nunc sentiant æquora sua, & vindex statorque piratarum celebretur Fidei Defensor.

Fretum metuens pelagi pirata relinquet.

Nuper cum hospitalitatis tesserâ me tanquam vinculo devinctum retineres, Te hospitiorum Mareschallum, Cretatarium sive Grumatteum dixit Regis sacratissimi Majestas. Hæc omnia sine ullo suffragiorum ambitu, refragante virosâ susurronum fæce, & applaudente multitudine, quæ nec alterius opimis marcescit, nec acutis limat oculis, nec obliquo macet livore. Multi enim magnitudinem fortunæ suæ peccandi licentiâ metiuntur, tu autem ingenuâ comi-

DEDICATIO.

*Dum bombum bombardæ sonat, re-
sonante boatu,*

Pacem implorare admonet. Jam e-
quidem tuba non amplius terribili
sonitu *Taratantara* ingeminat; sed in-
tra urbium mœnia

*Hi volucres tollunt Aquilas, hi
picta Draconum*

*Colla levant, multusque tumet per
nubila serpens.*

Ego saltem civilia bella Tardipedi
Deo sacrata velim, ut æternos habeant
frænos, & adamantinis vincta cate-
nis, & votorum æstu sopita in æter-
num quiescant, tum brevi me redu-
cem lares & penates tui videbunt re-
cipientque præstolantem (nec enim
tesseram confregisti) quando tran-
quillo vitæ otio, & nunquam tur-
bata gaudebimus quiete. *Da Pa-
cem*

DEDICATIO.

cem Domine in diebus nostris, quia non est alius, qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

Pax hominum genitrix, pax est custodia rerum,

Pax aperit juris justitiaeque forum.

Gloria pace minor, minor est victoria pace,

Atque aliquid pejus pace triumphus habet.

Nobili,

Nobili, Consultissimoque Viro,

DOMINO

D. JACOBO DE GOYER.

Elegantioris Sophiæ Initiato

HADRIANUS BEVERLANT.

Bene rem gerere.

*S*i nosse digneris quantam pectoris mei
portionem occupaveris, asylum Suadæ-
que medulla mea, non ex deunce, sed
tota exasse illud possides. Hucusque gordio
contubernii haud tralatitii glutine uniti co-
aluimus, & secretarum litterarum, nectaris
florumque ubertate (quem thymum equidem
non spirent hæ) refertarum commercia reli-
giose sartatectaque coluimus; ne tamen anci-
piti invidiæ telo secarentur, nosque divelle-
remur iterum adamantino publici testimonii
nexu me tibi devincio, ut equali lance me-
cum certare digneris. Nec equidem nunc do-
ctrinam, dexteritatem, candorem pariter ac
humanitatem tuam dignis encomiis prosequi
institui, dum omni virtutum gloriâ conspi-
cuis & pollens precariis testimoniis non ju-
varis. Scio equidem proborum candorem

Stoi-

EPIST. AD D. DE GOYER.

Stoicidarum livori subjacere ; sed miror crudo mendacio insontem me hodie sauciatum. Constitueram Libros tres de Prostibulis Veterum typis mandare , quorum contenta dum Initiandis subinde patefacerem , nescio quo Dæmoniâci zeli fôtu (nec enim omnes eadem mirantur aut amant) factum sit , ut è furno & lacu redeuntes puellæ me inverso pollice occiderent populariter : dum Hagae inter fæmineas cathedras paulisper desiderem, causam inquirô :

Gerræ germanæ , atque ædepol Lyræ
Lyræ.

Referunt lascivæ Tribades , Celso dictare paratæ , se à fratribus procisive intellexisse , me membrum illud , quo viri cluimus , arborem boni & mali , mulierum absque fundo pixidem , Paradisum (quem in Mezzapottamia fuisse nuper testabatur celsissima Princeps) asseruisse & præterea rationes convitii non plures movère

Quam si dura silex , aut stet Marpesia
cautes.

Me dius fidius

(Turpe quidem dictu, sed si tentigine
rumpar) Cul-

E P I S T O L A

Culpantis cupiam sustinuisse femur.

Ita comparatum est, ut quicquid præter consuetudinem emicuerit, repentino oculo spectemus, interrogemus, ostendamus, & antequam ipsi perspexerimus, legerimus & intellexerimus concepta relinquamus, & ut abominanda Tardipedi Deo devoteamus. Adeone inhumanum esse decet, ut inaudita, ad mentem referentis, forsitan furentis aut stolidi, ilico diris mancipemus! Nihil adeo absonum, quod non mirari omnes desinent, si præjudiciis sepositis rem lynceis intueantur oculis. Quod si tamen agnitâ veritate perseverare velint in errore, eos ut contumaces ad Anticyram relego, ut helleboro & porculo se piari sinant donec resipiscant. Nulla in re improba Sacraque rerum industria dexterius lusit, quam in tanta ingeniorum varietate. Mentis caligo magis errorum amore, quam errandi necessitate agitur, & ut sui aliquid videatur afferre, etiam recta commutat, adeo ut diligenti cura errorem vix cavere possis, Qui cavet ne decipiatur, vix cavet cum etiam cavet. Et quum cavisse ratus est, sæpe is cautor captus est.

Cum

AD D. DE GOYER.

Cum circa ingeniti nefas originem atque naturam Siculis gerris vaniora comminiscantur in specu Trophonii bardi buccones, quorum sodalitati ne congressu quidem primore socière peto; Ideo ausus fui mea styli mucrone chartis illinire. Inter Antistites Ecclesie Primitivæ Episcopi atque Presbiteri quidam opinioni meæ favere videntur: haud tamen scio num recte & penitus enucleaverint, tu interim, Perspicax Vir, oculatâ fide cernere & dijudicare poteris. Qui bene conjecerit, hunc vatem perhibeto optimum. Quiritaris forsân me nimis audacem

Meque sub his tenebris nimium vidisse quereris,

Quasi ea quæ penes Deum manere voluit Spiritus Sanctus, petulanter perscrutatus essem. Neque enim impune quisquam quod non licuit aspexit. Istud Quartillæ locum habet quo ad prophanos Priapi & Eleusinae Cereris orgiorum Sacrilegos, quod plane in me desperatum nosti scornma. Curiosis sciscitatoribus, Quid Deus fecisset ante jacta mundi fundamenta, reposuit cum Euclide Augustinus, iis simili-

B

busque

E P I S T O L A

busque gehennam fabricasse Deum. Quis enim novit mentem Domini, aut quis ei consiliarius fuit? Temerarie itaque Pseudo-Dionysius Areopagita caelestem Hierarchiam affectatâ predicavit arrogantia. Hujus autem peccati ubique non meminisse dignatur Sacri Codicis auctor, licet arborem mysticé explicuerit Pentateuchi scriptor. Denique & desperatissimum perfugium est, se nolle ea investigare extra quæ salutem eternam consequi possit. Quotidianum istud ac sine fructu jurgium eruditâ suâ inscitiâ (quam Divinæ auræ particulam fere dixeris) Scaliger ipse enervavit. Inficias equidem non eo, nimiam sæpe nocere diligentiam, ideo ne literarum intemperantiâ rationis egestas laborare videatur, verbis necessitatis solis utar, ne face petulantia sermonisque lubrici pruritu polluatur ratiocinatio, in qua severitatem comitatemque sic miscui, ut nec illa in tristitiam, nec hæc in scurrilitatem degeneret. Consilii & instituti summas habes, amicorum intime, fer sententiam (sunt verba Senecæ: commodius nihil est, quam semper sapientissimorum ef-
fatis

fatis sua polire) & pronuntia quis tibi verisimillimum videatur dicere, non quis verum dicat, id enim tam supra nos est, quam ipsa veritas. Quis à prima parentum simplicitate degener sibi polliceri auderet, se clare & distincte omnia percipere posse? vereor ne pro Iunone nubem amplectetur tremulus. Divinae enim sapientiae est verum scire.

---- Poëta tabulas cum cepit sibi

Quærit quod nusquam est gentium,
reperit tamen

Facit illud verisimile quod mendacium est.

Interim cum inter lusciniarum querelas & inter improborum passerum fringultientes susurros versaris, scire a veo ecquid Venusinâ lucernâ dignum judicaverint prophani, eaque umbræ tuæ reveles, neque vicissitudini mutuae affectionis remunerandæ longiores moras injicito, utpote à me iterata ad te meabit salutatrix pagina, cottidianæ charitatis de plano Τεχνηρον, quod ut indies per lustra, propitio numine, fiat opto vehementer, sperare licet vix sinat præmeditatum in facundam Galliam, Causidicorum nutricula,

EPIST. AD D. DE GOYER.

Et penitus toto divisos orbe Britannos
*Iter. Verum enim vero sinas ore rotundo
Pace tuâ, tuos verborum globulos, quibus
sincerum affectum nuper egra me imper-
tiri dignabaris, nunc in auctorem suum
retorquendo vibrem. Credo nec Ore-
stem Pyladem, nec Castorem Pollucem,
nec Narcissum semetipsum tam perditè
amasse, quam ego te, decus & ornamen-
tum meum, diligo. Sed quis, flos populi
delibate, tuum pectus, generoso incoctum
honesto, pariter ac ponderosam ingenii tui
vim non deperiret, nisi mentis inops? Læ-
tus sum cum Hectore Næviano laudari
me abs te viro laudato. Adeoque præfiscine
nunc, affatu brevi Mattiacus, exclamare
cogor,*

Vive diu mihi, vir dulcis, proprios
ego tecum

(Sit modo fas) annos contribuiffe
velim.

Lugduni Batav. XXI. Martias ipso æquinoctio:
quo tempore sol periodo $\nu\alpha\gamma\mu\pi\omega\epsilon\pi\alpha$ totum
terrarum tractum perlustrat, etiam Arcti-
cam plagam & Antarcticam. Anno mundi
redempti, siquidem æra vulgaris calculum
bene ponit. CL. ICD. LXXIX.

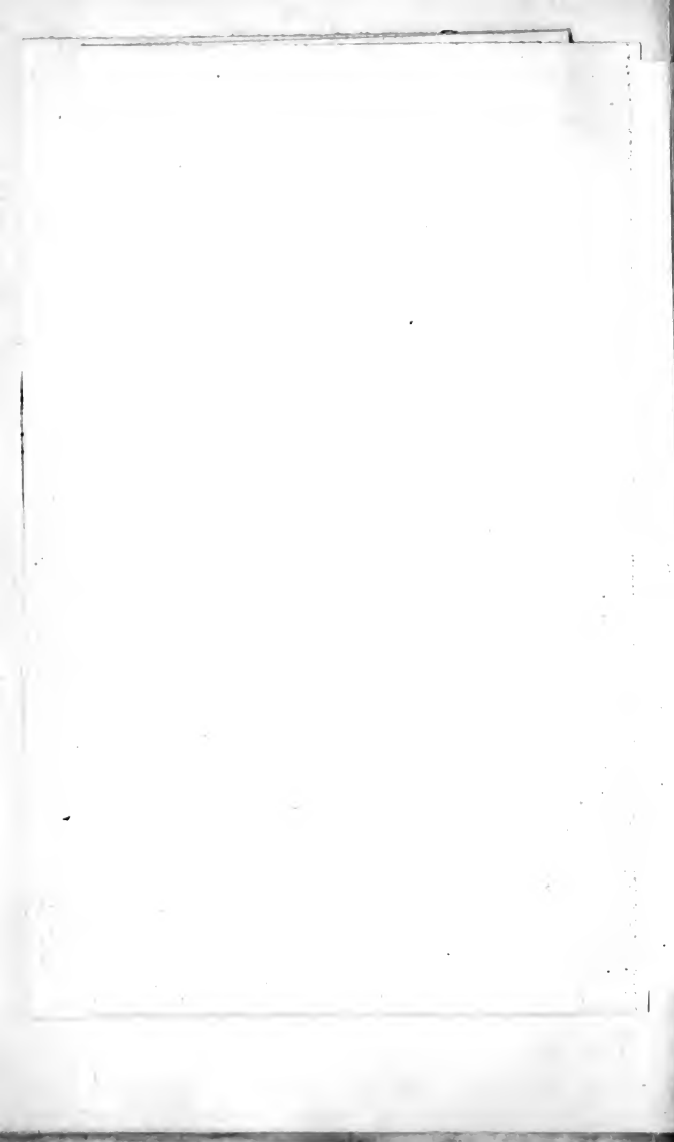
HA-

Went. Bertram. J. U. Q. D.
Quæ. ou. rest.

Paluck pux.

W. Sherrin fec.

HADRIANI BEVERLANDI

D E

Peccato Originali
Dissertatio.

Bonum Factum.

I. N. D. N. I. C.

Dominus Deus præter quem Deutr. VI, 4.
nemo, Universi Creator T. Dei.
O. M. qui est, qui erat & qui * I Timot. III, 16.
venturus est, propter se, æterna sua Proverb. VIII, 22.
consilia * *mysterii pietatis* volvens, Joh. III, 16. xvii, 9. Hebr. VII, 22.
decrevit cum præde ac vade, iudice Decretū. I Petr. I, 19. 20.
ac Paracleto nostro Iesu, hominem Ast. xv, 18. Eph. III, II.
salvare, quem degeneraturum no- Joh. XIV, 16. 17.
verat, ast per Spiritum Sanctum ar- Gal. IV, 5. 6. Eph. IV, 30.
rhabonem, sponforem ac obsidem Eph. I, 6.
adoptandum & restaurandum gau-
debat, ad laudem gloriosæ suæ gra-
tiæ, quâ nos gratis sibi acceptos ef-
fecit in illo dilecto. Fatum! fatum!

exclamarent hic gentium naturæ
 Consulti: at ego numen nutumque
 divinæ voluntatis haud tralatitiis
 hic agnosco indiciiis. Unitatem in
 Trinitate, ante indigestam molem
 pondusve illud iners, quem dixere
 chaos gentiles, Deum Opt. Max. ab
 æterno, qui cœlos ex nihilo, in eis-
 que omnem angelorum exercitum,
 ut unanimi Ἀγγελούα creatorem
 suum glorificarentur, Ἄγιος, Ἄγιος,
 Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ὁ παντοκράτωρ,
 ὁ ὢν ὁ ὢν, καὶ ὁ ἐρχόμενος, terramque
 tricies semel millium quingentorum
 milliariorum amplam & in ea omnia
 animalia, exceptis ginnis, burdoni-
 bus, alopecibusque, sine femine,
 pisces ex aqua, hominem ex terra
 creavit, existitisse & ratio & fides
 nos docent. Quis mensus est pugil-
 lo suo aquas? quis appendit in bilan-
 ce montes & colles, nisi Deus seculi
 Dominus? Ille incomprehensibilis
 pariter ac omnipotens Universi, vi-
 sibilium & invisibilium conditor ac
 rector,

Job.

XXXVIII,

6.

Cœli.

Apoc.

IV, 8.

Jes. VI, 3.

Angeli.

I. Scaliger.

Exerc. 58.

Levit. arg.

XIX, 19.

Gen. I, 21.

31, 7.

Rom. 1,

20. Hebr.

XI, 3.

Psf. CXXIV.

8.

rector, non equidem simplici elo- Hebr. I, 2.
Joh. I, 1.
Joh. III,
 quio, sed sapiente verbo Filio suo 34.
factores.
Joh. xxxv.
com. 9.
Eccl.
 unâ cum fœtu divinæ potentæ Spi- XII, 1.
Rom. IV,
 ritus Sancti, omnia, quæ non sunt, 17.
Tertullian.
adv. Her-
mog. c. 22.
adv. Marc.
 vocavit tanquam sint. Omnipoten- L. v. c. 1.
adv.
Herm. c. 6.
adv. Prax.
c. 4.
† Act.
XVII, 28.
*L. II. c. I,
 tem hanc Trinitatis voluntatem ac Vaninus.
Lucifuga.
 terrarum cœlique fatorem agnove-
 runt Ethnici, quos res factæ ad ali-
 quid non factum deducebant, ut
 Aratus teste D. Paulo †, Sophocles
 Euripides & Epicarmus. Contra Ari-
 stoteles & *Plinius mundum pro nu-
 mine habuerè. Diabolica Idearum
 sacramenta fovit inter Chrestianos
 potius quam vere Christianos Iulius
 Cæsar Vaninus, qui cum Marone &
 Cardano Titania astra hanc molem
 agitare hariolatur, solem cœlorum
 animam & Deum suum prædicat,
 eique gratias agit pro ingenti illa
 doctrinæ mole à Deitate illa acce- Applicæ
huic I Cor.
III, 20.
Proverb.
XIII, 13.
Jerem.
VII, 9.
Joh. XXI,
14.
 ptâ, omnia istius Dei digito, quem
 sphæræ octavæ cancellis incarcerat,
 per influentiam cœlestium corpo-
 rum perfici docet: adeoque Mosen

4 HADRIANI BEVERLANDI
 Christum & Mahometem fuisse sy-
 dereos legiflatores, ftellarum fato
 Iudaifmum Chriftianitati, & Ma-
 humetifmo Chriftianifmum locum
 ceffiffe. Denique ut Ninus per Zo-
 roafttrum magum & Apollonius per
 aftrologiam, ita & eadem vafricie cœ-
 teros legiflatores decepiffe orbẽ im-
 pius prophane bacchatur. *Nil mor-
 talibus arduum, cœlum ipfum petitur
 ftultitiâ!* Afclerionis obiit fatum:
 cum mundi conflagationem cum
 Cæcilio exprobraverat, femet vivum
 Vulcano mancipari fivit ftolidus.
 O curvæ mentes! cœleftium inanes!
 Vidit & ætas mea genuinum Lucia-
 ni nepotem, Spinofam, qui ex Hob-
 beffii hypothefi nullum Deum præ-
 ter fixum illum naturæ ordinem,
 five rerum naturalium fatalem con-
 catenationem, venerabatur: nimi-
 rum cum Sacrum Codicem Orlan-
 do furiofo comparet vafer impoftor,
 ficut Vaninus Salomonis proverbialiter
 dixerat *populares fententiolas, &
 cupi-*

Spinofa.
 αἰτιολό-
 γη.

Amos.
 VI, 10.

cupidineos versiculos omni lepore destitutos. Hi sunt impostores sub Athei (sit verbi abusui venia, nam & hic naturam, alter & solem pro Deo habuit) ficta velataque personâ, speculativi: de puris putisque Politicis pariter ac *Epicuri de grege porcis* alias dicendi locus. Nos ex scaturigine aquarum viventium novimus, antequam montes gignerentur & produceret terram rerum opifex, à seculo ad seculum extitisse omnipotentem. Tollite sursum os sublime erectosque vultus & oculos ad sidera vertite, & videte: quis creaverit hæc? & per creaturas, tanquam per scalam ad Deum ascendetis. Quum itaque cernemus coelos, opus digitorum Dei, lumen & stellas, quas disposuit, nonne cum Sacro Vate exclamare necesse habemus? *Quid est homo, quod memor es ipsius? & filius hominis, quod visitas ipsum?* ipse Lucilius apud M. Tullium. *Quid enim esse potest tam apertum tamque*

Dial. xvi. de Fluviis gener.

Pf. xc, 2.

coeli.

Ast. xiv, 17. cum c.

xvii, 27.

Ovid. L. I, 297. Fast.

Tertull. c.

17. Apo-

log. Psal.

xix, 1.

Pf. viii, 5.

Iege Rom.

1, 20. A-

rist. de

mundo

c. 6. Basi-

lius Selv.

Orat. 1.

perspicuum, cum cælum suspeximus, cœlestiaque contemplati sumus, quam esse aliquod Numen præstantissimæ mentis, quo hæc omnia regantur.

Angeli.

Coll. 1, 16.

Pf. CIV, 4.

boni.

Isa. 5. 6.

mali.

Act.

XXIII, 8.

Hobbes

Leviat.

§. II. Creavit itaque Deus omnia quæ in cœlis & quæ in terra sunt, visibilia & invisibilia, sive throni, sive dominationes, sive principatus, sive potestates. Fecit angelos Spiritus ministros suos, ignem flamman-tem. Quæcunque itaque secundum beneplacitum creaverat Sator, ea erant omnia *valde bona* ait Hebræus Scriptor. Cuncti itaque boni erant angeli, qui in sanctitate sua perseverare potuissent, si voluissent, sed non perseverarunt velle myrias myriadum electorum, creatoris gratia ad- jutum, perseveravit, millies milleni non servarunt suum principium, sed reliquerunt proprium habitaculum, ad judicium magnæ diei, vinculis æternis sub tenebris vincti. Negent itaque Sadducæi, Enthusiastæ ac Hobbes & qui Cyclopicam ducunt vitam

vitam Angelorum Dæmonumque existentiam, dum ipsi alias nulli li- tant, quam ipsi quem negant.

Similes amant labra lactucas.

Eorum autem Hierarchia quæ quan- taque sit penes Deum nostrum sun- to. Melior est ergo fidelis ignoran- tia, quam temeraria scientia. Licet gehenna infidelibus necdum videatur exstructa, deceptos tamen fero Rom. I. 18. 19. 20. se videbunt Sadducæorum affectæ, dum ea quæ de Dæmonibus legi- mus, de phantasiæ & imaginationis male dispositæ aberrationibus inter- pretantur. verum ad Spartam.

§. III. Cum Rabbiniis & Cabba- Rab. Elicæ. c. XXII. Apolog. I. listis Patres, Iustinus Martyr, Tatia- nus, Clemens Alexandrinus, Euse- bius, Tertullianus, * Lactantius & Idolol. c. 9. *L. II. c. 4. L. I. c. 4. & Philo de gigant. Sulpitius Severus nec non Iosephus volunt ex cap. VI. com. 4. Geneseos *Filios Dei* (ut equidem dicuntur angeli Iob. 38. §. 7.) Angelos ante diluvium è coelo excidisse & cum fi- liabus hominum concubuisse, ex quo-

c. 8. in
Philos. S.

quorum patratiōe Gigantes pro-
creatos quovis sacramento conten-
dunt. Franc. Valesius Dæmonas in-
cubas intelligit, ex quibus nati ef-
sent Seirim & Schedim, Striges, Li-
lith

Esd. XIII,
21. &
XXXIV, 14.

*Et rustica numina Fauni
Et Nymphæ & Monticolæ Sil-
vani.*

Plin. L.
VII, c. 52.

*Similia in
Enochi A-
pocr. & in
Chron. A-
lex. Ce-
dreno.
consule
Scalig. ad
Euseb. p.
234.*

Quæ nos de Cercopithecis & mor-
bo Ephialtico & vulvæ conversione
intelligenda esse sigillatim L. II. c.
ult. de *Prostibulis Veterum*, deduxi-
mus. Somniorum hæc interpreta-
menta, quæ eruditos in errorem
præcipitarunt, orta sunt ex Lectiōe
Versionis LXX Interpr. Philo Iudæus
sic locum Mosis allegat. ἰδόντες ὁ Ἄγ-
γελοι τῆ Θεῶ πρὸς θυγατέρας τῶ ἀνθρώπων.
Iosephus πολλοὶ ὑβριστεὶς ἐγγύνησαν παι-
δες. quibus suffragantur Eusebius
nec non Augustinus. Sapienter au-
tem Sospitator noster Sadducæis re-
posuit. Ἐτῆ ἀναστάσι ἔτε γαμήσιν ἔτε
ἐκαγαμίζονται, ἀλλ' ὡς Ἄγγελοι τῶ Θεῶ ἐν
ἐρανῶ

Matth.
XXII, 30.

ἐγενῶ εἰσί. At ego tibi sermone isto Milesio fabulas diutius conferere, auresque tuas lepido susurro permulcere nolo:

Hominem pagina nostra sapit.

Nimis futile Tertullianus, Angelos illos vocat *desertores Dei, amatores fœminarum, proditores hujus curiositatis, & propterea quoque damnatos à Deo*: cum ex Divinis oraculis con-
 jicere potuisset, eos ob rebellionis Ecclesiæ ausum & ambitionis attentatum in tenebrarum regnum fuisse prius de-
 trufos. qualis autem fuerit illa superbia supparo silentii involvit Spiritus S. Invidiæ urticâ percitus Dæ-
 mon Evam ilico arrogantia æstro infestavit, mox libidinis pruritu infecit, quibus se & maritum & cunctos feros nepotes suos præcipitavit. Geneseos comma ante memoratum, digressionis nostræ scopo eousque infervit, ut fideles istos, post protoplastas, pulchritudine filiarum deletos arguat peccati originalis dirum
 nefas

2 Pet. I, 4. applica & nefas. Filii Dei (homines sancti ut
 1 Petr. c. ἰατρῶν παῖδες pro medicis: sic Hoseas
 11, 9. Psal. filius Been, nam discipuli Prophetarū
 105, 6. dicebantur filii, & ipsi Vates patres)
 2 Reg. VI, 1. Matth. id est Sethidæ cum infidelibus (non
 XI, 19. plebeis) Caini filiabus ac neptibus
 2 Reg. II, 12. 1 Petr. scelestæ feminis iniquatione sese
 III, 20. polluerant. Sethidas noto, quia A-
 Luc. XVI I. bel ἀτεχνῶ, quem non immerito
 Suid. in παρθέρον *calibem* dixit Suidas. Cai-
 Σηθ. nitæ Religionis obtentu Dei popu-
 Sethidæ. lum, qui publice ceperat Dei nomen
 invocare, dolo malo circumvene-
 rant, quorum pulchras tremulis o-
 culis devorabant puellas, fœdaque
 Igesfodes Seldeni c. III. Pre- copula cum iis mista commovere in-
 log. de Diis quina, ex quibus robusti & salaces
 Syriis. nati sunt Spurii, nefarii ac incestuo-
 1. Hesiod. si, dicti *Gigantes*, potentes à seculo,
 viri nominis Nephilim, non quod
 contra Jovem lacertos moverent,
 sed quod virtuti castra opponerent,
 quia mox non minus libidine graf-
 sati, sceleribusque ob apostasiam
 Psal. x. à Deo lapsi sunt. Rationem subjun-
 git

git textus, *quia homo caro erat*, at
carneus non potuit producere, nisi

*μοιχείαν, πορνείαν, ἀλαζαρσίαν, ἀσελ- Gal. v, 19.
Gen. xxxv,
22. 2 Sam.*

γείαν. Ut in primorum peccatorum
catalogo recensentur enormis poly-
gamia, divortia, incestus, adulteria,
Scortationes & vagæ libidines. Cum
itaque videret Deus cogitationes
mortalium libidine ab infantia esse
depravatas, dicitur pœnituisse, quod
fecisset hominem in terra: Dum adeo
hac labe ferruminatus esset, ac Mar-
tialis exclamans

*L. xiv.
Ep. 28.*

Sic me vivere, sic juvat perire!

§. IV. Eâdem cordâ cum Tertul-
lianô errant minorum gentium θεο-
λόγων πῦδες (pace humaniorum
studiorum præsulum dixerim) qui
mulieres in templo velatas volunt
ob cœlestes angelos; *ne pulchritudo
earum illecebra sit angelis ad eas libi-
dinosè amandas, adumbrari debet
facies tam periculosa, quæ usque ad
cœlum scandala jaculata sit.* In ca-
pita nundinatæ virginitatis graphi-
cc, &

*Tertull. de
habitu mu-
lic. & de
veland.
virginib.*

ce, & jure merito invehuntur Ecclesie antistites Hieronymus, Clemens ac Baronius. Mulier enim debet habere ἐξουσίαν tutelam ac potestatem, tegmen capitis in signum subjectionis & minoris dignitatis, quod maritum, mulieris caput, dedecet. Sexus enim docet, ut viri caput, in quo totus homo est, non tutulis fastigiatum ac turritum sit ut mulieris. in quos effoeminatos invehit Apostolus, qui suo tempore eodem modo in vertice, apicis instar, religebant cæsariem, nodoque substringebant, ut mulieres comam. Non autem cæsariem prolixam damnat, sed comam muliebrem, quâ calamistrati cinædi, pathici ac pæderastæ tum temporis Corinthi nubebant, ut ex Aristophane ac Martiale L. II. cap. IX. de Prostibulis Veterum notavimus. Monet vero Paulus ut (Angeli enim nunc in Ecclesia non apparent ut olim) tecto vertice prodeant puellæ in templa, ne pelli-

Annal.
Tonn. I.
an. LVII.

I Corint.
XI, 10.

S. 14.

Heb. II, 5.
Mommæ
Oeconom.
L. II. c.
2. S. 31.

pellicerent à precationum votorum-

que zelo Episcopos; presbyteros, ἄγγελος
nuntius.

aliosque Sacris initiatos. Jac. Godofredus legit *ἀπὸ τῶν ἀγελαίων*: Jac. Godofred.

propter juvenum greges. verum Sacrum

textum temerario pruritu corrigentes,

hunc Togæ præconiis præemi-

nentem, interque perorantium To-

gatorum numeros Illustrem, Patre

suo longe doctiorem Papinianum, Tanaquil.
Faber.

sicut & Tanaquil. Fabrum *κερικώ-* In Epist.

πατον, aut *κεκτημένοις* machinisque suis ἔνδιε
non Legis

decretoriis mordicè fabrum, & Sta- Journal des
Scavans

pletonum jure detestamur. *ἀπὸ τῶν* An. 1666;

ἀγγέλων non absque sacrilegio Criti- p. 250.
ἔ 395.

cus mutabit. Dicuntur enim passim

legati, nuntii, & angeli Christi di-

scipuli & Levitæ. Sicut Sanctus

Principis Legatus desideria ejus ex-

acte interpretari; Ita & Sacrarum

cæremoniæ Præsul Dei oracula

fideliter explorare debet. Diodorus

Siculus apud Photium de Judæis.

Summum Sacerdotem hunc vocant, iuxta

eumque habent pro angelo mandato. Deutr. c.
xvii, 8. 9.

C

rum

rum Dei. Ἀπόστολος & præco & nun-
tius dicitur κήρυξ ἢ ἄγγελος. quo
Iliad. a. sensu & apud Homerum.

Χαίρετε κήρυκες Διὸς ἄγγελοι, ἦδε ἢ
ἀνδρῶν.

Agg. 1, Nec Sacer Codex hoc elogium iis
13. Mal. denegat. Ita Eccl. v. com. 5. *coram*
11, 7. & *angelo illo*, id est Summo Sacerdote,
111, 1.

Levit. ratio. Angelo ecclesiæ Ephesinæ scri-
XXVI L. bit Christus : sensu mystico secun-
Apoc. dum Stylum Apocalypticum, intel-
11, 1. ligit Episcopos & Antistites. Ita &
Michaël cum angelis, id est Christus
Apoc. cum Apostolis. Et mehercule non
111, 7. tantum Gentilium, Gnosticorum-
que sed & Christianorum Sacra mu-
lierum petulantia fuisse polluta per
totum Librum primum de *Prost. Ve-*
ter. fatis superque nasutis propino.

*Omnis in hanc Danæem confestim
depluit imber*

Aureus.

Barnabas. Scintillæ carnis corruptæ primæque
labis pullulant etiamnum in electis.
sunt

funt enim & σαρκινῶν, habentque ^{Gal. v, 17. Coll. III, 5.} membra carnea adeoque eorum titillatione etiamque vexantur. Hoc de ^{Act. XIV, 15.} se testatur Barnabas. ὁμοιοπαθεῖς ἐσ-
 μὲν ὑμῖν ἄνθρωποι. Et Paulus indicat ^{νόμον ἀμαρτίας.} in membris suis inesse.
 Licet alibi gloriatur se hisce stimulis ^{Rom. VII, 5} haud agitari, interim tamen ut ante ^{18. I Cor. VII, 7.} pravis carnis desideriis cum Saulus ^{Ephes. II, 3. Baron. I. An. Paulus.} vocabatur à capite ad calcem pollutus erat, ita postea corruptæ naturæ fomites observavit: ubi in extasi audivisset ^{eis ὀπιασίας ἀρρητὰ ῥήματα,} ipsi ^{2 Corint. XII, 4.} datus fuit urticæ Satyrionis atque falacis erucæ in carne pruritus, ne exultaret, quem sentiens ilico

Imperio premit, ac vinclis & carcere frenat.

Fuit autem sine consensu voluntatis in eo vetus homo, quem si graffantem intellexissent Carpocratiani aliique nefarii Pseudo-Apostoli, tota visionis ejus certitudo ener- ^{Pf. cxvii.} varetur. *Bonum mihi fuit affligi,* ait ^{71.} D. Vates, *ut discerem statuta tua.*

Com. 2. *Novi hominem* ait. homo erat & nia
Cap. XII.
Rom. VII, hil humanum à se alienum putabat.
24. Ter. *Humanum amare est,* ait Plautus,
Nec. I, 1. *humanum autem ignoscere est.* & a-
Sat. VI, dultera apud Satyriographum *Homo*
285. *sum.* ad Circen Polycænus. *Fateor*
me domina saepe peccasse : nam &
homo sum & adhuc juvenis. Deni-
Terit. VI, que *carnem* in Sacro Codice pro
IO. &
XV, 2. 3. parte illa, quam ne ad cogitationem
 quidem admittere severioris notæ
 homines solent, sumi haud ignorant
 prætextati nec prophani, qui modo
 à limine salutaverint ædes sacras, nisi
necdum ære lavantur.

§. v. Hucusque ἐν παρόδῳ de *Cad-*
mi filiolis atricoloribus Προαύλια καὶ
πεκαθέρματα. tandem ex semita
 in viam. Ne itaque in ipso portu per
 anticipationes nostras fecisse videa-
 mur naufragium,

Non hic te carmine ficto,
Atque per ambages & longa exorsa
tenebo. Alti dominator poli & sum-
 mus pater S. Trinitatem instigans,
Facia-

Faciamus, inquit, hominem ad imaginem, & ad similitudinem nostrā. Sexto die tandē colophonem creationi imponens Deus, parvum mundum, miraculorum miraculum maximum Platonī, hominem terrigenam ex meliore luto ad imaginem suam efformat; Philo. p. 17. Aft. xvii, 25. 26.
adeo ut quod fuerat prius in intentione postremū fuerit in executione,

Sanctius his animal, mentisque capacius altæ

Deerat adhuc, & quod dominari in cætera posset: L. I. Met. Sil. Ital. L. XIII. Lactant. L. I. c. 2,

Natus homo est. Sive hunc divino è semine fecit

Ille opifex rerum, mundi melioris origo.

Primus hic hominum dictus fuit Adam à terra rufa, ex qua sumptus erat. Hesychio Ἀδάμα ἐστὶν παρθενομή. terra virgo & pura. nebulam in pariete fingit Scepticus ille Pererius cum recutitis, qui ante Adamum Jambusar, Tragrith, Roane & Lilita nominat. Cor hoc Zenodoti &

Adam. Gen. III, 18. Ioseph. L. II. Gen. I, 27. c. II, 22. I Timoth. II, 13. Præadamitæ. Buxtorf. in Synag. c. 2, adde

I Cor.
xv, 45.
Gen. III,
5. 7.

Jecur Cratetis Chryfippique caput
locutuleji cum Clariff. Maresius &
Heideggerus diu fandatio demulfe-
rint, actum non agam ego, ne me

---- *Crispini scrinia lupi*
Compilasse putes.

Næ vix transire possum Cunæi, viri
ob Satyram Menippeam venerabi-
lis, (Deus plagiarios & suppressores
istos prodat, qui Sam. Petiti & Cu-
næi Dioscurorum Lucubrations in
Josephum hucusque privatis cancel-
lis incarcerarunt.) & ob patriæ meæ
decus haud sine honoris umbraculo
nominandum, verba: *Prima incu-*
„ nabula Ecclesiæ vidit recens mun-
„ dus, cum in quatuor capitibus staret
„ humanum genus. quatuor oves in
„ tanta mundi vastitate agebat ma-
„ gnus ille pastor. unam ex his lupus
„ hic abstulit. Occiso Abele pars
mundi quarta extincta fuit ait Sa-
gax vir. illi homines, quos Cainus
tanquam fratricidii ultores metue-
bat, itaque erant conscientia ejus
terriculamenta

L. III.
s. I. de
Espnb.
Hebr.

Heu

*Heu quantam pœnam misero mens
conscia donat.*

Quinam fuerint illi homines, quorum ipse opera usus est ad condendam urbem, & ex quibus fœcundam utriusque sexus prolem suscepit, controvertitur. Hos autem non ex luto aut nive finxit, homicida, nec sponte illa tempe-
state homines tanquam fungi ex terra nati, aut vermiculorum instar ex pulvere effusi sunt, ut delirat Democritus. Licet Abel ἀπεκνῶ, Seth tamen ejusque progenies, cum Cainitis nuptias contraxere, & scortati sunt, ita ut brevi multiplicari potuerint! adeo ut necesse haud sit multitudinem hominum in omni superficie terræ *Præadamitas* fuisse audacter asseramus. Creavit Deus μικρόκοσμον in agro χόσμος Damasceno, & hinc in Paradisum terrestrem transtulit, ut ὀνοματάρχης καὶ ὀνοματοθέτης nominum opifex brutis nomina imponeret. In Paradiso autem

*Rabbi E-
licsar in
capitalis,*

*Joseph.
L. 1. c. 2.
Adam
Nomen-
clator.*

Tertull. L.
XI. *contra*
Marc.
Matth.
XIX, 4.
1 Timoth.
II, 13.
L. I. *D.*
de ver.
amot.

post ὀνομοθεσίαν ei adiutorium ad-
juxit benignus pater. ex Adami
carne & costa Evam ut filiam in effi-
giem cuncta moderantis fecit rerum
opifex. hinc uxorem vicem filix su-
stinere ait J Ctus. Statura ejus fuit ju-
sta & decens, non gigantis instar ut

L. I. c. 4.
Misc.
Phil. Stoic.
III, 5.
Luc. XIX,
2. *Num.*
XIII, 33.
1 Sam.
XVII, 24.
c. 8, 23.
c. XVI, 6.

Corasius ac Lipsius asseverant, nec
pumilionis, sed eximius formâ justâ:
non monstrosior Zacheo, aut Go-
liatho aut filiis Hanak; verum pul-
chrior Saule, Eljabe, Xerxe aut
Commodo, quin consummatiore
felicитatis dote conspicuus quam

Sid. A-
poll. L. I.
Ep. 2.

Theodoricus junior Visigothorum
Rex in Gallia. nec eum vicit forsan
Immanuel noster, ex filiis homi-
num pulcherrimus. Quos ἡλατῶσαις

Pf. XLV, 3.
Hebr. II,
7. 9.
Imago.

βραχὺ παρ' ἀγγέλως. Divinum quam
maxime animal hominem, æmulum
Dei simulacrum non externo habitu
in effigiem suam efformavit Deus
ut hariolantur Anthropomorphitæ
& Manichæi; sed internis animæ do-
tibus, iisque divinis, immortalitate,

sancti-

sanctitate & sapientiâ & justitiâ effi-
 caci, nec non in armentorum bellua-
 rumque totumque in orbem Domi-
 niô ornavit, ditavitque. Dominium
 ante & post in bestias, & jus edendi
 carnes habuit Adam, ut invictis ar-
 gumentis contra Curcellæum ad-
 struxit cum Bocharto Heideggerus.
 Vetustissimi hi mortalium nulla ad-
 huc mala libidine, sine probro &
 scelere perciti, inexpertâ astutiæ &
 mali nesciâ, ornati simplicitate, jus
 fasque sine lege colebant; cum ho-
 nella suopte ingenio peterentur:
 Erant enim pii in Deum, Sancti in
 Creatorem, justi adversus omnia,
 quæ à Patre cœlesti acceperant, qui-
 bus ut Trinitati litarent justum erat
 & sanctitas postulabat. ast è vestigio
 per Sammaelem Dæmoniacum, cu-
 jus nomen legio & Beelzebul (qui
 regnum suum nefaria libidine ac
 crudelitate promotum iri prævide-
 bat) seducti, pro modestia & pudore
 ambitionem & libidinem conce-

Sanctitas,
 Justitia.
Eph. IV,
 24. *Gen.*
 I, 30. &
 IX. 3.
 Domi-
 nium.
Gen. IV,
 2. 4. &
 c. III, 21.
 Expresse
 §. 29. &
 30. *Genes.*
 I. quod
 male in
 Belgicis B.
 datum.

pêre, serosque nepotes utriusque rabie infestantur genitores; adeo ut imagine prius illibatâ nunc pollutâ cum brutis communem habeamus coëundi impetum: uti per ἰσοτύπωσιν Moses, [vel in Hexaemero Moisaico per ἀνακεφαλαίωσιν Esdra, vel ὕστερον πρῶτερον Scribæ,] Symbologice ac ἱερογλυφικῶς juxta Philonem Judæum (nec tamen Loxiæ Delphici Oracula sapiunt, aut gryphorum Bœotiorum ænigmatum μυσικέτατα redolent) Pentateuchi scriptor perrennitate inseruit, cujus oracula per πείρασιν nunc sigillatim profequar, & si quædam rusticante stylo, comicisque salibus peraravero, salvâ vestrarum aurium severitate perstricta æqui bonique consulitote.

§. VI. Relictis Talmudicorum Rabbitorumque Labyrinthis anfractibus, apinis tricisque, *Et si quid vilius istis*, commentis, quos fabulatores dixere Scaliger, Casaubonus, Cunæus, Heideggerus & passim D. Polus;

L. VII. de
Emend.
Cas. Exerc.
16. n. 15.
Cum. L. 1.
c. 14.

Polus: habuerunt enim isti interpre- Hidd.
tes velamen cordi impositum, unde Hist. Patr.
mortuis horum glossariis passim cæ- p. 128, 19.
corum vestigia pressit Πολυμαθεύα- 168, 3.
τ 2 Cor. ὁ μέγας, quem mundi miraculum III, 14.
dixit Peiresckius, *monstrum ingenii* Grotii e-
Salmasius, & *maximum Grotium* Cæ- logia,
sius. Naturæ auctor in finibus Me- Gen. II, 10.
sopotamiæ Armeniæ & Assyriæ, ubi Topogra-
Tigris & Euphrates & Pisotigris phia.
sive Naharsaris in unum confluent Euseb.
alveum, Hortum (*Alcinoi* Homero, præp. XII,
Jovis Platoni, *Hesperidum* Plinio) II. Curt.
delicatissimum die tertio plantave- L. v. Plin.
rat ad Orientem, prope Haran, A- L. v. c.
rabiæ nundinarium, in Eden regio- 26. & L.
ne fertilissimâ Babylonæ parte, quæ XVIII, 17.
& pars Mesopotamiæ est. In hunc Solin. c.
Paradisum, Armeniæ saltum, Me- 50. Luc.
dica Tempe, locum omnigenæ ἡδο- L. III.
νῆς, Hortum Dei, hominum primos Boëth. L.
duxerat Universi creator. Libera- v. c. I.
lissimus hic ac benignus Pater homi- Gen. XII, 1,
ni omnia, bestias, earumque carnes, 10. Ezech.
herbas, pisces cunctasque arbores, XXXVI, 35.
earum- Jes. LI, 3.

earumque fructus, concedit, quin & fructus ligni vitalis, cujus esu non quidem semel, sed sæpius vita potuisset produci in æternum, utpote

Apoc. II, symbolum ac sacramentum vitæ æternæ, & typus Christi, si obsequii gloriâ Nomothetam demeritus esset. Erat autem & altera arbor in

ζυτήμα- πε. meditullio *μικροκόσμος mundi mino-*

Lib. IV. ris, (ut hominem vocant Manilius ac Arnobius) dicta scientiæ boni, &

Lib. II. mali truncus: ab eventu, quod ex luxuriantis surculi sarmentis cogno-

Ναυ. Orat. verit bonum, cujus jacturam fece-

34. Nyff. rat, & malum in cuius barathrum in-

6. 16. ciderat audax, justitiam & pecca-

August. L. tum, bonum obedientiæ & malum

XIV. c. 17. perpetrati sceleris decernens sero

de C. D. immorigerus. Vetuerat enim sum-

Gen. II, mus legislator hujus arboris florem

17. decerpere. *Ne comedatis de hac ar-*

Gen. II, 1. bore; nam hujus tentigine delibuti sincerum incrustabitis vas & *morta-*

met comes. impurus enim ille *Αἴ-*

Εὐλαστῆρ, sceleratæ mentis diris agita-
 tus Dæmon, sub ovis pelle lupus pa-
 riter ac molli sub hædi vellere Dra-
 co, ac Leviathan, prophanus aposta-
 ta, libidinum incensor, à Deo patre
 damnatus, à Christo separatus, à
 Spiritu Sancto alienatus atque ab
 angelorum choro relegatus, uti olim
 per pythonissas boves picasque, ita
 per Basiliscum aut serpentem, ani-
 mal lubricum & tortuosis anfracti-
 bus mobile, cæteris callidius operi
 suo congruum, versipelli astutiâ ve-
 ritati errorem subornans, allocutus
 est Evam, utpote tenero corpore &
 infirmâ mente virginem, dolisque
 magis expositam ac ad turpes actus
 proclivem puellam.

* *Hæc sexus male fortis agit, cui
 pectore in atro*

*Mens fragilis facili vitiorum
 fluctuat aestu.*

Mox obtentu religionis vel sanctio-
 nis vitæ, aciem mentis, niveâ simpli-
 citate sincerioris, hostis faucius ob-
 nebu-

2 Corint.
 XI, 3. A-
 poc. XII, 9.
 Psal. XCI,
 13.
 Plin. VIII:
 c. 4 I. Liv.
 XXXV. c.
 21. Val.
 Max. L. I.
 c. 8. Jul.
 Obsép. c.
 37. Es.
 XXVII:
 S. I.
 Bocharti
 Hieroz.
 L. I. c. 4.
 Matth. X,
 16. Psal.
 VIII, 3.
 Matth.
 XIII, 39.
 I Pet. V, 8.
 Apoc.
 XII, 9.
 Eurip. in
 Medea O.
 vid. X.
 Met. Plin.
 XI, 49.
 Arist. L.
 IV, 9. de
 gener.
 * Prud.
 Ham. 277.
 D. Petr. I.
 Ep. 3, 7.

nebulans, bisulcam vibrat linguam,
 & obstrangulati nunc ingenii flu-
 ctuantem mulierem malesuadarum
 sententiarum congerie adoritur car-
 nifex. Ne credas mi blanda, inquit
 versipellis impostor (postquam Èva
 cum callido serpente lusitaverat, e-
 jusque sibilo corpore collum & bra-
 chia ornaverat, si Clementis Alex.

Tentatio
 versipel-
 lis.

L. I. c. 4.
 Hieroz.
 Disp. III.
 S. 44.
 Morinus,
 Capellus,
 Bonfrevius.

L. Ramirezii apud Bochartum &
 Molinæi conjecturis locus sit: Sal-
 tem fermunculas fabulasque plures,
 quarum farrago in hodierno Codice
 classico non legitur, habuit, quam
 equidem scripsit Esdra, prout reli-
 giosissimi Spiritus S. amanuensium
 concedunt interpretes) Deum juxta
 immensam suam liberalitatem vobis
 usum illum, quem equidem quadru-
 pedibus concessit, denegasse, cum
 herbam arboremque Adami nolue-
 rit otiosam sterilemque vanescere.

*Nemo tentis mentulis dat, nemo
 nervis otium,*

*Ecce passeres salaces, ecce rauci
 turtures*

Hac

Hac super virente myrto vos amoris admonent.

Respondet Illachrymabilis exitii <sup>Ἀλό-
νομία</sup>
 Candidata, lugubri periclitantis (sit
 periphrasi, unicuique interpreti
 concessæ, venia, nec in censum
 suavium & Milesiarum fabellarum
 referatur analysis nostra) simplici-
 tatis linguâ: fructum ligni vitalis
 & quamcunque herbam nobis de-
 libare permissum, sed fructus arbo-
 ris, pali & floris pulcherrimi, quem
 in meditullio corporis Adami plan-
 tavit naturæ auctor, carpere vetuit
 Deus, ne forte moriamur. Mox <sup>Infantiæ
medita-
tio.</sup>
 candidæ columbæ (*Occasione dun-
 taxat opus improbitati*: dum Adam
 sub Jove frigido teneræ conjugis
 immemor interim Dei opera con-
 templabatur) prurimum, anguino
 veneno tingens atque acuens cor-
 ruptissimus fur Cotyttus ac spolia-
 tor pergit, eamque animi virgini-
 tate modo destitutam, libidineque
 percitam, evidens Christi man-
 cipium,

cipium, sequentibus blanditur periclitantium *ωδύκληη*: Novit Deus vos nec inexorabili fatorum necessitati, nec duro Parcarum imperio succubituros, nam eo die quo conglutinabimini, oculi vestri aperiuntur, eritisque Creatori vestro similes; (ut ille æquam Dei potestatem sibi arrogare nisus erat, ita ex invidia Evæ persuadet, si Dei mandatum transgredias, impofterum exlex vitam ages, cui solo sanctionis obsequio minor es. transgressio, inobedientia & ambitio nec non *φιλαυτία* & ratiocinatio prava præcessit equidem concubitum) dum æque homines generando creare poteritis ac ipse Deus.

*Nil est quod credere de se
Non possit, cum laudatur diis æqua
potestas.*

Nec tam rudes & simplices eritis ut ante; verum donum hoc ad homines futuros, inter quos eritis Principes decernentes, inter bonos & malos,

Verfuta
prudentia.

Eccl. x.
Jof. xiv.
Ezech.
xxviii.

Rom. v,
14. 1d. 19.
Ecl. vii,
29.

Pollicitatio astu
verisimili
velificata.

malos, regendos impertitū videbitis. Ambitiosa fames.

*Ite, agite ô Juvenes: pariter sudate
medullis*

*Omnibus inter vos, non murmura
vestra columbæ*

*Brachia non hederæ, non vincant
oscula conchæ.*

Hiscæ auditis rabie, incendente vasa-
ria, fertur, gannit, vesicæ non impe-
rat, nec venter præcepta audit, mi-
ctur, Rectæ
mentis
alienatio.

*Auribus atque oculis concepta uri-
na movetur,*

catullit, poscit, appellat, atque emis-
sarium stabulo pecudum instar la-
sciviens

*Sævit inops animi, totumque in-
censa per hortum*

Bacchatur.

Donec devorantibus oculis virguncu-
la, cujus lateri hærebat lethali-
s arundo, arborem tentam, sum-
mopere desiderabilem, sexui suo
aptam gratamque contemplata, pro-
tervâque fronte maritum petens,

ejusque cervicem amplexu invadens,
 & non repugnanti oscula fingens,
 ferratoque morfu nunc crus nunc
 lacertos vexans, manuque improba
 & blandis, digitos habentibus, dictis
 innocentissimam sollicitans partem,

*Risit & immunda tractando viri-
 lia palma,*

*His quoque furta placent, conjux,
 ait, utere donis*

*Quæ natura dedit: nec sum tam
 tetrica, quales*

Sensi ignes, damnem.

Gen. III.
 §. 6.

Sic sacrâ rigidorum feminum fame
 corpus viro dedit: Hic & facile in
 libidinem solvitur & immitis uvæ
 tulit cupidinem: adeo ut nulla ejus
 operâ deceptus fuerit, sed molesto
creditori insciens & imprudens de-
 dit, quod debuit, non quod ipsi à
 Deo injunctum erat. Properantes
 itaque ac perficientes in libidinis
 nequitixque commaculatione, eo-
 dem ictu & momento mitia poma
 & uvas maturas *comederunt* foedi-
 fragi,

fragi, utrimque nempe resolvendo; donec post patrationem pastâ optimo sanguine voluptate, & improbæ Sirenis æstu, turgentis caudæ verberibus, sedato, hæc nigra columba vulnerati pectoris cicatricem singultibus crebris quassans, ac excavatam deflens naturam, exclamaverit, O facinus indignum!

Ut vidi! ut perii! ut me malus abstulit error!

Hic, illicitæ libidinis rabie, muliebribus sopitâ concussionibus, defatigatisque lumbis, pendulam palpitantemque admirans trabem, (ut solet post certorum itinerum nequitias peractæ Veneris tædere) lamentabili murmure effatur,

At, at! jam, jam dolet! quod ego jam jam pœnitet!

Mentis compos, *Valete curæ, mortalis ego sic perire cæpi!* ficulneis foliis agonizantem deinde involvit carnem, & innocuam sordentibus maculis Evam texit. Quæ subliga-

cula & ficulna tegmina cum propudiosæ nuditati non sufficerent, mox Deus pelliceis tunicis vestivit corpora *περωλοπλασῶν*. Veridico itaque ore dixit c. xxv. Syracides à muliere initium omnis peccati: notantque Patres omnes hæreses à Sacrilega muliere initia sumfisse, easque Satyrio suo tinxisse & fovisse, ut inter Gnosticorum, Templariorum, variorumque impostorum & veteratorum Euangelistarum scelera atro carbone Lib. i. cap. xi. & xiii. *de Prost. Veter.* dudum notavi. ab arbore ista ingenitum mortalium nefas,

Mulier
fundi no-
stri cala-
mitas.

*Inde seges scelerum, radix & sola
malorum.*

Ut Primiplastæ arborem vitæ neglexerunt, boni malique scientiæ truncum arripuere, indeque omnes nequitias & scelera quæsiuere; ita nos cunctique mortales

*Ad mala jam pridem non sumus
ulla rudes.*

Licet

Licet non bene virgo doceat, tamen per naturam novimus hanc palæstram, ita ut necesse haud habeamus in clinopala à Suburanâ magistrâ dogmata petere. Sed ut prima, ita Rom. VIII, 6. & hæc intelligentia carnis mors est, & inimicitia adversus Deum: innocentiam tollit cæcus amor, pietatem sepelit, religionem polluit, fidem tentat, famam carpit, honestatem dissipat. Caro concupiscit adversus Gal. v. Spiritum, & Spiritus adversus carnem, adeo ut naturâ omnes homines privatim atque publice proni ad libidinis voluptatem, & à Deo & castitate abalienati esse videantur: nec enim casti, nec pudici, nec honesti nec scortatores, nec meretrices, sed omnia.

§ VII. Arbor itaque à Summo Legislatore primis mortalium interdita, non fuit proprie frutex aut ramus, neque ejus fructus, arbutea, Theodor. q. 38. Isidor. Pelusota L. I. Ep. 51. arg. c. VIII. §. 5. Cantic. rubra succi vinosioris poma, vel è reliquo genere pomorum amplissi-

Genæ
Goropia-
næ.

c. XIX. de
Parad. In-
doschij. L.
p. 49°.

Pabellæ
insulæ.

Arg. c.
XVIII.
Exech. &
Jer. XXXI.

ma ficus, ut cum Bar Cepha conjicit
Goropius Becanus. (licet sub ficu
vel quercu calentes hæsisse potue-
rint, cujus foliis sibi perizomata fe-
cerunt) neque malum Persicum
juxta Matthiolum; neque vitis &
uva, nec malum Cydonium juxta
Ruellium, nec triticum nec nuces
aut cerasa juxta Spigelium, nec
mala

*Punicaque & pirus, & fructu
gratissima malus.*

Sed masculus ales, quo gladiator
fulget, juvenis cluit, vir est, pater-
familias præcluit, cui scepro coro-
nam imponens mulier fit una cum
viro, ita ut duo in actu unus ma-
neant, dum Veneris glutine arte
adhærentes conglutinantur, ut bi-
nos nodo unum fieri dejerare au-
deas.

*Coitu qui conjugioque
Corporis atque animæ consistimus
uniter apti.*

Et sic per unum hominem dicitur
pecca-

peccatum in mundum venisse, ut nemo, cui sinciput est sincerum, inficias ibit. Moses juxta disciplinam Ægyptiorum, sicut Daniel, eruditus, testib. Stephano, Clemente Alex. & Justino Martyre, tecte & ænigmatice per amorem ejusque fructus & gustum intelligit verenda sive virilia Adami, & locos Evæ per quos sexus fœmineus sobolem solet prodere. Ægyptii autem hieroglyphicis ænigmatibus omnia involvebant,

Ad. VII,
22. Clem.
L. v. Str.
Just. q.
xxv. Dan.
c. I. §. 4.
Leges
Kircheri
Obilisc.
Pamphil.
Theodoret.
in Genesin.
q. 61. Iren.
Hæres. L.
II. c. 41.
Diogen.
Laërt. in
Democrito.
Lucan. L.
III, 222.
adde
I Reg. 3, 1.
Prov. 1, 6.
c. XII, 23.
Eccl. XII,
II.

Volucres feræque

Sculptaque servabant magicas animalia formas.

Quæ omnia ex Pierio Valeriano, Cœlio, Augustino, & Hor Apolline Niliaco & Kirchero, penes quem multiplicis scientiæ stat imperium, naso rhinocerotis ruminare poterit Initiatus. Ita poma amoris symbolum apud Philostratum: ita & testes poma amoris, brachicaque mala indigitant Anatomici. nec respuit

Poma.

36 HADRIANI BEVERLANDI
hanc significationem argutus Hispanus.

L. VII.
Ep. 90.

*Cætera lascivis donavit poma
puellis.*

Ita & Priapi luxuriosi Dei terribile membrum apud Prudentium *ramus* dicitur: unde Ausonius in centone *ramum qui veste latebat*. Et Apulejus *vox raucescit, ramus roborascit*. hoc enim est delectabile illud lignum,

Arbor
tenta.

Nobilior
pomis,
maturâ
dulcior
uva.

*Dulcia cui nequeant succo contem-
dere mella:*

*Quæque bibunt tenera dulces ab
arundine succos.*

Sæpissime enim pro *αιδοίω*, libidinis solum, *arvum, vomer, sulcus, arare* Apulejo, pro coire. Martiali uxor dicitur *ager. fodere agrum* apud Iuvenalem: unde Ausonio *fossor*, & in Phaleciis, *Qui tot melleolas fodis puellas*. quo sensu & *fossa* apud Satyriographum, quibus sceleribus fruebantur pœderastæ &

L. VII.
Ep. ult.

*Qui Lacedæmonium pytismate lu-
bricant orbem.*

Sicut

Sicut Moses *ιερογλυφικῶς*, arborem hanc providissimo calamo posteritati suggerit; ita & veteres symbolice fingeant, primos homines ex robore & fraxinis pullulasse; pari delicate fabellæ involucro, quo mortales ex brassicis nasci indies infantulis obtrudimus. Ingeniose de arbore Myrrhâ Adonidem pariente Naso.

*Arbor agit rimas & scisso cortice
vivum*

Reddit onus.

Multa occurrunt in Sacro Codice mystica, quæ non nisi à Mystagogo Judæorum & Ethnicorum erudito extricari possunt. Ita vinea Nabothana mysticum sensum habet. Sapientiam arborem vocat Salomon, & nostra arbor peperit mali notitiam & boni notionem, quam recte furum rationis & mentis latronem diceres, nam *Φρενοκλόπον* nosti amorem. Prima autem Geneseos capita obscura esse testantur Augustinus, Clem. Alexandrinus pariter ac Ju-

*Perpende
2 Petr.
III, 16.*

*Deutr.
XXII, 9.
Prov. III,
18.*

Priapus.

stinus Martyr. Priapi Hellepontiaci
 sesquipedalis muto, quem ex ficu
 fabricaverat faber, passim arbor di-
 citur. nec minus eleganter elegan-
 tioris ingenii Melos Barclajus, mem-
 brum hoc, quod in horto puellarum
 figitur, & quo viri cognoscimur à
 muliere, *florem* vocat.

Flos.

*Qui flos in teneris secretus fingi-
 tur hortis,*

*Impragnasse Deam, & thalamos
 lasisse pudicos,*

*Mentula erat, duplici turgens plus
 cornea bulbo*

*Lacteus huic caulis, sed quem pro
 stipite posses*

Accipere.

Sat. v.

In Alcinoi hortis Hesperidum arbo-
 rem locat Juvenalis, cujus mala in

4. Æneid.

nuptias Junonis contulit terra teste
 Servio. Argute, nec minus mystice

Proserpi-
na.

de Proserpina canit Naso.

*Puniceum curva decerpserat arbo-
 re pomum,*

*Sumptaque pallenti septem de cor-
 tice grana* *Presse-*

Presserat ore suo.

Intelligit Proserpinam à Plutone subactam dum pomum puniceum fellaret vel degluberet. Hesiodus fingit mortalium primo Epimetheo datam uxorem amabilem palpabilemque Pandoram, quæ recluso dolo & pyxide privata bonis suis circumfertur. Pandora. proculdubio denotans Epimetheum delibasse pudicitiam curiosæ & avidæ uxoris: quo exemplo virginitatis mysterium illustrare solemus nos homunciones.

§. VIII. Quale autem monstrum fuerit *Dudaim*, controvertitur inter eruditos, quod cum sine crimine potius nescitur, quam cum discrimine definitur, ideo doctam ignorantiam vel cruditam inscitiam amplexus fuisset, nisi in quodcumque verbum à Deo profectum, sedulo inquirendum moneret Amphilo-
chius. Oleastri, Targi, Junii, Ravii, Hist. Nat.
T. II. Ex.
XIX. Deusingii atque Heidiggeri avias de pulmone revellere non equidem
consti-

constitueram; verum à disquisitione hac curiosa lucem foenerabit arbor nostra. Medius fidius æque obscura videtur hujus cognitio ac Jonæ hederæ. Fuere flores equidem amabiles, (*Jassemyn*) sed inter quos latebat semihomo sive mandragora. & sic intellige Chaldæos, Syros, Arabes, Hebræorumque nonnullos, pariter ac Hellenistas qui mandragoras interpretati sunt *Dudaim*. Radici huic ad imum duo (ut ο'ρες & *Cynosorchis*) mala erant annexa, diversisque floribus in fertum compactis ornata, quæ herba cum amorem conciliat, si fides Dioscoridi, Theophrasto ac Epiphanio, ideo eam *Circæa*, & poma amoris, vocat Matthiolum. Ruben cum ejusmodi fertum inveniret inter tritici messem, matri Leæ dedit, illa ilico Racheli vendidit, ea conditione, ut Jacobum maritum suum concederet, persuadens sterilem matronam eo aspectu, vel odore, vel usu naturam suam

c. iv, 6.

Dudaim.

Gen. xxv,

14.

suam posse mutare & movere. *Χρῦσα* ^{Επιθεσις} *χαλκείων*. Num autem in sinum posuerit, an fricticis instar eo ingeniosas illas partes,

In quibus occulte spicula tingit amor,

adorta fuerit, bene vafatis dijudicandum relinquo. quam autem mulieres pronæ sint ad incestos illos amores latius diximus *L. II. cap. 5. de Prost. Veter.* Dudaim autem erat parvulus Peor apud Ægyptios, ut apud Romanos Phalli & Fascini, quos non adorabant ut Baalpeor, Priapum & Mutinum; sed è collo suspendebant, quandoque nymphas atque clitorides iis fricabant. quo & alludit Hoseas, *deponite de medio uberum adulteria.* Proculdubio caperata fronte austeri Catones, qui cumino & sinapi ac aceto victitant, me sacrilegii reum arguerent, quod hæc adulteriorum probra etiam debuerit sponsæ propinasse sponsus. ^{Cant. vii, 13.} Verum enim vero, præterquam quod
mysti-

mysticè sit intelligendum, nempe
 Christianorum bona opera Christo
 suaviorem conciliare odorem, quam
 tales gentilium floribus, balsamo,
 ac mandragoris cinctos fascinos Dia-
 bolo; jure merito cum Doct. D. Polo
 superciliosis itis responderem, u-
 nam vocem linguæ S. diversas fortiri
 significationes, sicut hunc in locum
 notant Anglici Glossatores. Sit ita-
 que hæc nostra sententia, quam in-
 ferere debui, non ut viros doctos
 reprehenderem, sed ut agnito erro-
 re studiosi lectores proficerent.

2 Cor. II,
 15.

Ad c.
 XXIV.
 Joim.

Polyb.
 L. III.

Corne-
 lius A-
 grippa.

§. IX. Opinioni nostræ hornæ
 ante biduum suffragantem fere com-
 peri Cor. Agrippam, quem elogio-
 rum Iliade celebrant *Wierius* ac *Ab-
 Corput*. Suaviludia subtilis mentis
 ejus paucis in apricum proferam,
 longasque ejus ambages in compen-
 dium, si pote sit, mittam. Non au-
 tem cum Gnosticis ex *Apoc. c. XXII.
 com. 2*. Arborem vitæ asserit locos
 muliebres, quorum usu congressus
 Vene-

Venerius celebratur; quia per XII. stata tempora lubrica eorum semita menstruis purgetur, & Danaidum Belidumve dolii instar pleni sint rimarum, & hac & illac perfluant; verum *Serpentem* interpretatur sensibilem carnis affectum, imo ipsum carnalis concupiscentiæ *genitale viri membrum*. Nullum itaque alium Dæmonem Evam tentasse arbitratur, quam illum, de quo Hiobus, *cu-* c. xi.
jus virtus in lumbis & potestas in umbilico, quem Paulus vocat *stimulum carnis & angelum Satanae*. I Cor. xii.
Adamo uxor data ad castitatem, & non ad sobrietatem, ut interpretatur contra Rom. xii.
 Jovianum Hieronymus. *Sed cum*
præter castitatē usus ea fuisset, concepit scientiam se polluendi, unde indignatus est omnipotens, & pœnituit se fecisse hominem. pœnituit Deum, ait scite & ingeniose Doctor, Virginitas delibata.
quia virgini deflorat & pristinam virginitatem restituere nequit. Ob hanc itaque carnis pudendam libidinem
ejectus

2 Tim.
21, 5.

„*ejectus est homo è Paradyso Dei,*
 „*quia caro & sanguis regnum Dei*
 „*possidere haud possunt. coitus præ-*
 „*mium mors. Omnes & hinc qui ex*
 „*carne geniti sunt generant origina-*
 „*lem culpam.*

Verbum non amplius addam.

Paradoxa.

Hæc laudati & jam præ cæteris hic
 laudandi Cornelii Agrippæ, prodi-
 giosi ingenii hominis in nostrum pro-
 blema *Πικροσις*. Videamus num ab
 hæreticis, tanquam injustis possesso-
 ribus, bona quædam in usum nostrum
 vindicare possimus. plausibiliores
 & palmarias recensebimus nænias,
 ut aliquid muniminis & præsidii for-
 tiatur ratiocinium. Omissis itaque
 otiosis fabellarum sarcinatoribus de-
 lirisque in vago Thalmude nugoni-
 bus, Cathari, Manichæi ac Priscillia-
 nistæ vetiti fructus sanctionem fuif-
 se trutinant, *ne Adam dedolaret E-*
vam, teste Egberto. Verum cum hi
 legitimas nuptias tanquam fornica-
 tionem fugiant, eò quod fornicati
 sint

Bibl. Patr.
T. IV. p. 2.

sint mortalium primi, jure summo
 eos refutat Moses Bar-Cepha. & De Parad.
c. 19.
 nos fucatæ asceticæ impurorum Ca-
 tharorum vitæ infandas pollutiones
 in Libro supra bis terve citato. Aben Prost. Vct.
L. I. c. XI.
 Esra cognitionem boni & mali nu-
 ptiale opus denotare rimabundus
 probe docet. hinc *cognoscere* dicitur Passim in
B. S.
 hoc opus, & *puer statim atque boni
 & mali notitiam adeptus est, hac cu-
 pidine tentari incipit*, ait recutitus
 verpa. *Non olido hirco*, ut Petavio
 masturbato & exhausto atque ficoso
 Jesuitæ videtur, sed bene vasato ac
 peculiatõ caballo digna mehercule
 sententia. Soterinus Saturninus a- Hist. Dy-
nast. VII.
p. 76.
 pud Gr. Abul-Pharajium à Celebr.
 Pocockio versum, membra genera-
 tioni inservientia tam in viris quam
 foeminis à Diabolo esse facta, ideo-
 que turpe ab hominibus ea retegere,
 hariolabundus succenturiatur. Et
 apud eundem Basilides asseverabat Naxice.
 honorandum esse serpentem & ma-
 gni esse faciendum, eõ quod Evæ

E

confi-

consilium dederit, ut cum marito
congrederetur, cum alias non pro-
creassent homines. Si Diabolo &
Adamo & Evæ gratiæ essent refe-
rendæ ob lepidi hujus oneris cogni-
tionem, pariter ac dulcedinem at-
que necessitatem: utique & Judæ

*Α' α' ε' σ' -
ο' ι' ο' υ' σ' ο' ο'.*

Isarioti, cum Don Quevedo, esset
habendus honos, quod sospitatore
nostrum tam scelestè prodiderit:
merum itaque hoc *α' δ' υ' ν' α' λ' ο' ν* in mor-
boneam ablegemus, atque in *Σ' τ' η' ν' ρ' ι' ο' σ'*

*Gr. Nyss.
L. VIII.
c. 3. Chry-
sost. Hom.
SVIII.*

*Damasc.
de file
Orth. L.
IV. c. 25.*

pergamus. Propius accedunt S. Pa-
tres, statuentes in statu innocentie
si permansissent primi manu divinâ

formati, non per foetidam genera-
tionem, verum absque spurcâ con-
glutinatione, Angelorum instar,
multiplices futuros inculpato vitæ
scelerisque hosce puros. Quibus

*In Jo-
suam.*

*L. XIV. c.
22. de
C. D.*

suffragatur Bar-Cepha, qui, juxta
Andræ Masii Jcti Religiosissimi
calculum, vixit Anno 914. Hos pi-
pulo differt Augustinus, concedit
tamen salva virginitate tum omnes

pro.

procreaturos & parituras. Rem propius acu tangunt inter Orthodoxos Divinorum oraculorum Consulti, existimantes Evam per serpentem solam, Adamum solo conjugis amore lapsum, juxta decantatissimum Divini eloquii effatum. *Non enim*^{1 Tim. II, 14.}
Adam est seductus, sed mulier se-^{Legesodēs subtiliss. Henric.}
ducta, quæ transgressionis causa fuit.^{Morum L. III. c. I.}
 Ita tamen, ut solo erga conjugem illicem affectu in gyrum raptus, noxæ socius, illecebris voluptatis delinitus, non minus turpiter erraverit ac ipsa ^{Prudent. cont. Sym. L. II.}
 conjux.

---- *Fit reus ipse suapte*

Ingenitum, placitumque nefas, & facta rependit

Impia suppliciis, merito, non sorte peremptus.

§. x. Fuit ante jacta totius universi fundamenta Decretum Dei. Benedictis enim regnum erat paratum per testamentum & foedus gratiæ, quod misericors D. Pater cum Deo Filio pepigit, quo peccatores

Prædestinatio.

Eph. 1, 4.

& c. III, 9.

II. Matt.

xxv, 34.

Gal. III, 9.

17. Rom.

ix, 16.

Eccel. VII,
29. (quibus ἀπεξέσπον ἢ τὸ ἐφ' ἡμῶν fuerat
relictum, quique puri & integri e-
quidem, verum labiles ruunt sua
sponte in vetitum pacidumque illud
nefas : unde Prudentissimus toga
Hamart. sagoque inclytus Prudentius Cle-
mens.

*Vivum simul ac moribundum,
Hominem Pater effigiasti.)*

Rom.
VII, 17. per mortem & sanguinem Christi,
heredes salutis & foederis gloriae
participes pronunciavit ; ut in initio
de Sacro-Sanctarum personarum
pactis conventis monuimus. *Chri-*
Page-
νωσμέ-
υ
I Petr. I,
19. *stus* enim praecognitus fuit ante iacta
mundi fundamenta, & quidem ut
agnus, cuius sanguis fundendus erat
pro protoplastarum transgressioni-
J. f. XIV,
24. XLVI,
10. bus. Quae cum sint altioris indagi-
nis doctioribus Divinorum oracu-
lorum explanatoribus sacrorumque
Legito
Prudent.
Apoth. v.
837.
Clem.
Sivom.
L. I. *Mytis* relinquo ; admonitus scilicet
periculosum esse ardua per transen-
nam movere. Nec in animum duxi
Plagiariorum more, ex neotericis,

θεολογούμενων schedis multa mutuati- Consulefis
Clem. A-
lex. L. v.
Strom. &
prov. Ma-
nil. L. IV.
 tiis verbis compilare, dum Gomari
 similiumque Heroum pari iudicio
 & eruditione conspicuorum pervol-
 vendis crebro effatis, cuique notis,
 nunc huic Rei, Arminio *horrendæ*,
 colophonem imponere cogor, ne
 post Homerum Iliada, post Vossium
 Aristarchum, postque Grotium de
 Jure Belli ac Pacis ciconiam molirer.
 Ita tamen, ut fateare necesse sit ge-
 neris humani parentem, non fato aut
 Stoica necessitate, sed *ineluctabili* Jes. XIV,
24.
 præcognito & determinato Dei de-
 creto, per gannitricem Evam victum
 & tentiginis æstro pollutum, hunc
 ignem nobis, in utero urticâ iniqui-
 natis, & satyrione ab infantia percipi-
 tis, naturalem & ingenitum reli-
 quisse. *Hæc est peccati justissima* Augustin.
L. III. c.
18. de libr.
arb.
pæna, ut amittat unusquisque quo
bene uti noluit, cum sine ulla difficul-
tate posset, si vellet. Sicut non visum
Rom. I, 2.
Eph. II, 2.
Tit. III, 3.
I Petr. IV, 3.
 est eis Deum in notitia detinere, ita
 eos tradidit Deus in mentem repro-
 bam,

bam, ut facerent quæ minime conveniebant, oppletos omni injustitia, scortatione, improbitate & avaritia, quos videt periisse, perditos ducit. Justus itaque fuit, est, eritque Dominus Deus in sermone suo, mundus & in judicio suo, quia mortalium viæ rectæ non sunt.

Pf. 41, 6.

Ezech.

XVIII, 25.

Senec.

Herc. Fur.

---- *Perdere est dignus bona*

Qui nescit uti. ----

*Peccatum
Originale.*

Jac. I, 14.

§. XI. Homo itaque à propria cupiditate inescatus prægnans factus concepit & peperit peccatum, quod consummatum genuit mortem. Hæret lateri hæc lethalis arundo, quam Dæmon infixit: Nullo ædepol dictamno sanabile hoc vulnus, utpote nodosum, medullas funditus incrustans: Quin & universale nunc cernitur generis humani, omni nequitiarum genere & arte invicem ferruminati, & à Deo scortantis ac declinantis adulterium furiosa æmulatione, atque inevitabili fascino dementatum. Totus mundus cubat in hoc malo,

Act. XVII, 26.

malo, quia ex uno sanguine (quic-
 quid harioletur Pelagius) omne ge-
 nus hominum concretum est. De-
 cepta est Eva, & ab ea seductus A-
 dam; adeo ut per unum hominem
 peccatum introierit in mundum, &
 per peccatum mors ineluctabilis; &
 ita in omnes transferit mors, in quo
 omnes peccarunt.

Macar.
 Hom. 11.
 & xxiv.
 Baron. ad
 An. 412.

Rom.
 v, 12.
 I Cor,
 xv, 22.

*Ille dies lethi primus, malusque
 malorum*

Causa fuit.

Adam itaque corruptus corruptam
 gignit prolem, non ad imaginem
 Dei, quam decoxerat, sed suam. *Ut* Gen. v, 3.
*enim meliores gigneret, quam ipse
 esset, non erat equitatis, ait Augusti-
 nus.* Quis daret mundum de im-
 mundo! Quod genitum est ex carne,
 caro est. Quales omnes qui ex san-
 guine & ex libidine carnis, & ex li-
 bidine viri, & nondum ex Deo ge-
 niti sunt. Prius pareret locusta Lu-
 cam bovem, quam puerpera prolem
 castam. Rationem facile percipiet

Job.
 xiv, 4.
 Job. III.
 Job. I, 13.

zelotypus curruca. Inter novem prægnationis menses collatinus venter nunquam dicit satis, sed navis plena plures mente admittit vectores, tum gravida uteri rabie perditæ agitur, & mundi illecebris infestatur, quid poterit itaque nutrire nisi carnem, ac eâdem concupiscentiæ urigine percitam producere. Non ægre feret vir doctus, si Sagacissimi Patriæ meæ quondam assessoris, Statui Publico devoti, verba in suffragium vindicaverim: res contentæ volante calamo doceri, se ornari negant, adeoque perpende lepidæ lex eos aculeum *van vuyren hout, en kunnen geen eycken spaenderen komen.*

*Bancketw.
P. 1. p. 7.
S. 22.
Brunxi.
Ter. He-
aut. V. 3.*

Argute & ad Sofstratam Chremes.

Quod est consimilis moribus

*Facile convinces ex te natum: nam
tui similis est probe:*

*Nam illi nihil vitii est relictum,
quin sit & idem tibi:*

*Tum præterea talem, nisi tu, nulla
pareret filium.*

Jurent

Jurent conceptis verbis Verinus & Lucretia, Nicetæ & Vestales quicquid possint se castos mente & corpore, non credam ego. Cum vera Dei progenies, sobolesque sincera non potuerit se castam servare, qui miselli nos homunciones, stimulo carnis concepti, & nodoso aculeo pisti, possimus tot Scyllas atque Carybdes effugere. Concupiscentia carnis, & libido oculorum & fastus vitæ,

Quæ tria pro Trino Numine mundus habet,

non ex Deo, sed ex Diabolo est.

Ut omne peccatum ex Dæmone, ita

præcipue libido hæc: Septem Dæ-

monia Mariam Magdalenam inva-

ferant: Paulus incestuosum Satanæ

tradidit. Ita per pudenda Pythiæ

apud Chrysofostomum, & ex virginali

cujusdam puellæ, apud Rhodiginum,

claustrum vaticinatum constat Cotyttum.

Qua de re viduas gannientes ceven-

tesque Dæmone obsessas dicimus.

Marc. ult.

19. 2 Cor.

v, 5. Lege

Val. Max.

L. IX. c. 12.

Plin. L.

VII, 53.

Magiri

Disque

Mag. L.

III, q. 7.

vivæ mortuæ sunt, ait Apostolus: quæ in mollitiis deliciisque ætatu- lam agunt, sibi ipsi posthumæ sunt, quia corpus in sagina, mens Diabolo devota. Nec enim vivere, sed valere vita est. bis perit Messalinæ neptis, quia vita in voluptate perpetua mors est. Luxuriosi itaque soli digni dicuntur, ut bis morte pereant

---- *cænent licet ostrea centum.*

Quodnam igitur fuerit primum pec- catum, quod lethum peperit, & no- strum infirmitatis ingenitæ vitium, malumque nostrum domesticum fa- cile quivis, cui datum est habere na- sum, sentire & subolere poterit. Docte de propagine ac traduce pec- cati Augustinus testatur, *Eo nihil esse ad prædicandum notius, nihil ad intelligendum secretius.* Agedum videamus

Quid valeant humeri, quid ferre recusent.

Non unum hominum mentes agi- tat pytifima, dantur Masturbatores,

Fri-

Frictrices, Fellatores & Fellatrices, ^{Sodomita.}
 Stercorivori, Cunnilingui utramque
 scenam ac schema faciunt Pœdera-
 stæ, Drauci, cinœdi, pathici ac pathi- ^{Stoep-}
 cæ & meritorii hystriculi sive pusi- ^{schÿters.}
 ones, masculæque Lesbiatrices, Sar-
 ritores pariter ac Quadrupedum in-
 sultatores ac succubitrices, nec non
 menstruorum sorbillatores.

*Ausi omnes immane nefas, ausoque
 potiri.*

Passim & noti sunt barbati mœcho-
 cinædi, evirati spatalocinædi, emba-
 ficatæ, pullipremones, aliique ce- ^{E' pœs.}
 ventes Romuli nepotes, qui pisci-
 nam aquasve irrumarunt, terram
 matrem foderunt. adde fellaria &
 spynthrias, omnemque Lacedæmo-
 niæ, Sybariticæ, Jonicæ & Syracusa-
 næ libidinis artem, quæ cuncta per-
 censere numerando, aut scribendo
 detegere nec ego nec ullus possem.

*Promptius expediam, quot ama-
 verit Hyppio mæchos.*

Omnia concupiscunt vendunt &
 emunt,

καὶ τὸ
 πῶς δὲ
 totus li-
 ber II. de
 Prost. Vet.

emunt. Proh pudor! quanto magis
 exoletus omnia pati non recusat!
 Nil tam impium, nil tam nefandum
 quod animo non conciperent, & con-
 ceptum non exequerentur.

*Omnia fanda infanda, malo per-
 mista furore.*

Nullum tantum scelus est, nullum
 tam magnum facinus, nec ullæ adeo
 in illud strictæ ac diræ leges ac san-
 ctiones, ad quod suscipiendum per-
 petrandumve voluptatis libido eos
 non impellat.

*Periere mores, jus, decus, pietas,
 fides,*

*Et qui redire nescit, cum periit
 pudor.*

Unde factum ut D. Patres & Cardi-
 næ Eminentix Flaminiū doctissi-
 mi ἀποτόμως intrepide affirmaverint,
 Primam Protoplastarum transgres-
 sionem, nihil aliud fuisse, quam
 quod Eva averso ordine quadrupa
 inclinata culum angustum (quem fi-
 cosus ille hystrix Casa* *Fornellino* in-
 digi-

* Satyræ
 Berniæ ca-
 pitolo So-
 pra il
 Forne.

digitat) inepte præbuiſſet Adamo, & ipſe ſaucius heſternæ cœnæ occurrerit: quod nec ἀδωάλον vel ἀντίρρηλον nec à verofimili adeo ablu- dens, utroque pollice favere haud veriti ſunt Cordatiores interpretes: Nimirum cum & multas ejus neptes etiamnum occupaverit intempeſti- vus hic furor, quæ nunc pronâ nunc ſupinâ delectantur agitatione & a- moris pudibundi maleſuadis obſe- quuntur votis. Quisnam hominum, quem tu contentum videris uno fla- gitio! redit in faciem ſclerumque immane reſumit ingenium, neque ullum finitur vitium ibi, ubi oritur. Proh ſeculum! proh pudor! Adam! Adam *Quid diceret ergo?*

Vel quo non fugeret, ſi nunc hæc monſtra videret!

verum cum nec γὲν nec μὲ hujus lubricæ ſchemæ occurrat in tex- tu, ideo hanc opinionem ex con- <sup>ἀ' γε-
φον.</sup> jecturis calculo meo approbare vix auſus fui, gnarus D. Petri eſſatum.

ὅτι πᾶσα γραφή, ἰδίας ἑπιλύσεως ἔχεται. Nostram sententiam Dei eloquiis magis congruam conscientia & lux cordis docuit. & in proprio vase quisque nullum adeo vehementer & frequens ubicunque sentiet reperietque, vitium. Sed quid multis? *Veritas verborum adminicula non desiderat:*

§. XII. Divus Vates *En*, inquit; *in iniquitate formatus sum, & in peccato fovit me mater mea.* David sincero corde fornicationis & adulterii sui poenitentiam agens, ascendit ad primam *pravæ cupiditatis* originem. Testatur se non peccatum esse, sed in peccato conceptum & fottum, adeoque ipsum coëundi prurimum, & effusi feminis titillationem, in patrantibus parentibus, dicit esse peccatum. Augustinus *massam perditionis*, & Ambrosius *inquinamenta naturæ & partus contagia* dixere. Quod genitum est ex carne caro est. Adeoque omnes sumus

nus antiquæ impietatis labe (quam Prudentius *ingenitum & placitum* dixit *nefas*, ut sagaci stylo restituit Nob. Nic. Heinſius, cui ob immensam affabilitatem & humanitatem totus quantus nexu & mancipio devotus sum) & antiqui serpentis plagâ polluti, omnes, inquam, Excepto Christo, Sancto Sanctorum, qui Heb. v, 15. & VII, 26. 2 Cor. v. 21. Luc. I, 35. Christus. non novit peccatum. Fuit enim Sospitator conceptus ex virgine & & Spiritu Sancto, sine ullo pruritu fatus atque gestus. qui itaque non est genitus ἐκ θελήματι & τοῦ ἀνδρός, non potuit à matre inquinatus esse θεογενῶπι &. hinc Augustinus *Præter hoc vinculum concupiscentiæ (scil. coëundi) natus est Christus sine masculo, ex virgine concipiente per Spiritum S. Non potest iste dici, in iniquitate conceptus: non potest dici in peccatis mater ejus in utero eum aluit, cui dictum est, Spiritus S. veniet in te, & virtus altissimi obumbravit te. Peccatum originale,* Tim. I, 15.

quo

Jezer.

quo mens & conscientia nostra polluta est, Hebræis dicitur *Jezer*, hoc est, figmentum malum & fermentum, quod est in massa innata illa concupiscentia & ingenita coëundi corruptela: Si quis itaque hac titillatione percitus sit, *ducat uxorem* perhibent in cathedra Mosis Rabbini. Qui si ducat & generet iterum ex carne carnalem producit, dum massa illa in utero modo eadem labe inquinatur: unde Sanguinolentus infans, postquam ejus membro genitali (quali ipse generatus, & cujus siphonibus ipse suo tempore pulchra prole Rempubli- cam beabit) inflicta est foederis plaga, regeneratus & ascitus demum

Ezech. xvi.

Peccatum.

peccati

peccati nomine. expressè infamat
 Apostolus. Concupiscentia est vo-
 luntas improba, qua anima appetit
 fornicari in creatura. Per unum ho-
 minem *peccatum* in mundum intra-
 vit & concupiscentia carnis non ex
 patre sed ex mundo est. Adeoque
peccatum κατ' ἐξοχλῶν est coëundi
 pruritus ejusque perfectio. Ita nihil
 tralatitius apud auctores Græcos &
 Latinos, classici ac proletarios, ve-
 teres & recentiores, ita ut posterioris
 ævi dicta, etiamnum in sublimi tri-
 bunalis non respuant Declamatores.

Rom. VI 13
17.

I Jobi
11, 6.

*Non ego ne pecces, quum sis for-
 mosa recuso.*

Ovid. L.
III, 13.
L. III.

*Cui peccare licet, peccat mi-
 nus.*

El. 4. L.
II. El. 5.
Propert.

Et apud purissimæ latinæ impu-
 rissimum auctorem: *Jupiter pecca-
 turus in terris*: id est adulteraturus
 & scortaturus. & Polyænus ad Cir-
 cen. *Fateor me domina sæpe peccas-
 se. illud unum memento, non me, sed
 instrumenta peccasse.* Satyriogra-

L. II, 33.
Mart. L. 1.
35. Petrop.
c. 97.

F plus

62 HADRIANI BEVERLANDI
plus in celeberrima Satyra de te-
nuiore sexu

Sat. VI,
134.

minimumque libidine peccant.

Venter.

Jure merito apud Porphyrium Ægyptii, nec non Euripides ac Homerus, ventrem omnium malorum cladem & fontem dixere, utpote qui primus peccavit. Figmentum hominis ab ineunte ætate fuisse malum dixit Moses. Omnia scelera, flagitia, quæ faciunt homines in duabus rebus consistere dixit Agellius

Z. VII. c.
XI. Ovid.
L. III.
4, 10. &
L. 1. Fz-
flor. Mart.
L. 18, 69.

malitia atque nequitia. nequitia au-
tem plerumque pro stuprandi petu-
lantiâ sumitur apud Peccandi & ne-
quitiarum Ephorum. Voluptas iti-
dem καὶ ἐξοχλὼ pro concupiscentia

Genes.
XVIII, 12.

carnis, oculorum libidine & ipso
coëundi actu. Græcis ἡδονή, quam
vocem nonnulli deducunt ab hoc

Hist. Patr.
Ex. IV. S.
79.

horto Edenis: unde Doctiff. πολυ-
μαθέσαι & κερικώται Joh. Hei-
digherus. *Nec vanitatis arguerem*
(nempe Goropium Becanum) *qui*
ex Eden existimat descendisse Græ-

corum

corum ἡδονὴ voluptas & Poëtarum Adonidem Priapi patrem. Quem Adonosirim & Thamutz dictum demonstrevimus. Huc refer illud Venusini.

L. I, c. 12:
Prost. Veter. L. I.
Epist. 17.

Sperne voluptates nocet empta dolore voluptas.

Ut caro pro pudendis, ejusque opera carnea, ita & membra, terrestria, eorumque opera, terrestria dicuntur. *Mortificate membra vestra terrestria*: scortationem scilicet & immunditiam ac libidinem, ut parcos Deorum cultores & infrequentes haud latet.

§. XIII. Regeratur forsan, in infante luculentiori indicio deprehendi, iræ, rancoris, fastidii, impatientiæque scintillas. occuparunt puel- lum multa scelera, quorum catalogum texit Apostolus, ita ut ne- quicquam vile sit in eo, nisi mali mores. Sed ubinam inter boni & mali nomen decernere valeat, prius libidinis fomites deprehendet, &

oscula figet, quam unguibus secabit.
 Omnium hominum ingenium ab
 infantia proclive est ad libidinem.

Infans.

In segmentatis cunis se Virum esse
 testatur infantulus. parvulo flenti
 gaudium creabit cunatum motor,
 agili digito si ejus pudenda tetigerit.
 Italæ pupas ejulantes non alio modo
 ad quietam redigunt mentem, quam
 si minimi digiti extremâ parte, in-
 ferorum labiorum crepidinem fri-
 cuerint. Jam sentiet opponens, hu-
 manum peccatum, ad quod naturâ
 faciles sumus, qui dux & comes de-
 esse non potest, nam & ipsa etiam
 res sine duce, sine comite procedit.
 non pronum tantum est iter ad hæc
 vitia, sed præceps: Pulchra puella
 cito adamatur, & foeda facile concu-
 piscit. Nemini pudor est, omnes
 ultro rogant, dant atque porrigunt.
 errantem per totam vitam peccata
 hæc delectant. Multarum luxurio-
 sam & exercitam juventutem ten-
 tigo in ipso cadurco sopivit modo.

*De ma-
 sturbatori-
 bus L. II.
 c. 3. Proff.
 Veter.*

Ante-

Antequam ejus essent ætatis, ut muliebris patientiæ legem accipere possent, catullire solent crudæ pupæ, & devirginari anhelant flagitantque virgunculæ. Cum subacta cervice jugum necdum ferre valeant, nec arietantis impetum sustinere possint acerbæ virgines, tenero digito immitis uvæ tollunt cupidinem. Ante annos ad patiendum gestientes devirginabatur Pannychis apud Arbitrum. *Sine dubio non repugnasset puer, ac ne puella quidem expaverat nuptiarum nomen.* & Quartilla Priapi tandem victima, *Junonem meam iratam habeam, si unquam me virginem fuisse meminerim: infans enim cum paribus inquinata sum, & subinde majoribus me applicui.* & Cunæus noster. *Puella quedam in servi complexibus, ignarâ matre, volebatur, ne prima nocte virum timeret.* Experta carnalem lanceam vulnus haud cruentum infligere, vitulum deinde tulit, quæ taurum sustulerat.

Lege Horat. L. III. Od. 6.

De Fricibus L. II. c. 5. de Prostit. Vitis.

*Cui necdum teretres fratrant in
pectore mammæ*

*Nec tena angustum lana foramen
habet,*

*Illius humorem nec menstrua Luna
fatigat,*

*Nunc fricet angustum pene furen-
te specum.*

Prætextatus datur adulter, & subru-
mi hodie vix adeo pueritiâ & inex-
haustâ sunt insignes pubertate, ut
quondam Germana pubes, nec ad-
eo innocentes ut inter vaginam &
ejus syphones viscerumque cubos
distinguere haud possent. Pusiones
ἐλκυστικόντα hæc amatoriis cum can-
ticis à teneris imbibunt, & cum papa
atque bua, antequam τὸ Τα τα Ma
ma fari valeant, nequitiarum πολυ-
θρύλλητα comedunt, modulantur,
fringultiuntque. Quin & pueros
decennes impregnasse mulieres li-
terarum monumenta docent. Nec
puellæ adeo simplices ut Jove
quondam necdum barbato, cum in-
ter

ter halecem & mutonem nullam differentiam cognoscerent. Multæ simplices sunt ut columbæ, omnes vero astutæ ut perdices; dum ante alpha & beta suoapte ingenio scire desiderant clinopalæ arcana omnemque libidinum artem ab Annibale Caraccio, Raphaele Urbino, Titiano, Romanoque Batavo delineatam adhamant. Quo pacto familiam *duo* augeri possent *tertio*, per silentii *ἄρῳλον* & occultum murmur inquirunt, adeo ut prima conjugii nocte sciant, quo trahantur, neque facturas se ultra, dum se posse puerili verberere moneri clamitent mutoni dementi supplices. Multi equidem à natura in furta, homicidia, avaritiam proniores videntur, quam in adulteria aut fornicationes. *Mores animi sequuntur temperamentum corporis.* Ita tamen ut nec à Venere plane abhorreant. In dulcedinem vertere se amaritudo non potest, aut ariditas in humorem: calor ignis

in frigora; aut quod rei cuiusque
 contrarium est, in suam sumere at-
 que immutare naturam. Nihilomi-
 nus hi mutari vel educatione, vel
 emendari poenâ poterunt. Qui au-
 tem libidine, hâc nodosa, peccato-
 rum principe & duce infestantur,
 nec honestatis retinaculis nec sup-
 plicii minis corrigentur. utpote me-
 dullis & sanguine prava concupi-
 scentia circumscriptis, & libidine
 evigoratis. *Hæc res in se neque con-
 siliium neque modum habet ullum, eam
 consilio regere non potes. hinc Chæ-
 rea: Hanc tu mihi vel vi vel clam
 vel precario fac tradas, mea nihil
 refert dum potiar modo.*

*Naturæ sequitur semina quisque
 suæ.*

Quod si hac urticâ & erucâ tincta,
 sit natura, incipiatque se movere
 furcâ licet eradicetur, tamen eous-
 que recurret, etsi cum Origene te-
 stes vel caudam ferro demeteres
 Properanti.

De Eun-
 chorum
 propudiosa
 Libidine
 L. II. cap.
 v. S. 3. de
 Prostib.
 P. 100.

--- pro-

---- *prolem fata sequuntur*

*Continuum simili servantia lege
tenorem.*

Facilius reperies albos corvos volantesque testudines, quam mente castas: adeoque tam exangues vetulas & torridos senes quam crudas puellas, succiplenas virgines, matronas musteas juvenesque fervidos vexet perpruriscens hæc libido. In

ὀφφλομένη βνοία si parentes magis ebrietate quam libidine, odio quam amore, rapinâ quam blanditiis, ambitione quam voluptate dulciori Gen. xxx. flagrent æstuentque, proculdubio ^{37.} & ad ea vitia magis inclinabit proles, quam ad libidinem carnalem;

Qui viget in foliis, venit à radicibus humor, Mantuan.

Sic patrum in natos abeunt cum semine mores.

Ita tamen, ut non destituetur natus puer eo vitio, quod fuit primum omnium & cuique reatum inducit. Unde fit ut infans modo natus reus

est delicti, nondum capax præcepti
Gen. VII, 21. nec potentia. quia figmentum ejus
à pueritia est malum, quod tanquam
summum bonum, actu Epicurei,
Augst. animi cogitatione Stoici semper
de C. D. exercuere. Ecce omnes accenden-
XIV, 5. tes ignem & circumcingentes favil-
Es. I, II. lis, ambulant in luce ignis, & in mal-
leolis, quos succenderunt. Adeo ut
nil verius sit, quam per unum ho-
minem hanc libidinem in mundum
intraſſe, & per eam mortem. *Sic in*
omnes homines mors tranſiuit, quia
omnes peccarunt. ut doctè vertit
L. de Dieu. Nam omnes animo &
corpore ſcortati ſumus, etiam in le-
gitimi matrimonii actu. Niſi Adæ
primum peccatum fuiſſet coitus u-
furpatione, qua & nos abutimur, qui
nobis imputari poſſet ejus ſimplex
eſus pomi. dum nos poma & fructus
quosvis licite cum gratiarum actio-
ne edimus, coitu non fruimur, niſi
Rom. v, 18. peccati prioris reatus Rei. Apoſto-
lus autem ubique unius tranſgreſ-
ſionis

tionis Adami, quæ nobis imputatur, meminit; adeo ut cæterarum ejus imbecillitatum & infirmitatum quidem participes simus ærumnosi homunculi, non tamen rei.

§. XIV. Hisce ita computatis, demonstratis ac luce meridiana clarius deductis, fructus & arborem constituisse in voluptate sive concubitu, sequentes etiamnum evincunt suffragantes rationes. ἵνα γὰρ δέος ἔνθα καὶ αἰδώς. ubi pavor, ibi pudor. Transgressores non totum corpus, nec faciem assâ squillâ rubicundio rem pudibundi texere togâ aut pallâ; sed consciæ mentis pavore, poenâ præsentem, suffusi, perizomatis & succinctoriis, ex foliis (non equidem acu & filo confutis, sed frondibus confertis) fici, quorum magnitudinem ex Theophrasto nobis suppetit Becanus, subter quæ proculdubio turpiter illa virum cognoverat, sola genitalia, quæ peccaverant, obnubularunt. Nec Eva ramum super oculos

Τελευτή-
ερα.

Adde Me-
nandri ef-
fat. apud
Stobæum

Tom. IV.

Tit. 4. Gen.
III, 7.

Isidor. O-
rig. L.
XIX. c. 22.

Indoscb.
L. v. p.
486.

oculos posuit, ut quasi pariete interposito, audacior facta rem aggrediretur de novo; sed per digitorum cancellos extinctum caput videns,

Læva manu lachrymas mutoni abstergit amica.

- Gen. III, Adam & Eva erant *nudi & erubescabant*, ait textus. ingenuus hic pudor nascitur ex sola hac voluptatis turpitudine, qui pudor & voluptas primum nos post peccatum invasit. Simile legitur de Ulyssæ apud Homerum. Postea demum ipse Deus iis tunicas pelliceas & scortea succinctoria (*antiquissima vestis* Propertio, Ovidio, Juvenali, Lucretio, nec non Polluci ac Æliano) eorum animalium, quæ ex victimis mactatis ac oblatiis Adamo cesserant, fecit eosque vestivit. Unde & illa pars, quæ contra mandatum porrexit ac arrexit, postquam rubore suffusos antea actæ patrationis poeniteret, *pudendum* dicitur; quia absque pudore ne adspici quidem potest.
- Arg. c. VIII. §. 8. Levit.
- Isid. Orig. XI, l. Exod. XX, 26. XXVII, 42. Levit.

potest. quæ membra *turpitude* & *nuditas* dicuntur; * *turpia* & *vilia* membra Senecæ. *Inhonestia* Isidoro. quod sine verecundia nudari nequeant. hinc semper velari indumento natura docuit hæc

Naturæ partes veste quas tegit pudor:

quapropter Chamus irreverenter verenda patris Noachi (quem Saturnum vocat Maro, & historiam refert Justinus) denudans, maledictus legitur. Semper honor & pudor huic venerabili pudendo habiti: post fata sua Jul. Cæsar, Lucretia, Polyxena curam habuere, ut honestius caderent. Quicumque etiamnum barbari nudi, subligaculo tegunt pudenda. Petrus nudus dicitur piscaturæ incubuisse, ita tamen ut licio sive cinticulo verenda involverit: Rerum furtivarum inquisitores nudi cum lance. & licio celata investigabant, qui proculdubio succincti alutâ, domum

honc.

XVIII, 6.
XX. §. 17.
I Sam. XX,
30. H. scæ
II, 9. Nab.
III. 5.
Hab. II,
15.
* VII, 2.
benef.
Phædrus.

Gen. IX.
22. Just.
L. XIV.
Flor. L. IV.
Plin. L. IV.
Ep. Euripid. Hec.
Plutarch.
de clar.
mulier.
c. XV.
Job. XXI, 7.

Levit.
XVIII, 6.
c. XX, II.
Ezech.
XXII, 10.
Dentr.
XXIV, I.
Levit. XX,
17. & 19.
Dentr.
XXIII.
§. 14.

Dentr.
XXV. §. II.

honestam intrare alias ausi nunquam
fuere. Revelare nuditatem pro actu
venereo, adulterio, & scortatione.
alicujus nuditatem videre, est co-
gnoscere. carnem suam nudare pro
incestum committere, frequens in
sacro Codice lectio. Denique seve-
rè animadvertit Statutum in mulie-
rem procacem & audacem, adverfa-
rii cum marito suo rixantis verenda
contorquentem: tum ob fatale peri-
culum delicato membro facile im-
minens, tumque ob brachiarum
ignotum usum, nec non tacitam re-
verentiam, quam pudibundæ ma-
tronæ ob peccati, à se moti, reatum
ei debent: unde & *reverenda* dicun-
tur Arnobio.

*Fatum est in partibus illis
Quas sinus abscondit.*

Talio.
Matt.
VII, 16.

§. xv. Recte etiam notant He-
bræi pœnas transgressoribus inflictas
respondere huic voluptati. Adam
voluit ex spinis uvam colligere, &
Eva ex tribulis ficum. proh pudor!
Dulcis

Dulcis amarities amor est, voluptas peritura tristi semper dolore mista.

libidinis comes mœror. Morbi voluptatum usuræ sunt. Dicit autem

Deus: augendo augebo ærumnas tuas & conceptus partusque tuos,

& angustiam à conceptu usque ad partum multiplicabo, fastidio

cibi, deliquis, lassitudine ac doloribus. Abel cum vanitatem denotet,

dicitur tamen & Josepho πένθος *dolor*. Habet, peractum est: quas

petit, pœnas dedit.

Certe ego, si nunquam peperissem, tutior essem:

Infelix fructus in mea damna fero.

Inter omnia animalia mulier maxime in partu vexatur, teste Aristotele.

Bruta licet doloribus non minus crucientur, attamen difficiliore longe

nixu laborant mulieres, adeo ut si parturientes non cohibeant anhelitum, & oscitent, vita periclitentur.

Rupicapræ emittunt dolores suos,

id est,

Pœnæ corporales.

Gen. III, 16.

Aristot.

Pol. L. VII, c. 9.

c. 16. De generat. L.

I. c. II, L.

IV. c. 6.

Sch. A-

poll. L. I.

Argon.

Nem.

Dion. 41.

L. XII. C.

qui pot. in pign.

Oppian.

L. I. A.

V. 484.

Arist.

VII, 9.

Hom. II, 2.

CXXXIX, 3.
 Jer. IV,
 31. contra
 Varro L.
 II. c. 10.

id est, foetus ait Hiobus; sed primiparæ etiam nū vehementioribus torquentur cruciatibus. Scortum apud Comicū gravidum ad militem. *Salve*

*Qui me interfecisti pene & vita
& lumine,*

*Quique vim magnam doloris per
voluptatem meam*

*Condidisti in corpus etiam quo
nunc morbo misera sum.*

Medea apud Euripidem ter maluit sub armis vitam periculo se exponere, quam semel parere. Legesodes Philonē Judæum ἐν τῷ πρὸ ἀφ' Ἰουδαίας νόστος. Tandem dicit Supremus Arbitrator, licet dolorum causa erit maritus tuus, nihilominus tamen desiderabis congressum ejus. hinc amor

2 Sam. I,
26.

Puerpera.

mulierum excedere videtur reliquos amores, cum diligent præternaturam subactores quasi carnifices suos, horum dolorum causas: hinc apud Stobæum jocatur Sophocles in mollem sexum, quod cum partus cruciatu distinetur, abjurare soleat omnem

omnem maris concubitus; postea
 periculis defuncta puerpera ejus-
 dem voluptatis & œstri retibus de-
 nuo implicetur: Septem mulieres Esa. IV, 18
 unum apprehendent virum. Nec
 minus sæva pœnæ satelles, Venerium
 Adamum celeri pede secuta, ada-
 mussim ejus peccato respondet.
 Mortalitatē noster Candidatus seg-
 nitiâ atque socordiâ, lectuli otio
 quam labori habilior, incidit in la- Ætunæ
na.
 queum ac barathrum Sathanæ; cor-
 pore itaque & animo inquietus & pe-
 tulans *ἄρχηγος τῶν κτισμάτων* creaturarum
 princeps, similis factus est equo &
 mulo, nam subrectis adhinnivit ge- Psal.
xxxii, 9.
 nitalibus. Quapropter Deus terram
 propter hunc maledixit, ut eam co- Gen. III,
17. sic
I Rég. II,
7. Rom.
VIII, 21.
Heb. VI, 7.
 mederet; id est, ut terræ herbam
 cum jumentis, quorum veneran-
 tium, capriscantium, ceveuntium,
 subantium, barriuntium, gannien-
 tium, grunniuntium & gruentium,
 pariter ac hisquitallentium, aliorum- Leges
Pandectas
Plinii.
 que trufantium & pipillantium ani-
 malium

G

malium

malium naturæ particeps factus esset, manducaret, & panem atque cibum tædio, labore ac lassitudine sibi compararet. *In Sudore vultus tui vesceris cibo.* Sic seros nepotes docuit paupertatem privatis quæstibus expellere.

Gen. III,
23.

Jam rastros patietur humus, nunc vinea falcem.

Audiamus Marci Tullii effatum apud Augustinum. *Homo à natura in lucem editur corpore nudo, fragili atque infirmo, animo anxio ad molestias, humili ad timores, debili ad labores, proclivi ad libidines, in quo divinus obrutus est ignis, & ingenium & mores.* Tandem subjicit Supremus Pater, & patris sermo

Gen. III,
22. adde
c. XVIII.
§. 27. &
Psal. CIII,
14.
Sarcastica
Subsanna-
tio.

Christus cum Spiritu Sancto: *En hominem, factus est quasi unus ex nobis, verum procrea nunc hominem ad imaginem tuam, pulvis erit & in pulverem revertetur.* Et ita vita hominibus in poenam data videtur, cum antea mitis & amabilis

foror,

foror, nunc tristior noverca nobis sit.

*Heu, heu, nos miseri, quam totus
homuncio nil est!*

Atque ita invidia Diaboli, pallentes Sap. 113
morbi & tristis senectus & ipsa mors 24
in mundum ingressa, & nactus est
mortis imperium Diabolus: unde Heb. 123
eum Christus à principio *homici-* 14
dam prædicat. Notandum itaque Job. VIII 13
Cainum Sathanæ primogenitum
(natum scil. ex primo illo contra
Dei mandatum pruritu & concubi-
tu) non solum ipsum indemnatum
spiritum fato tradidisse, sed & fra-
trem interemisse. *Cain qui per trans-* Cain ho-
gressionem conceptus est, filius pec- micide.
cati (sunt Agrippæ verba) *sanguinis*
homicida factus est: neque enim na-
sci poterat bonus, qui tanto malo erat
conceptus. Abel conceptus ad pœni-
tentiam transgressionis; prima hostia
accepta Deo in expiationem carnis;
qui sordes nuptiarum abluit cruore
martyrii. Hinc illæ lachrymæ, pul-
chra equidem arbor, sed ejus fructus

prima fronte læti, eventu tristes ;
 atque ita fit radix illa amara, vera
 Sodomorum poma, quæ dum in
 olla erant, jure merito mortem di-
 xisses in ea latere, ut quondam de
 fungis agrestibus colocynthidis di-
 ctum. Arboris minime otiosæ fru-
 ctus terræ, humani corporis seque-
 stræ, conduntur:

Hebr. XI, 15.
 Tacit. L. v. H.

2 Reg. IV, 40.
 Plin. IX, 3.

Quis talia fando

*Myrmidonum, Dolopumve, aut
 duri miles Ulyssi*

Temperet à lachrymis!

Elementum moribundum, caducum
 ac grave corporis pondus terræ ma-
 tri redditur, Spiritus autem & ani-
 ma (si non sit sanguinis & carnis
 pruritus cogitatione inquinata) cœ-
 li depositum Deo, igneo animarum
 fonti traditur.

Apoc. XXI, 27.

I Cor.

XV, 50.

Manil.

L. IV. Lucret. L. II.

Euripid.

Πνεῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα.

Max. Ty-

viii Diff. I,

25, 28.

Eccel. XI, 2.

2.

Non tanquam Divinæ auræ parti-
 cula resolvitur in Deum, sed vadit
 ad judicem, qui ei pœnæ vel præ-
 mii locum assignat. humanæ men-
 tes

tes profundis impurarum cogitationum recessibus addictæ, sceleribusque inquinatæ, transferuntur in densum chaos, turpesque Tartari tenebras, Dei gratia pariter ac præsentia vacuas, ubi conscientia laniatu nec non horribili expectatione futuri tribunalis torquentur. Regeneratorum, quorum corpora fuere templa Spiritus Sancti, animæ extra anni solisque vias, & nitidos poli axes, cœlestissimo cœlestium exercituum fruentur consortio, dulcissimoque Hallelujah glorificabunt Deum & Christum Jesum, quem gloriae lumine vident atque contemplantur. Sicut in Adamo omnes duro Parcarum imperio extincti ad rogos bustaque ferimur,

*Pauci quæ
aquis a-
maris Ju-
piter.*

Tros Rutulusque suat nullo discrimine habetur;

Ita & in Christo cuncti vivificamur. Non ex officulo *Lus*, quod rore diversis
σς. emolliretur, sed postquam vermes

Job. XLX,
26. fal
tantur Vos-
fius Diff.
Th. XII.
Sixt. A-
mama An-
tib. L. III.
p. 668.
Prudent.
Æt. 7.

confoderint corpus, divinâ potentiâ
idem corpus resurget, videbitque
generis humani Sospitatorem, qui
velut è somnis solutum illud cadaver
ad vitam revocabit.

--- nec me vel dente vel ungue
Fraudatum removei patefacti fos-
sa sepulchri.

Casto Christi corpori corruscantia
electorum corpora conformia fient,
gloriosum hoc templum decore suo
vincet Thetidis formam, crines
ingenio suo flexi rutilabunt, & cæ-
saries refuga crispabitur, ita tamen
ut quotidiana succissione fruticantes
pili haud opus habeant: corpora
subtilia, nec dilatatis angulis am-
pliata decore suo prælucebunt:

Phil. III,
21. Apoc.
VII, 16.

Tumque nulli deformes, aut tardi,
senes aut pueri, nec gibbosi, aut
claudi, lippi aut monstrosi, verum
succulenti juvenili dignitate con-
spicui, teretes humeri, patulæ ma-
nus, carneum femur, crura furis ful-
ta turgentibus, internodia poplitum
bene

bene mascula: mulieres & tenellulo
 deliciores hædo, Praxitelis Gnidia
 Venere venustiores, nullo naturali
 vitio excœcatæ, sed justâ formâ gra-
 ves, omnique dote, quam petulan-
 tibus dictis Petronius aut Aristinæ-
 tus describere possent, gratiosiores
 emendatiorisque. Ita tamen, ut &
 sempiternâ sanitate & castitate cu-
 mulatiores Paracletio & Creatori
 gloriam tribuent. Tum nec blandi-
 tias suas prostituent Salvatæ, Thais
 nulla olet, nec Nonariæ ullæ clepsy-
 dræ curam habebunt. καλλιπυροτέρα
 nec ullam deperiet Cupiennius,
 Marsæus & Gordianus nullas secta-
 buntur bustuarias, Martialis nullas
 Ancillariolas, Salustius nec liberti-
 nas; cum σαροπόλιοι & κατάκλῆσι,
 Lais, Calvina, Catuena, Chion,
 Phryne, Elephantis & δωδεκαμήχα-
 νος Cyrene cum Proculejo, Gillone,
 ac Crispino cœterisque Trojugenis
 & Baptis, Cotytto sint devotæ ac
 mancipatæ. Vestalium castimoniam

ipse spurcitæ Deus delibabit, & Palladis virginal velamento suo re-
teget. Caleſcant tum Canophoræ, glori-
etum Proculeſ, cæſariones nothique levato velo exprobrent libidines parentum. Electi fermento vetuſtioris labis non vexabuntur, neque ducent aut nubent; adeo ut nullæ beatæ ſalvatum hominem lo-
dicis Ζοὴ ἔ Φυγὴ blanditiis, nec nigriſ vegetiſque oculis, nec flavâ coma, nec pede gracili, nec papillis tumentibus, nec pulchris clunibus ſuis ad antiquum illud nefas pelli-
cere poſſent, eſſi vellent: velle autem nec poterunt, quoniam non labiles, ut in primis mundi exordiis, ſed Deo angelique ſimiles erunt. Pſoram itaque fricant ſuam Baſilius, Hilarius, Athanaſius, Origines, Macarius, & cum iis Grotius pariter ac Scotus, hariolantes cunctos virili ſexu reſurrecturos, exceptâ Beatâ
Arg. c. IV,
I 3. Eph. &
Rom. VI II.
castiſſimâ Mariâ; dum conformes erimus imagini Filii Dei & Angelis,
inter

inter quos nullum sexus discrimen agnoscit Theodoretus: Ratiuncularum officias abstergit docte Augustinus. *Qui utrumque sexum instituit, utrumque restituet, nuptias negavit Dominus futuras in resurrectione, non fœminas. Corporibus vitia detrahentur, natura servabitur. Non est autem vitium sexus fœmininus, sed natura, quæ tunc quidem & à concubitu & à partu immunis erit, erunt tamen membra fœminea non accommodata usui veteri, sed decori novo, quo non alliciatur adspicientis concupiscentia, quæ nulla erit, sed Dei laudetur sapientia atque clementia.* Ad rhombum.

§. XVI. Multiplicatis tandem mortalibus, audax Japeti genus cuncta libidine polluit. Rejectis gentibus, cum populo suo pepigit fœdus misericors ille Deus; ast ut depravatæ naturæ, primâ labe ac ingenito nefas pollutæ memores essent fœderati, ipsis injunxit *circumcisionem*, ut

L. XXII.
c. 17. de
C. D.

Circum-
cisio.

Gen. XVII,
10.

Recutiti
apellæ.

illa pars quæ peccaverat, & per quod transfunditur originale peccatum, esset in foederis signum, (unde Judæi juramentum præstantes sub femore dextram præputio & inguini admovent. hinc & istud πολυθρύλλητον *by sijn mannelijke waerheyt*) & ut præputia cordium nostrorum auferremus, id est, averruncaremus pravam illam concupiscentiam. Cir- cumcisio itaque fuit typus carnalium cupiditatum abnegationis. Lustrico enim die infantis præputium (*Ἀκροποσίη*, sive *ἀκροβυστία* Hesy- chio τὸ ἄκρον ἔ ἀιδόις *extremum pu- dendii*, Celso *summa cutis*) osseo cultello vel petrino, Chaldæo Paraphraستي Scalpella acuta, abscinditur. Omnium primo Abrahamo in- juncta, & ab Israëlitis Ægyptii mutuati sunt. Licet Herodotus ἀπ' ἄρχῆς ipsis aliique Saturno tribuant apud Eusebium. Nam hi, ut Troglodytæ Ægyptios, Israëlitas imitati sunt. Dæmon semper simia Dei.

Hunc

Gen. XXIV,
2. XLVII,
29.

Ph. Ju-
deus de
Circumcis.

Jer. IV, 4.

Aug. de

C. D. L.

XVI. c. 27.

Lact. L. IV.

c. 17. Rom.

X, 11. Deut.

XXV, 6.

Legesedes

Gomarum

ad Luc. c.

c. II, 21.

Exod. IV,

25. Josua

V, 2.

Gen. XVII,

15. Ad.

VII, 8.

Iob. VII,

22.

L. II. c.

91. Præp.

Euan. L. I.

Origines

contra

Celsum.

Hunc fœderis ritum adeo religiose & exacte semper observarunt circumfecti & recutiti verpæ, ut bella moverint contra Imperatores, quod interdicerent scindere inguinis oram, vetarenturque mutilare genitalia & præputia demerere. Iduæos sive Apellas (Judæos intelligo, quicquid labefactare conatur soli & cœli sui palabundus exul Pinedo, digladians *Apellam* apud Horatium & *Anchialum* apud Martialem nomina propria esse. Lubentius lardum lurcasset verpulus, dum in toto opere

Pinedo
ad Stephanum
Byzant.
Nos plura
L. II. c.
IX. Profl,
Veter.

Præter nugas nil glabra pellis habet.)

nodatum caput arte hucusque solviffe omnis ævi series docet. Adeo ut ingenitum placitumque nefas rursus videamus, nihil aliud fuisse quam coëundi istam libidinem, quam in sancto Paulo ut labes & spurcitia naturalis deputatur, & illum in concipiendo prurimum, quem

2 Cor.
XII, 7.

quem in matre sua agnovit David, rursusque in se sensit D. Vates. Ni itaque prima Sanctionis transgressio fuisset concubitus, qui peccatum hereditarium foret in infante, qui actu nihil mali perpetravit, libidinosus hic affectus, quo incalescens mater concepit eum, & quem illico persentiens se Virum esse fatetur.

Genes.

XXXIV, 14.

Exod. XII,

3. 4. *Gal.*

V, 28.

Satis poenarum autem mulieri erat relictum in partu, ita ut simile quid circumcissioni subire haud necesse esset; cum uterque sexus in foedere & in Christo sit unus. dicuntur enim & *filia Abrahami*. Foeminis & parsum est, quod ex foemina sine virili semine, sospitator noster, semen mulieris caput seductoris contriturus, nasciturus esset, quem illæsa virginitate sine ærumnis gessit virgo immaculata, quodque casti ventris onus in partum sincerum solvit generosa puerpera. Primi seminis* progeniem fovit hostis saucius, quam Christus semen virgunculæ beatæ, Messias

* *Iob.*

VIII, 44.

Iob.

III, 10.

Matt. III,

7. *Apo.*

XII.

sive

five Michaël destruxit, contudit at-
 que subegit; adeo ut irrogeniti fig-
 menti pulvis & cinis serpenti tan-
 tum relicta sint in cibum. Pii autem Jes. LXV,
 Christi virtute culcabunt serpen- 25. Luc.
 tem & justificati ac sanctificati ex- x, 19.
 cusso Diabolicæ Tyrannidis jugo,
 continuo adversus illecebras ejus
 pugnabunt. *Inimicitias ponam inter* Gen. III,
te & mulierem, inter semen tuum & 5.
semen illius, ait Dominus, illud con-
teret caput serpentis & conculcabit
calcaneo. Agnus hic ἀμίαντος καὶ Es. VII,
 ἀκακὸς & immaculatus sine ullius viri 14. Jer.
 opera ἀπάτωρ, sed in immaculato XXXI. 6.
 virginis Mariæ vase glutinans car- 22. Luc. I,
 nem in sciâ matre, unde ἀμήτωρ, 37. Heb.
 nullo modo originali labe inquina- VII, 3.
 tus esse potuit, quia non hoc tenore
 è voluntate viri & foeminæ concre-
 tus & coagulatus nec coinquinatus,
 ut nos homunciones pulverulenti.
 Spiritus S. vis potentiam Diaboli
 suffocavit, Beatæ Mariæ semen Evæ
 massam purificavit, in omnibus fra-
 tribus

tribus suis similis factus est Christus

Hebr. 11,
17.

Marc. 1, 4.

Gal. v, 3.

Pf. xl, 7.

Hebr. x, 5.

Exod. xxi,

5. 6.

Rom. v, 19.

excepto peccato. tulit tamen pro nobis circumcisionem, & nos baptismo ablui iussit, quia ipse pro nobis plagam in carne insons tulit, ut debitorem se faceret universæ legis servandæ: aures sibi perforari passus est, ut voluntariis servis fieri solebat, idque ut ultro Domino patri & uxori Ecclesiæ, & liberis se manciparet. utque unius libidine peccatores constituti sunt multi, ita per castitatem unius Christi iusti constituuntur multi.

Levit.

xli, 6.

§. XVII. Suffragantur digressioni nostræ Purificationum Sacrificia, quia peccarunt in opere lepido parentes. Offerre debuit mulier pro purificatione, non prolis, qui purificationis signum habuit octavo die, sed suæ ipsius: inerat enim immunditia & irregularitas legalis in conceptus partu contracta. Notanda & textus verba. *Offerto agnum anniculum in holocaustum, & pullum columbæ*

lumbæ aut turturis in peccatum.
 columbas falaces torquatosque palumbes (qui semper Veneris & libidinis avidæ fuere symbola, ut præter mythologica docent Cypriorum & Erycinorum nummi rariores apud prisca ævi reliquiarum indagatores. quo sensu à Prudentio.

*Eva columba fuit tum candida;
 nigra deinde*

*Facta, per anguinum malesuadâ
 fraude venenum.*

Si plura cupitis, legite sodes G. Vossium de *Idololatria*, ac Sam. Bocharti Hierozoicon atque Gesnerum) in peccati falacitatis suæ, reatum offerre debuit puerpera. Leprosus, Levit. XIV, 12. 21. 30. cuius immunditia jure merito *peccatum* dicitur, (Lepram omnem non fuisse scabiem aut Elephantiasin, ex menstruato congressu vel contagione contractam, sed bubones & hernias; quin imo luem Venericam apud Hebræos; Græcos & Romanos notam Libro tertio de

Prost.

Prost. Veter. propitio numine docebo. Nam sicut inter hæmorrhoides

Lege Levit.

XIII, 2.

Exod. IV,

6. *Nom.*

XII, 10.

14.

& ficos sive mariscas luculenta est differentia; ita lepra scabiosa à lepra alba toto differt cœlo) offerre oportebat passerem, quia ob acrimoniam humoris quâ perciti erant libidinosi Saucii, passerum instar, quos vigesies uno die rem peregrisse literarum monumentis testantur Aldrovandus ac Scaliger. unde Juvenalis: *Dic passer.* Denique legitimæ nuptiæ licet castæ ac licitæ, quin imo injunctæ sint primitus & benedictæ ob Messîæ nativitatem, crebro tamen interdictæ sunt ob legalem immunditiam, ut mentes magis in Deum erigerentur. ideo se abstinebant *ad tempus.* Chæremon de Ægyptiis Sacerdotibus: *Abstinebant à congressu cum uxoribus.* In casto & Romani dicebantur esse cum separati erant ab uxoribus. unde noster Satyriographus.

Sat. IX.

Ier. XVI, I.

Exod. XIX,

15. *Levit.*

XV, 18.

I *Sam.*

XXX, 4.

I *Cor.*

VII, 5.

Porphyr.

de abstin.

Sat. VI. &

Ovid. IV.

Faſtor.

ideo se abstinebant *ad tempus.* Chæremon de Ægyptiis Sacerdotibus: *Abstinebant à congressu cum uxoribus.* In casto & Romani dicebantur esse cum separati erant ab uxoribus. unde noster Satyriographus.

Ille

Ille petit veniam quoties non ab- Sat. vi.
stinet uxor

*Concubitu sacris observandisque
diebus.*

Tibullus amorum Triumvir castus. L. II, l.

*Vos quoque abesse procul jubeo,
discedite ab aris,*

*Quis tulit hesterni gaudia nocte
Venus.*

Casta placent superis.

Tenerorum amorum buccinator. L. III. El.

A tenera quisquis sic surgit mane 7. Amor.
puella,

*Protinus ut sanctos possit adire
Deos.*

Lampridius de Alexandro Severo. Et Spar-

Usus vivendi hic fuit, ut si facultas Eligab.
esset, si non cum uxore concubisset,
matutinis horis in Larario suo rem

divinam faciebat. Post coitum vero 2 Reg. Levit. XIV.

uterque se aqua viva mundabat & ex-

piabat, tum ob peccati originalis rea- Adde Strab. I.

tum, ejusque transmissionem, tum XVI. Stat. L. IX. Virg.

quod nisi libidinosa cogitatione fieri IV. Æneid. Juv. Sat. VI.

haud solet. Ita Betsaba post perpe-

H

tra.

tratum opus, se abluit & ab impuritate sua purificata est. Suetonius de

C. XCIV.
August.

matre Augusti. *Illam experrectã quasi à concubitu mariti se purificasse.* Ita

Sat. II.
Lact. L.
v. c. 19.

apud Persiũ, *noctem flumine purgare.*

redit interim ad damnatos mores

spumosa & salivans caro, ingenitum

hoc nefas nec ulli amnes aut ulla

maria nec ingens Oceanus abluent.

Sexcenta in rem nostram non ob-

torto, sed liberrimo collo ruunt suf-

fragia. Pollutionis nocturnæ, cujus

umbra lubrica inter res serias vix no-

minari videbatur, decora incesta ob

legalem primi reatus immunditiam

peccatum dicitur. Idcirco has natura-

les & involuntarias excretiones pur-

gari voluit Deus, ut à voluntariis mul-

to magis fugere discamus ait Isidorus

Pelusiota. Quocirca & ardenti voto

Deum supplices veneramur, patrio

hoc effato. *Matiget onsen slaep dat die*

niet onordentelijck en geschiede, op dat

wy aen ziel en lichaem onbevleekt mo-

gen blijven. Menstruatæ & Ancun-

lentæ

L. II. c.
4. Proft.
V'eter.

Lev. xv,
30.

Lib. III.
c. 14.

lentæ per VII. dies immundæ erant, Levit. xv. 24. & xviii, 19. xx, 18.
 debebantque se separare à consortio
 hominum, viri & tabernaculi. Qui
 menstruatam tetigerit, vel juxta eam
 jacuerit immundus erat. Si insciens
 rem habuerit molueritque men-
 struatam expiari potest: si autem
 invitâ uxore scienter & studio nu- Levit. xx. Exech. xviii, 6.
 ptias fecerit, morte morietur. Si
 consentiente menstruatâ palpitave-
 rit, fatuaque popysmata in lubrica Levit. xx. 18.
 femita ejus excitaverit, ambo inter-
 ficientur. Quod facinus non alias
 constabit, nisi albo fluxu laborave-
 rit, & ejus veneno infectus vir bu-
 bones vel gonorrhæam contraxerit:
 vel monstruosus, debilis ac leprofus
 infans prodiderit matrem. unde a-
 pud Hebræos Lex, teste Ænea Ga-
 zæo, quæ permittit nato leproso ac
 mutilo patrem lapidibus obruere,
 quod à muliere dum immunda es-
 set abstinere nequiverit. Meretricia
 voluptas licet apud omnes fere gen-
 tes extra legis pœnam sita fuerit,

96 HADRIANI BEVERLANDI
tamen Deus interdixit, ne Israëli-
tam subagitet mercede aut stupret
capturâ fœderatam, Hebræus ob ty-
pum Christi.

*Mos & Lex maculosum edomuit
nefas.*

Ita tamen ut extraneæ licite cophi-
nini fœnique mercede se mancipare
posset. quo casu & Dei populo in-
terdictæ erant usuræ, morticina alia-
que non pauca, quæ tamen cum ex-
traneis licite tutus faceret.

*Deutr.
xiv, 21.*

Agmen claudat tandem naturale
illud inter utrumque sexum συμπαλ-
θείας ἐλκυστικόν. Barbatus juvenis rem
adeo fœdam & brutalem ultro, ob-
scœnas Spartopoliarum partes, opa-
cam mephitim exhalantes, æternif-
que sordibus obsitas,

*Quasque suas mater timeat per-
tingere nates.*

tentis nervis aggreditur. Inferiores
abdominis partes, *popinas & latri-
narum latebras* dixit Apulejus. *Tur-
pitudinem* muliebria meretricis vo-

cat

cat Jeremias, & ipsum coëundi a-
 ctum tanquam *Stultitiam* execratur.
 nunc stuprum, nunc incestum, ad-
 ulterium & ipsam *παίδεργασίαν Stul-*
titiae epitheto infamat Sacer Co-
 dex, & passim* Plautus. Lacerum in-
 guen, fornacis aut culi equi aëni in-
 star, furibunde palpitabit Veneris
 properantis nepotulus & martyr,
 licet certo certior esset se ex illo
 congressu luem Veneream contra-
 cturum, tamen ut compos voti fiat
 Acheronta movebit.

C. XIII,
 26. XXIX,
 23. *Gen.*
 XXXIV, 7.
Deutr.
 XXII, 21.
 I *Sam.*
 XIII, 12.
Judic. XX,
 6. IC.
Jud. XIX,
 23. 24.
 * *Plaut.*
Bacc.
 I, I. *Men.*
 II, 2. *Aul.*
 sc. pen.

*Hic rogo, non furor est, non est hæc
 mentula demens!*

Viros minoribus genitalibus esse
 præditos quam cœtera animalia, pro-
 portione corporis habitâ: puellas
 vero maturas foeminal, *virginal* Lu-
 cilio, *bulgam* Varroni, vulgam vel,
 ut simplicitate Romana loquar, vul-
 vam habere equæ aut vaccæ fossâ ca-
 paciolem laxioremque, naturæ Con-
 sulti asseverant. Quapropter im-
 mundæ & foetidæ draucos adha-

Alb.
Magu.
 L. xx. de
animal.

98 HADRIANI BEVERLANDI
mant, & mutoniatos deperiunt.
urunt videndø puellæ, sibi que oculi
adulterium monstrant. *Næ illæ,*
inquiunt, *fortunatæ sunt, quæ cum*
isto cubant. Marullæ inguinum pon-
dus diu multumque manu & digitis
pensant, hispida membra, torosos
lacertos & penem

Majorem, quam sunt duo Cæsaris
Anticatones,

oculis devorantibus comedunt. Ita
Hierosolomitane ad mensuram in-
guinis aperto peculio legebant viros,
amabantque obscœnos gladiatores,
balteis accinctos, ait comma quin-
tum decimum, quibus verbis respon-
dent illa Satyrici

Execb.
XLIII.

Ferrum est quod amant.

In Assyrios non tantum sed & Chal-
dæos exarsere, dum

Læna per innumeros iret pictura
penates.

habuerunt forsan isti tam grande
pondus, ut ipsos homines lacinias
fascini crederes. tandem mutonia-
torum

torum draucorum distractione luxatæ, detestantur peregrinos, & ad Ægyptios rursus se conferunt. Sed cum *post asellum diaria* non sumuntur, ita necdum satiatae, eos solum Ægyptios onobelos amplectuntur, quorum *caro erat instar asinorum & virus instar equorum*. bipedem sibi asellum quærunt. Asini enim bene vasati probeque peculiati sunt, unde Poëta:

Ad portam veniet salax asellus

Asinum & Priapo consecratum novimus initiati. hinc & ὄνῳ apud Phavorinum & Lampridium. Luciano ἀσελγέσειρ ὄνων. Equorum adhinnientium furorem testantur admiranturque omnes scriptores. *Insignem* equarum furorem indicat Maro, & extremæ lasciviæ adulteram *Hippiam* vocat Juvenalis, unde & Lucilius *Equam Thessalam* dixit amicam suam, quasi indomitam. adeo ut & sicca & pudibundæ videant mentulam pedalem testes bilibræs

L.VII,54.
L.I, 24.
L.III,50.

libenter. Martialis cum pusillo ef-
fet peculio, dicit se displicuisse Cot-
tæ & Gallæ. Sed Clodii opulentum
peculium Pompejæ magis delecta-
batur, quam pusillum patrimonium
Julii Cæsaris. Sic & cunctæ istæ
Dromedariæ magis delectantur in-
guina quam ingenia fricare.

*Unciolam Proculejus habet, sed
Gillo deuncem:*

*Partes quisque suas, ad mensuram
inguinis heres.*

§. XVIII. Ratiocinationi huic
nostræ apodictice hucusque demon-
stratæ haud pauca obstare videntur.
Nam naturæ auctor ante lapsum
ex professio concesserat atque injun-
xerat, ut multiplicarentur. Cum
autem τῆ ἰσοθέσσι δαλῶσιν nec dese-
rere vadimonium de re certissima
datum constitui, ideo injuria tempo-
ris in omnes libros grassans mihi pro
muro aheneo erit. remoram saltem
laciniis versicoloribus intertextam
absque tussi pervolvito. Quem enim
latet

Gⁿ. I.
§ 28.

DE PECCATO ORIG. DISSERT. 101
latet Pentateuchi auctorem per indicem

Mansuras rudibus voces signasse figuris.

Moses eruditus Ægyptiorum disciplinis, & à Deo Opt. Max. edoctus, & columnis Sethi instructus, res, ante 2000. annos editas, styli mucrone posteritati colendas reliquit. Multa alia facta sunt, quæ longâ nocte ignota sunt, quia carent vate hoc sacro, omnium scriptorum antiquissimo. Ipsum Mosi *αὐτογράφον* in intimo sacrario & ibidem in arca religiose custodiebatur, ita ut Pontifici Max. soli inspiciendi potestas erat, nec ab Achazo, nec à Philistinis ex eâ raptum, nec à Chaldæis Babylonem ad Nebucadnezarem delatum. nam cæterorum Prophetarum effata ad ejus scripta, quasi ad Lydium lapidem erant examinanda. Judæi Christianorum captarii, quibus credita erant eloquia Dei, adeoque assidua lectione & descriptione

Num. XII, 7. Heb.

III, 5. Io-

sep. 1, 3.

Consule &

Christ.

Schotani

Histor.

Sac. p. 57.

Excepto

Jubo.

Deutr.

XXI.

2 Paralip.

XXXIX, 14.

2 Reg.

XXII.

I Sam. v,

6. 2 Reg.

XXV.

Ies. VIII,

10. Aug.

C. D. L.

XV. c. 13.

Rom. III,

2. Psal.

147, 19.

Lege Io-
sep. L. I.

Aniq.

August. L.
xv. c. 13.

C. D. Eu-
seb. Præp.

Euang.

Lib. VIII.

Lege I Cor.

xiii.

cm. 8

farta tecta à tineis & blattis conser-
varunt.

*Solaque non norunt hæc monumen-
ta mori.*

Cum autem diuturnitas temporis,
varii casus, fugæ, captivitates, mi-
grationes ortæ sint, factum est liberi
mutili prodierint. Circa captivita-
tem Babylonicam, Esdræ ætate, lin-
gua Hebræa in Syriacam & Chal-
daicam fere mutata fuit, unde quæ-
dam earum linguarum voces per
sacerdotes aut reges, sæpius codi-
cem describentes, vel textum He-
bræum cum Chaldaica interpretatio-
ne, prælegentes irrepserunt, ut in Jo-
bum, Danielelem, Jeremiam, Ezram:
quemadmodum & passim docet in
scriptis suis Bochartus. Ita tamen
ut Chaldaica hæc, quæ *Judaica* di-
cuntur, intelligi potuerint à po-
pulo. Esdram literas Judaicas com-
mutasse, & alias invenisse, no-
visque descripsisse volunt Hierony-
mus & Eusebius. Scribæ tertii enim
omnes,

Neb. viii,

2. 2 Reg.

xviii, 26.

Her. præf.

ad L. Reg.

Euseb. O-

lymp. 18c.

a. 2.

omnes, cum non essent *θεοπνεύστοι* nec *Legeseder*
Jer. XVIII,
com. 8, 9.
IO.
ἀναμάρτητοι, nec ipsa Prophetarum
ἀπογράφα habuerint, proculdubio
 incitiâ, incuriâ, vel ut loquitur Ca-
 pellus *ἀβλεψία ἔαδιαβλήτω* commi-
 serunt *σφάλματα*. Esdra cum 125 ju-
 risperitis & sacerdotibus Canonicos
 ab Apocryphis separavit, mendis *Efr. VII.*
Neb.
VIII, 2.
 purgavit & lacunas supplevit, per ca-
 capita dissecut per periodos & com-
 mata alii longe post eum. Num autē
 puncta vocalia excogitaverit & no- *E'πίσημοι.*
 taverit ejus linguæ peritis relinquo.
Masoret hæ saltem masoram & glossas
 addidēre ut videre licet in Talmude
 Babylonico. Magnæ Synagogæ &
 callati Synedrii Præses, neglecto die-
 rû temporumque ordine, sus deque *Tertull. L,*
1. de cultu
sæm.
 restauravit, adeo ut prima Geneseos
 capita, Exodia Pentateucho obiter
 inserta esse videantur. Alibi ex scri-
 barum genealogiis & diariis ac ad-
 versariis Josuam, Ruth, Regum, Pa- *NON LIT*
QUET.
 ralipomenων supplevit. Quæ num
 afflatu Spiritus S. restauraverit, quis
 deje-

dejerare posset. Ne tamen me *πρωμαλομαχον* putes, scias hunc prophetiam suam eodem Spiritu Sancto dictitasse, quo antecedentes & sequentes Divi infallibilesque Vates & Apostoli. Jobi Arabis, nati è Nachoris vel Esavi posteris, habitantis in confinibus Chaldææ, Syriæ & Arabiæ, non longe à Damascena, ubi regio olim fuit Ausitis, Librum vocum tam exoticarum quam aliarum *ἀπὸ τῶν λεγομένων* schematumque Rethoricorum longe difficillimum, è Syro vel Arabe aut Ægyptio traduxit Moses in Hebræum sermonem, addiditque per mare liberationem Israëlitarum. Proculdubio ipse Jobus saucius misere inter saxumque jacens, cinere & cilicio peccata sua expians hujusmodi cothurnato haud usus fuit stylo, sed alius Judæus metrica oratione & humanioribus polivit gnomis: ita tamen ut non fictitius inducatur Hercules, sed vera exhibeatur historia,

Jobh
dissert à
Jobabb
Gen.
XXXVI, 33.

mentio ejus
Ezech.
XIV, 14.
Iacob.
V, II.

Job. XXVI,
11.

Maimonides &
Rabini in
Ibalmude.

storia, ut contra Salmasium pariter
 ac Spinosam ex Judæo Scepticum,
 Celsi discipulum, factam tectamque
 vindicavit vir κελικώτατⓄ Frid.
 Spanhemius genuinæ Theologiæ
 Solidissimus Antistes. Gen. XIV, 14.
 Locus *Dan*, non nisi post Josuæ ^{Dan}
 mortem hoc nomen obtinuit. *Bethel* ^{Jos. XIX,}
 Gen. XIII, 3. in historia Abrahæ ^{47. Jud.}
 demum à nepote ejus Jacobo sic de- ^{XVII, 29.}
 nominatum. Tyrus condita ^{Gen.}
 annis ante templum Salomonis, au- ^{XXVII, 11.}
 ctore Josepho, cujus mentio tamen
 apud Josuam. Hæc nisi καὶ ἀπερίλη-
 λην scripta de jeres, absque dictu au-
 tumares. Sic Chus & Havila Gen.
 II, II. 13. memorata, post diluvium
 hoc nomen demum accepere. Gen.
 XXI, 14. Desertum Bersabæ, in quo
 fuit Hagar, à nomine putei, ab even-
 tu sic dicitur. Exod. III, 1. Horeb
 mons Dei, postea sic dictus. Jud. xv.
 Lechi Palæstinos castra sua esse me-
 tatos legimus: cum tamen constet
 postea demum hoc nomine insigni-
 tum,

Anticipa-
tio.

tum, cum Samson maxilla asini ceci-
disset ibidem Palæstinos: quia *Lechi*
maxillam denotat. Nec infrequens
ἄελγυς apud Classicos.

*Italiam fato profugus Lavinaque
venit*

Littora. ----

In Italiam cum veniret Æneas, La-
vinium nondum conditum erat.
Ita Palinurus nominat portus Veli-
nos, qui post annum sexcentimum,
quam Æneas in Italiam appulit,
conditi sunt in agro Lucano, & eo
nomine, regnante Servio Tullo,
notati.

Virgil. vi.
Æneid.

*Eripe me his, invicte, malis: aut
tu mihi terram*

*Injice: namque potes: portusque
require Velinos.*

Apud Agellium Hyginus quovis
sacramento contendit, ea per anti-
cipationem minime posse excusari.

lib. x, 16.

*Virgilius scivit illos portus, inquit:
Sed Palinurus qui potuit scire ea,
quæ post annos sexcentos facta sunt?
nisi*

nisi quis eum divinasse apud inferos putet, perinde ut animæ defunctorum solent. Sed si ita accipias, quamquam non ita dicitur, *Æneas* tamen, qui non divinabat, quo pacto potuit requirere portum *Velinum*, cui nomen tunc, sicuti diximus, nullum usquam fuit? *Moses* nomina & res potuit fugitivo loco inseruisse, quæ ipse scivit; verum ea, quæ longo post eum intervallo contigere, non potuit scribere aut describere, nisi quæ typica sunt. Ita *Geneseos* capite xxxvi. commate 31. fixo stylo recensetur series Ducum & Regum *Edomæorum* post ipsius tempora futurorum, quam præscire non potuit. Quod si fanaticus regeret, ea mente divina Prophetam hunc vaticinatum (*Quod credat Judæus Apella non ego.*) Respondebo, cur itaque non fecit mentionem judicum & Regum *Hebræorum*, quorum maximè intererat scire *Israëlitas*? Quod si quis me *Jannem* &

Portus
Velini.

Gen.
xxxvi.
§. 31.
Chronic.
c. I. §. 43.
Reges &
Duces E-
domæo-
rum.

Jam-

108 HADRIANI BEVERLANDI
Jambrem, Hymeneum & Philetum;
Demadem aut Alexandrum Fa-
brum illum ærarium, impostorem
auderet Sophocleo hiatu dejerare,
sciat

*Turba gravis paci, placidæque ini-
mica quieti,*

Notato. hæc Genesios capiti sexto tricesimo
inconsiderate esse inserta ab eo, qui
retulit eadem convenientiori loco
in cap. 1. Paralipomenon v. Malefe-
riatorum ambitiosa tristitia & fucata
severitate inclytum vulgus legat &
ferio ad obrustam Divi Pauli effatum
revocet: *Charitas nunquam excidit:
sed & prophetæ evanescent, & lin-
guæ cessabunt, & cognitio evanescet.*
Denique Gen. xxxvi, 31. mentio
fit regum Israëlitarum, quales tum
temporis adco ignoti ac hodie Re-
ges Bataviæ. Nisi forsan & Sardos
venales infano $\zeta\phi\phi$ venditare per-
tinacitet insistent Bileami asini,
quovis voto certantes, Mosen exsti-
tisse Regem in Israële, qui nec
Dicta-

1 Corint.
xiii. §. 8.

Oronoz.
πζ.
Arg.
Dentr.
xxxiii, 4.
male lecto.

Dictator fuit, nec ulli Monarchiæ
 ejus subjecti. Exod. XVI, 34. dicun-
 tur Israëlitiæ per XL. annos edisse ro-
 rem coelestem, qui tamen ætate Mo-
 sis necdum cessarant. Agmen hujus
 disquisitionis tandem claudat ipsa
 vetustissimi Scriptoris mors. *Obiit*
 Moses & in hunc usque diem nun-
 quam exstitit talis. hæc ipsius Mosis
 prophetæ esse verba, audacter asse-
 verat curtæ suppellectilis *περακτιν-
 ται* Declamator.

Ind. V, 12.

Dewr.

XXXI II, 1.

*Hunc si tu sanum credis, Avite,
 furis.*

Nec enim sunt verba Josuæ coæta-
 nei & *σωυγγεων* Mosis, sed ipsius
 Esdræ, qui finem Pentateuchi ex
 scribarum actis compilavit. nam nec
 Josua sua scripsit ut cuique legenti,
 qui cerebrum in calcaneo non gerit,
 sponte patet. cap. VIII. §. ult. Jo-
 suæ. I Samuelis xxv. usque ad finem
 secundi à Nathane & Gade scripta,
 & Esteræ, Annalesque Critarum
 aliaque non pauca à Celeberrimo
 I Syne-

I. Paro

ult.

Synedrii Præsides Esdra sagaci mentis acie, providissimoque calamo esse exarata, ipsimet innocentiae fontes in sublimi bacchantur tribunali. Concludimus tandem omnium librorum, invicem particula & copulatorum, seriem restaurasse modo laudatum Esdram, *qui dignus erat ut lex per manus ejus daretur Israël, si non eum præcessisset Moses*: quo elogio Divum nostrum Vatem decorant Sanhedrin ac Synedrium Rabbinorum, Scribarum ac Pharisæorum. A mën. Quibus scrupulis minime fides nostra labefactatur, quasi Pentateuchus multis post Mo- sen seculis ab auruspice quodam fictus videretur, ut cum Hobbesio suo impie ratiocinatur *Ceurbachii* commilito & *Iohannis vanden Eyn- de* discipulus, bis terve notatus ille *Spinosa*. Connectio libri ultimi *Paralip.* cum initio *Esdrae* sapit stylum ejus seculi, ut ex *Herodoti* aliorumque *Carmentæ Matris* scabrosæ æta-
tis

Moses D.
Scriptor
Pentateu-
chi.
Deutr.
c. xxxi i.
Iob. v, 46.

tis scriptorum methodo conjicere licet naris emunctæ Lectori, cui falernum vetus

---- *cujus patriam titulumque
senectus*

*Delevit multa veteris fuligine
testæ,*

novæque fici gratiora sunt quam Mauri fabæ Molzique fici. Plura scripsit Salomon ut Rem herbariam, quinque & millia Cantica, nec non alii Prophetæ multa locuti, & annotarunt, quæ nec afflatu divino acceperant vel perceperant: quæ licet sacrosancta viderentur, non tamen Dei jussu ab Ecclesia in canonem sunt redacta & recepta. Ut jam præteream Eos crebro verbis, non à Deo inspiratis, ipsa Dei eloquia descripsisse, & Paulum proprio motu consilia fidelibus suppeditare, quæ nuper pro aris & focis defendit fa-

*1 Reg. iv,
32. 33.
Joseph.
L. VI II.*

De Mey,

cundissimus Dom. J. de Mey, linguâ quam pennâ promptior Tractator. Liber Pacti, à Mose scriptus,

Exod.
XXIV, 4.7.
Jos. XIII,
25.

& à Josua illustratus hodie non ex-
stat, ejus tamen fragmentum habe-
mus à commate 22. cap. xx. ad cap.
XXIV. Exodi. Ezechielis liber in
principio fragmentum sapit. periê-
re itaque, quia canonicam non ma-
gis redolent auctoritatem, quam
Enochi prophetia. Hunc Enochi
Librum (quem D. Antistes non ci-
tat, verum ipsius Vatis prophetiam
ex traduce sibi notam ac decantatam
per indicem & transfennam movet,
ut Paulus magorum Jannæ & Jam-
bræ nomina, Plinio & Thalmudi
inserta, quæ tamen non expresserat
miraculorum patrator Moses.) vin-
dicant, quasi ex jure manu confer-
tum, Tertullianus, Clemens ac
Lactantius. M. SS. ferro quasi repe-
titum vidit in Bibliotheca Mazarini
Peireskhius testis *αὐτόπης*, ediditque
Postellus: Scaliger Veronensis ille
Dynasta, & celeberrimus Historio-
graphus Thuanus, M. SS. rei vin-
dicatione sciolis acquisitum, Enocho
sub-

Isid. is.
S. 14.

2 *Tim.*
III, 8.
Exod.
VII, 2.

Kircheri
Oedip.
Ægypt.
Tom. II.
Ep. 362.
Lib. 74.

subditum asseverant: adeoque Judæ commemoratione non magis fit canonica, quam Davidis ad Joabum de interficiendo Uriâ Epistola, nec magis quam Arati, Menandri, Callimachi & Euripidis testimonia in Sacris Literis memorata. Pari jure & modo Libri Nathanis & Gadis de gestis Davidis, Chronica Regum Judæ & Israël, annalesque Persicitantur, atque in partes vocantur, non ut Canonici essent vel fierent; verum ut latius ea subjecti civesque Judæ in Apocryphis legere possent, si præter Sabbathum & alii quieti litare possent. Monumentum Mosis ex Apocrypho agnitum revelat nobis Judas. Liber Chronicorum, Regum Mediæ & Persiæ, Liber bellorum Domini, Liber Recti, Epicedia, Tabulæ circumcisorum Tribuumque Genealogia & sexcenta alia, quæ cum inter canonicos non fuerint relata, non magis quam historia de Seppora Æthiopissa

I Sam. XI.

Act. XVII,

28. I Cor.

XV, 33.

Tit. I, 12.

Philip.

III, 19.

I Chron.

ult. 20.

Reg. XI,

48. Esb.

II, ult.

c. XI, 32.

Deutr.

XXXIV, 6.

Judæ

com. 9.

Esb. X.

Num.

XXI, 14.

Jos. X, 13.

2 Chron.

XXXV, 25.

I Reg.

XIV, 19.

114 HADRIANI BEVERLANDI
 uxore Mosis apud Iosephum, &
 Barnabæ Epistolæ apud Eusebium,
 ideo Codicem Sacrum perfectum
 esse summo jure fateare necesse erit
 cuique ἀθεολόγω. Epistola autem ἐκ
 Λαοδικείας, est prima ad Timotheum
 ex Laodicea missa. Epistola anony-
 ma 1 Corinth. v, 9. est prima ad Co-
 rinthios. Adeo ut Doctrina per Pro-
 phetas pariter ac Apostolos, me-
 diante Divino numine, tradita &
 scripta θεόπνευτος & integra pariter ac
 verax sit.

Coll. IV,
 16.

Psalm.
 XII, 7.

Prudent.
 ἐξ 58 φ.
 Hym. x.

*Inscripta Christo pagina immorta-
 lis est*

Nec obsolescit ullus in cælis apex.

Ita tamen ut injuria seculi, & capti-
 vitudinis fato, actuariorum & descri-
 bentium incuriâ, multa in hodierno
 Codice authentico lacunis vitiisque
 sint deformata. Ne quis pia fraude
 & ὑποβολιμαίῳ intrusa mihi objiciat
 commenta Pauli ad Senecam (quem
 tamen salutavit in Prætorio Nero-
 nis) & Senecæ ad Paulum epistolas,
 Christi

Supposi-
 titii in
 adultera-
 tâ Biblio-
 thecæ Pa-
 trum edi-
 tione.
 Philipp. 1,
 13. c. ult.
 φ. περ.

Christi epistolas apud Eusebium, Epiphan. I, 39. L.
 Nicodemi & ejus commatis plura I. c. 13.
 apocrypha & pseudepigrapha, sub Boxl. Hist. Un. p. 73.
 dita & supposititia apud Baronium 122. Bar. ad. An. 31.
 & Bignium; Augiæ istud stabulum n. 59. Tom. I. Scal. L.
 purgarunt Scaliger, Rivetus, Cocus 111. Epist. 290.
 & Horenbekius, pariter ac Patrum
 censor Erasmus in scholiis, *qui magis
 adversus abusum Papatus, quam con-
 tra Papatum ipsum invigilavit*, ait
 Doct. Horenbekius: nimirum reli-
 giosus Syncretismi affectator (ut
 Antesignanus Caslander, Modre-
 vius, Serranus, Casaubonus, Brache-
 tus, Baudius & Grotius) ipse nesci-
 vit cui annumerandus esset. Ne au-
 tem extra oleas vagari videar, in or-
 bitam. Versiculus xxviii. capitis
 primi Geneseos proculdubio trans-
 positus est. Post lapsum enim in sti- Vindiciæ.
 pendium inobedientiæ, postque
 poenitentiam in depravatæ naturæ
 solatium, arboris fructuumque usum
 benignus pater Adamo & Evæ con-
 cessit. *Crescite & multiplicamini.*

Sic & alii
 1 Reg. x, 1.
 Proverb.
 1, 6. &
 c. XII. 23.
 Eccl. XII,
 11.

Duorum sexuum naturæ indidit auctor, ut se invicem appetere & conjunctione gauderent. Primo per symbola ab usum hujus narrat sacer scriptor, (ut apud Ægyptios *ἱερο-γραμματαῖς*, apud Persas Magi, apud Assyrios & Arabes *ἐξηγητὰ τῶν μύθων*, apud Indos *βεγάμανες*, apud Gallos Druides, apud Siculos Galeotæ, cœterique apud alias gentes mystagogi portentorum interpretes) postea sine ullis involucris exponit gryphum. Concubitus ipse per se non erat malus, alias ipse Nomotheta postea peccatum jussisset, sed sanctionis transgressio pravum redolebat facinus. Et sicut primitus Fratrem ex sorore sobolem tollere necessitas dictabat, postea natura incestum hunc respuit; ita coitus vetiti patratio primò interdicta, postmodum licita ac necessaria pariter ac jussa delectavit arrisitque, crudis virgunculis, vetulisque beatis, acerbis pueris, tumidisque viris: adeo

ut

ut blanda illa Siren, incredibili voluptatis æstro percita tam sanctis ac prophanis, tamque thuribulo quam principatui subrepsit, tamque invaserit Sardanapolitanos ac Epicureos, quam Lucullos aut Catones, tamque Vestales & Monachas quam Mœnades ac Bacchas invaserit. Nascitur enim post lapsum mulier ad partum & prolem futuram, ut simili homuncione lætetur puerpera. *Natura, quemadmodum nascendi, ita & gignendi legem præscripsit; parentesque nos alendo nepotum nutriendorum debito alligarunt.*

Val. Max.

L. 11. c.

9. 1.

Lucret.

L. v.

Ut propagãdo possint procudere secla.

Ita tamen ut ob rebellionis reatum semper legali immunditia legitimæ justæque nuptiæ inquinatæ manserint: unde & originalis culpa circumcissione & baptismo debuerit expiari.

Lege & notato:

Sobrie 1. ad Thim.

11. §. 140

15.

Notandum denique Adamum ante expressam coëundi licentiam ac benedictionem hujus lubrici actus, uxorem suam vocasse *viram*, Festo

viraginem, Symmacho ἀνδρῆϊδα, quia ex viro sumpta erat; post lapsum expressamque cognoscendi molen-
dique legem, dixisse *Chavah*, quia

Gen. III, mater facta es omnium viventium.

20.

Adeo ut immotum maneat, nullam subesse causam, cur vadimonium deferamus.

Exegesis.

§. XIX. Alia denique & ἐπιμύθεον in apricum proferre cogor, quæ si non profint singula, multa juvant, adeoque ne credas, Benevole Lector, me nefas in studia committere, si Domitianam hanc quæstionem, quæ dubio caret, Saturninis & improbabilibus adstruere viderer asteriscis. *Nihil est tam incredibile*, ait Romuli nepotum eloquentissimus, *quod dicendo non fiat probabile, nihil tam horridum, tam incultum, quod non splendescat oratione*; adeoque verissima Status nostri quæstio nullis adminiculis aut calamistris inuri desiderat, utpote solidissima Publicæ συζήτησις subducta. Ut tamen
cum

cum Posthumo Cannas, Mitridathicumque bellum & perjuria Punici furoris, Syllas Marios, & Mutios, prius in partes vocem, quam de tribus capellis causam agam; ideo scriptoris Biblici ὑπερον κατότερον haud tralatitiis probabo argumentis: Ne τὸν δὲ ἀπαμείβομεν, quod nec ignorantia nocet, nec scientem juvat, ad nauseam repetitum ventoso curru ad scenam (nam efficacius, citius & ardentius natura mortalium culpat Satyrographis dicteriis quam mellitis verborum collaudet globulis) protulisse censear. Num comma nostrum xxviii. *capitis primi* Geneseos suo loco & adæquata serie in ipso Mosis autographo scriptum ^{ὑπερον} fuerit, doctioribus Dioscurorum ^{κατότερον} vel Triumvirorum decisionibus ^{εργ.} modernos sanguinariæ liti obnifos ad τὸ ἐπέχδν reducam: Gen. i. §. 4. Lucem dicitur Deus creasse primo die, at §. 14. die quarto demum solem & Sydera, lucis omnis causas.

fugi-

fugitiva & perturbata heic cernere poteris: ita & com. VIII. celebre benedictionis epiphonema diei secundo non accurate tribuitur, sed bis, *Et vidit Deum bonum esse*, diei tertio adscribitur. Psalm. xxv. est alphabeticus: at com. 2. non incipit à Beth, nec ullum à litera Vau, nisi quintum comma in duos dividatur versiculos, nec ullum à Koph, sed duo à Resch. Psalm. cxlv. itidem Alphabeticus, observante & inculcante Capello: at nullum comma incipit à litera Nun, quicquid tollenone & bolide molitur Felix Pratenfis, ergo integer versiculus omissus, quem habent LXX. interpretes. Subactissimus Criticus Lud. Capellus, eodem pruritu ac Faberimus ille Faber, observat literas additas, omissas, mutatas, variarumque lectionum non decadas, sed centurias, circiter 30000, cum cuncti Codicis S. versus sint modo 23206. Capelli Sequaces Walthon ac Con-

rin-

Capellus
Expulit
elleboro
murbum,
bitemque
meraco.

Peccat in
excessu.

ringius, quibus succenturio Celeberrimum Ifacum Voffium, hiulcas suspensasque suggerunt lacunas, multa alia mutila latere sancte dejerant. Omnia hæc intricatissima penficulatus ad examen revocent Linguarum Orientalium Antesignani, cum nec millesima antisophistarum & θεολογικῶν pars à nævis purgare & genuino pumice emollire poterit,

Nec nostrum est, inter eos tantas componere lites.

Fallitur nihilominus gens pusionum vesticeps, & imæ altiorisque sortis Clerus, simplexque Davus pro aris & focus quasi contendens, se Codicem sacrum adeo κατὰ πρόβα probum, genuinum ac immaculatum, quam scripserit Moses, emolliverit Esdra, subegerint tractaverintque cœteri Spiritus S. amanuenses, possidere. Antoni gladios possent contemnere Cacozei ac μυρόβροχοι, si sic omnia æterna sineret infectorum grex lucifugus:

Ipsi Iudæi non differuntur antiquius exemplaria fuisse corrupta & ab Ezra iterum correctâ.

fugus: verum tinearum hæc epulas
 variarum lectionum patinis ad nau-
 seam usque indies vellicandas & co-
 medendas propinant Critici ac Ci-
 meliarchæ.

*Quam multi tineas pascunt blat-
 tasque disert!*

*Et redimunt soli carmina docta
 coci!*

Debemur tabidæ morti, quæ & faxis
 & nominibus venit, nos nostraque.

*Fide ta-
 men Hot-
 ting. Thef.
 Phil. p.
 117, § 12.*

Si Orientalium linguarum periti
 ipsius Esdræ M. Stum, Bononiæ
 religiose hucusque in ipso Æterni-
 tatis gremio custoditum; & Juris-
 periti Pandectas Florentiæ in Me-
 diceo Ducis Etruriæ gazophylacio
 (in quo captivus cum Heroibus con-
 catenatis ætatem agere vellem) as-
 servatas legerent & ad obruffam ac
 trutinam revocarent, viderent præ-
 judiciis vacui

---- *quid distent æra Lupinis.*

1 Corint.

§ III. §. 8.

Charitas & fides mansit, sed linguæ
 mutatæ, libri corrupti, Prophetæ

con-

conturbati, stylusque acerrime & ^{adde Lib.} æstuose convulsus. Sub Seleucidis, ^{IV. Esdræ} Antiochi Epiphanis ætate, aliisque ^{c. XIV.} immanissimorum facinorum satellitibus, M. S. Librorum S. partem maximam flammis deletam constat: adeo ut Codex Masorethicus nitore suo fuerit spoliatus, qui tamen integer differebat ab ipso Mosis & Prophetarum *ἀπογράφω*. Codices omnes Scribarum erroribus, qui ut volucrum plumæ ad viscatam adhære-
re solent virgam, non tantum squal-
lent, sed & variant nullis castigatio-
nibus sanabiles. Variat Codex He-
bræus & Occidentalis Bene Ascher
& Bene Nephtali Orientalis. Edi-
tio Bombergiana Josuæ cap. XXI-35. ^{Exod. 11,}
omisit duos versiculos, quos habent ^{22. lacuna}
Biblia Regia Plantini. In optima, ^{juxta La-}
genuina, pura, perspicua ac polita ^{tinus.}
probioris notæ editione quamplu-
rima carpit notatque Capellus, ita ^{Es. IX, 5.6.}
ut quod multorum fugit impruden- ^{Ier. XXIII,}
tiam, unius hominis repperit so- ^{6. Psal.}
lertia. ^{XXII, 17.}
^{C. XIX, 5.}
^{confir ta-}
^{men Rom.}
^{X, 18.}

lertia. Quis denique licitaturis pro Codice, Athiæ typis excuso, cujus purpuræ pannum suum affuit Leufden, spondere audeat eum typothe-tæ erratis nullis laborare. Nam præcedentes editiones, ad quas sua Bibliâ contulit Judæus, proculdubio tot tantisque deturpata sunt lacunis, commatibus & punctis, ut si quis ea, & alia etiamnum in mendo cubantia, purgaret

Legant A-
pella &
ad obruf-
sum revo-
cent 1 Cor.
XIII, 8.
& Matt.
v, 18.
mors iis
Apocal. c.
XXII, 18.

Cogeret pallere & toto vinum ne-
scire Decembri.

Quot enim errores commiserunt actuarii, Scribæ, Amanuenses, librarii, & typographi, quorum incogitantia & infirmitate confusa sunt multa, ut à malo pupa culinæ jura liquoribus variis variegata. Deturpata etiam videbit multa vir perspicax: ne difficiles rescindendi reformandique nugas suppeditem, conferto cap. VII. Nehemiæ cum cap. II. Esdræ, quorum locis collatis, invenies decem contrarios in iis calcu-

calculos in mendo cubare, quos nisi
 commissos Scribarum incuriâ dixe-
 ris, *ἀσύντακτοι* erunt: & hujus fursuris <sup>ἐναυλι-
 φανῶν</sup> medela.
 plura sunt, quæ ex asse à contradi-
 ctione facta tectaque præstare nullus
 poterit Rabbi Gamaliel. 1 Chron.
 III, 6. numerantur bis Nogah &
 Eliphaz: vitiose ut liquet ex cap. v.
 2 Samuelis. 1 Chron. I, 17. omit-
 tuntur ista: *Filii autem Aram*, quæ <sup>Sic Gen.
 XLVI, 27.
 cum Act.
 VII.</sup>
 habentur Gen. x, 23. 1 Reg. IV,
 25. Salomonis præsepia 40000. at
 2 Chron. IX, 25. tantum 4000.
 1 Chron. I, 36. Timnah *filius* Eli-
 phaz, cum fuerit ejus pellex. Gen.
 xxxvi, 12. In ipsius Esdræ, incul- <sup>Esd. VII, 3;
 1 Chron.
 VI, 7.</sup>
 cante Capello, genealogia omittun-
 tur sex auctoris generationes, quas
 ipse non omisit scriptor. Adeo ut
 Sacer Codex non tam correctorum
 audacia, emendatorumque temera-
 rio ausu, nebulonum impostorum-
 que sacrilegio depravatus, quam
 actuariorum & typographorum <sup>Quin &
 in N. T.
 Luc. III,
 36.</sup>
ἄσυντακτοι & oscitantia mutilus sit:

K

quic.

quicquid ex *Φιλαυτία* perfidenter & temere nimis ad raucam usque ravim amice conspirantium clamitet recutitorum grex,

Quem sequitur custos angustæ vernula capsæ.

Quæ tamen errata nec scripturæ auctoritatem, nec fidem Doctorum labefactant. Ad populum equidem phaleras, cum palam mutire plebejo periculum & piaculum sit. Judæi, quos *Christianorum hostes* vocat Sotzomenus, in multis auctoribus Christi acta eraserunt. Luculentum istud de Sospitatore nostro testimonium, Josepho genuinum (inculcantibus Scaligero, Casaubono, Calvisio & S. Petito) illinere ausu fuisse, quod facinus Patres apellis nunquam exprobrarunt, ita ut eorum ætate nimis tritum in omnibus M. S. corruscans legebatur ab omnibus: Baronius nihilominus suppositores hujus facinoris reos postulat atque dejerat recutitos. Audax ta-

men

L. II. e.
IX.

Lib. XVII.
c. 10. antiq. & L. VI, 3. & VII, 31.
Josu mentio in Talmude Babil. Edit. Veneta. erasa in Edit. Bafilienfi. Ad Ann. XXXIV. n. 221.

men istud sacrilegium defendit cum
 Salmasio dedolator dolosus Tana-
 quillus Faber, qui recte transverso
 calamo istud diluiffe, & obelo trans-
 fixisse eos autumat: nimirum cum &
 ipse spongia & litura emendet, ra-
 tus pia fraude ab Eusebio obtrusum,
 & ut putatitium & suppositum fig-
 mentum, Josephi $\Phi\epsilon\acute{\alpha}\sigma\iota\nu$ manifeste
 respuens, ab omnibus posse dijudi-
 cari ac agnosci. Verparum autem
 imposturas agminatim proferunt
 Justinus *contra Tryphonem Judæum*,
 Tertullianus *contra Judæos*, Augu-
 stinus *de altercatione Ecclesiæ &*
Synagogæ & Oratione de quinque
hæresibus nec non ad Catechumenos,
 Chrysostomus *orationibus quinque*
adversus Judæos, Gregorius Nyss-
 enus *de Trinitate contra Judæos*, Isi-
 dorus Hispalensis *contra nequitias*
Judæorum & Agobardus Episcopus
Lugdunensis de superstitionibus Ju-
dæorum. Gratias agamus Deo Opt.
 Max. quod Spiritus S. non totus re-

Faber te-
 nebrio

P. I. E-
 pist. 44.
 plura de
 Christo.

Sueton. in
 Tiber. c.

31. Tertull.
 Apol. c. 5.

Euseb. L.
 II. c. 5.

Oros. L.
 VII, 4.

apud Lanz-
 pridium

Alexan-
 der Severus

& Hadri-
 anus cum

colvère. ad-
 de Suidam

in voce
 I'no 85.

Macro-
 b. L. I. c. 4.

Saturn.
 Tacit. L. V.

c. 13. &
 L. VI. c. 2.

Virgil. 4.
 Eccl. Sy-

billina ab-
 via.

Judæo-
 rum im-

posturæ.
 Marcio-

nita &
 plura cor-
 rumpere.

cesserit à nobis, sed vigilaverit ut ea, quæ faciunt ad convincendos hæreticos, nostramque salutem obtinendam, facta hucusque & tecta referaverit, festo profestoque die ea nobis colenda reliquerit. Quam facile denique linguæ genium suum ob puncta neglecta, & male locata varias peperit versiones satis superque constat ex Capelli *arcanis Punctationis*: quot quantaque *σφάλματα* crudi interpretes, quibus lingua istæ non erat vernacula, commiserint ex Avenarii regulis, quomodo vox pro voce, & litera pro litera legatur, conjicere quisque valet. Literæ sonus & pronuntiatio hodierna ob male punctata, Babylonicam sapere videntur commixtionem. *Rex David si revivisceret, ac in hodiernis Judæorum Synagogis Psalmos legi aut cantari* (quos ad metra Horatiana componere tentavit in Lyra Davidis delirans senex, à Capello dudum enervatus & exhibilatus)

audi-

audiret, sciscitaretur quânam lingua
 uterentur isti homines, ait Varronis
 & Photii ævi nostri genuinus heres
 & filius Ifacus Vossius, hujus ætatis
 κεικωτάτ & celeberrimus, quorun-
 dam barbarie irritatus à Magnæ Bri-
 tanniæ Rege lautis honoratus sti-
 pendiiis. curent ingrati buccones
 ne exulantes Musas undequavorsum
 commigraturas invitent congiariis
 suis Liberalissimi Caroli, Ludovici,
 Cosmi, & magni Archipalatini At-
 lantis Atlantes, pariter ac Ferdinan-
 di, aliique æternitate digni Mæce-
 nates, solidissimi elegantiorum stu-
 diorum Antistites, omni obsequii
 gloria & honoris genere demeren-
 di, & ad aras suscipiendi. Denique
 versiones Bibliorum meliores variis
 in locis habent lectiones, quam ho-
 diernus Hebræus Codex. LXX. Senes Canfero
 tempore Ptolomæi Philadelphi, Æ- Mosium
 gypti Regis, Alexandriæ tersius praf. in
 M. S. habuere à Judæis, utpote tum Jofuam.
 archivis religiosis, post Esdram annis Pbilo L.
II. de vi-
ta Mosi,
Jofiph.

L. I. Clem.
Alex. L. I.
Strom. E-
piphan. de
pouderib.
Et mensu-
ris. nec non
Aristæum
Justin.
Nov. XLVI.

200. ante Christum ferme trecentis:
hinc eorum versione usi sunt Apo-
stoli loquentes ad Græcos, Christia-
ni & Profelyti nec non Judæi Hel-
lenistæ, ut evincunt gemelli & pa-
ralleli loci. Non tamen ubique Act.
VII, 43. *Babylonem*. LXX. interp. c.
v, 27. Amos. *Damascum*. habue-
runt etiam Codicem Hebræum à
nostro diversum. Sic Marc. II, 26.
Α' Γιάγας nunc I Sam. XXI, I. *Achi-
melech*. LXX. Seniores *Abimelech*.
Sic Ephes. c. v. ex Psalm. LXVIII.
dedit: sic & Syriaca: Hebræa ho-
dierna *accepisti*. Melior versio Prov.
v, 16. *nec effundantur μή*. I Chron.
XVIII, 6. omittuntur *præsidia*: nam
sic 2 Sam. VIII, 6. I Chron. I, 34.
probe Θάμνα ἢ ἡ παλλακή. Penta-
teuchus Samaritanus differt & ab
hodierno Hebræo codice. Gen. II, 2.
Perfecit Deus die septimo: Samarit.
die sexto: & sic LXX. nam eodem die
non creavit & cessavit omnipotens.
Exod. XX, 10. Ipsi tamen corrupe-
rant

De vitis
Samarit.
Hotting.
Anti-
Mor.
Capell.
L. III.
c. 20.

rant Deut xxv j 1,5. apud Josephum. L. XIII.
c. 6. An-
tiq.
Cum itaque ipse Autographus Co-
dex mendis turbatus sit, qui ergo
interpretationes & versiones probæ Inter-
pretes
minime
Ἰερόπυδου
σοι adeo-
que nec
ἀντίμορφ-
τησι.
forent? Chaldæus Paraphrastes, Sy-
rus, Hierochontinus, Aquila, Sym-
machus, Theodotion variis lectio-
nibus decepti male interpretati
sunt. quas omnes versiones si ge-
nuinas possideremus, non eo forent
authenticæ, sed solus maneret ma-
nebitque Codex Hebræus hodie-
rus, qui nullius laude crescit, & nul-
lius vituperatione minuitur, multis
parafangis dignitatis & auctoritatis
cæteris prævalens. LXX. interpretes
usi sunt exemplaribus Hebræis à
nostræ ætatis M. S. discrepantibus,
ita tamen ut propterea Septuaginta-
Viralem versionem sinistra opinio-
ne Hebræo codici hodierno tan-
quam probiorem melioremque op-
ponere nulla ratio moveat. Ipsi e-
nim LXX. quoad literas, vocales at-
que periodos male interpretati sunt.

Fuit aliquando probæ notæ, non tamen auctoritatis. tractu temporis injuriæ temporum, & imposturæ Judæorum post Christum Ptolomæi codex ante XIX. secula factus, æque obnoxius fuit ac Ciceronis, Petronii aliorumque scripta, carie etiamnum squalentia, & quasi sepiarum atramento contorta & confragosa. Versio hæc ab Herode postea procurata, & à Luciano Martyre An. CCXII. emendata, per sequentes annorum

Iust. Mart. Tyr. Dial. cum Tryphone,

*Ἀντίλο-
μας ἐν
ταῖς LXX.
καὶ τῶν
Ἀρσέν-
πικῶν.
Ut Gen.
VIII, 5. E-
sa. XXXVII,
21.*

*Ita Psal.
CVI. cum
pr. CVII.
Consule
præter
Scriptores
obvius Do-
ctiss. Vffe-
rium Ca-
pell. L. IV.
14. &*

Olympiadas deformata prodiit. Gen. XXXI, 7. *δέκα μινῶν decem minis*, fecit Scriba *ἀμνῶν agnos*. Mich. V, 6. *ἐξ ῥάνιες guttulæ super herbam*, fecit amanuensis *ἀρνες agni super gramen*. Jud. XIV, 8. *ex cada- vere leonis*. LXX. *ex ore pro σῶμα* scripserunt *εἶμα*. Psalm. CIV. *Ἀλλη- λεία* posuerunt in principio psalmi sequentis. Psal. LXXXVIII, II. Jes. XXVI, 14. *num mortui* (gigantes infernales resurgent Jes. XIV, 9.) *resurgent*. LXX. *ἢ ἰατρῶν. Medici non resur-*

resurgent die novissimo. Esaiæ c. Origines
 XXXVII, 21. Καὶ σὺ ἦρας εἰς ὕψος Ep. ad Lut.
 τὰς ὀφθαλμοὺς τὸν εἰς τὸ ἅγιον ἔϊσραήλ. Afric. &
Chamierâ
 Quod iisdem affirmative ponitur. Panetra-
tias Ca-
 2 Reg. XIX, 21. Lolium, carduos, tholicas.
Lib. XII F.

lappas atque tribulos extirpent D. le Moyne, Blancardus, Gronovius atque Berkelius. nam Leusdeno, cui acies hebetior, in farriendis faxulis aqua hæret. In Libro Jobi multa omisere, Estheræ haud pauca addere, adeo ut (ne verborum æstucucurbitas peponesque natare prolixè probem) nunc & pessimam duorum septuaginta Senum, videamus versionem, quæ tantis sordet vitiis, ut eorum numerum nec Tarentinus Archytas,

*Quem maris & terræ numeroque
 carentis arenæ*

menforem dixere, suppeditare posset. Non solum Ἐκκλησιολόγων Judæorum Synedrium, sed & quicumque interpretes ejusdem fursuris paleas immiscuere. Ita Italica, Vulgata Hie-

ronymi, Hispanica, Diodati, Pagnini, Ariæ Montani, Osiandri, Munsteri, Malvendæ, Castalionis, Junii & Tremellii, Piscatoris, Lutheri, Genevensium, Strigelii, Baudartii Buceri ac Revii nec non Walæi, & Maresii scitent nævis: nimirum cum non fuerint *ἑρότις* *ἄσπις*, sed homines, quibus lingua haud erat vernacula, quorum nonnullos Bileami asina promptitudine eloquii Hebræi vinceret, inter Latinos Pagnini translatio optime respondet Codici genuino. Castalio testatur *summo otio, prospera valetudine, & summa alacritate se elaborasse* interpretationem suam, hanc tamen *puerilem* vocat Alb. Gentilis, & auctorem *filium Satanae* nuncupat Beza. Thuanus de eodem: *Impuras manus multorum judicio ad sacra tractanda attulit, cum à rebus ad tantum opus necessariis erat imparatissimus.* delicias tamen hujus interpretationis, multicoloribus verborum violis ver-

nantis,

Sebastia-
nus Ca-
statio.

*Sinistre de
eo judicat
& Sa-
nathanus
in Elog.
Galler.
Lib. II.
ad An.
1563. L.
XXXVI.*

nantis, mellifluas quondam non re-
 spuit Celeber. Buxtorfius. *Perspi-*
cue, pure, eleganter & fideliter ex-
primit, ait Celeb. Polus, & magnas
non raro difficultates versione sua fe-
liciter solvit. Nulla versio pluribus
 fordescit maculis, quam Vulgata,
 quæ post emendationes Clementis
 Octavi Pont. Max. & castigationes
 Erasmi & Isidori Clarii (plagiarii
 alias scelestissimi notante M. Polo)
 etiamnum sexcentis in locis solæci-
 mis scatet. Hieronymi versio, quæ
 quondam omnium Judæorum * cal-
 culo optima, nunc æque adultera-
 ta, ac primi Hebræorum aut LXX.
 senum genuini Códices. Quod si
 miselli Sophistæ & Bardocuculli
 vertiginosi Baudartii & ejusdem so-
 ciorum Scabrosam interpretatio-
 nem erroribus vacuam dejerarent,
 eos ad Anticyram relegarem. Bel-
 gicam versionem temerario ausu
 juxta Junii & Tremellii datam,
 Proceribus obtruserunt, qui eam
 non

Mida
Marsyæ
stridorens
asperum
libentius
audivit,
quam A-
pollinis
dulciorem
strepitum.

A. 1592.

Bellarmin.
 L. II. c. 2.
V. D. leges
sedes Sixt.
Amam.
 * *August.*
 L. xv. c.
 13. de
 C. D.

non pro authentico textu sed pro optima versione haberi persuadent. non jubent nec sanciunt eam Hebræo anteferendam, alias Pontificiis vesperilionibus deteriores forent, si hanc pro authentico legi edictis cavissent. Tridentini concilii phalanges tunicam molestam minantur.

Alias a-
zathema.

„*Vulgata editio in publicis lectioni-*
„*bus, disputationibus, expositionibus*
„*& prædicationibus pro authentica*
„*habeatur.*

--- nugæ. non si quid turbida
Roma

Elevet accedas : examem-ve im-
probum in illa

Expendas Trutina : nec te quasi-
veris extra.

Balaus.

Cui tamen codici citra testimonium Ecclesiæ, non magis credendum jubet Jesuita Balaus, quam Tito Livio, Æsopi fabulis aut Alcorano. Quapropter vel latum unguem à Vulgata secedere summam religionem ducunt tres isti Agasones.

inter

inter Reformatos stipites meri, Declamatores practici vitiligatoresque extemporanei Belgicam versionem genuinam & probe versam, ex mente hominum scotomate percussorum, dejerant: interimque vel duo vel nemo, nemo saltem quoad $\Phi\epsilon\delta\acute{\omicron}\nu\ \mu\acute{\upsilon}$ aut $\gamma\epsilon\upsilon$ asserere audet, Sanctæ linguæ claves possidet. Si $\tau\epsilon\ \tau\epsilon\alpha\ \gamma\epsilon\delta\acute{\omicron}\mu\mu\alpha\lambda\omicron\nu$ nomen rogas quomodo legatur, respondent cum Galatino Jehovistæ *Jehovah*, contra inculpatam omnium seculorum consuetudinem, cum ubique fere *Adonai* vel *Elohim* legendum sit. Ita Judæis sub æternæ condemnationis poena interdicebatur hoc nomen usurpare, non ob sanctioris genii naturam, verum ob scandalum quo Deum afficerent hoc Jocosæ ritus nomine: Utque Theologiæ arcana altius calere viderentur Coccejum loquuntur perque ejus verba jurant ut filiorum lucis umbraculis insigniti, gressum superbiorem glomerarent, interim

Consule
Capilli O-
rationem
de SS. Dei
nomine Te-
tragram-
mato, ac
genuina
ejus pro-
nunciatio-
ne.
Drusium
contra
Fullerium.

terim altis obruti tenebris gregis caprum serviliter cæco brutalique ductu sequuntur. Ut antecedentes P. C. Junium & Tremellium Dioscuros (quos plurimum æstimandos & in primis interpretum subselliis collocandos monet M. Polus, Grotius labores Junii non spernendos asserit, quem tamen non secutus, nullumque ab Apostolorum temporibus hæctenus parem Theologum ullum vidisse seculum Veronensis Dynasta intrepide testatur) utpote homines adeoque per incogitantiam crebro hallucinatos secuti sunt, ita neoterici πρὸς τὸ φόρον novaturientium fatidicorum Patriarchæ vestigia premunt, & tanquam ad inviolabile asylum, perniciofa ambitione & procaci fastuosoque fascino dementati, confugiunt. Ex unius scriptis veritatem sine examine investigare & amplecti, factionis & dementiæ est. Multi crimin negligunt, & febre Attica perciti, ossa atque pelles misera macie de-

A. C.

XVII, II.

Legant

præter ob-
vios. Bur-
mannipræf. over
de Wit &Mommæ
famigra-
tissimi jam

cū ἀγίους

Præf. E-
con. Pa-
triarch.

deturpata ructant, dum (monet enim Maresius *ut talia proferant, quæ indocti capiunt, & quo docti capiuntur*: nec suam invidemus Cyprio bovi merendam, ita ut & acipenserem suum papavere & sesamo conditum habeant Apicii Nomentanorique) meræ praxi agglutinantur ut lanæ pix atra, & sic per vitam fœnum esse aut fame saginari debent. A cunis ultra semitam sapiunt modo, tandem suffeni, præjudicii- que occœcati umbone defendunt, familias dissentientes, hi larem Voëttii, Præcisistarum Antesignani, hi domum Cocceji tenellorum nutriculae vatum protegentes, interim Bileami Asinâ indoctiores, cruda studia in Ecclesiam propellunt, scanduntque invidiosum, & periculosum sublimeque fastigium, quod necdum meruere δημοζόργωνες.

Dantur conciones ad Clericos & ad Apulicæ incolas.

En quo discriminis fratres Perduxit miseris.

Fronte sub adversa gradibus sublimi tribunal

Tollitur Antistes, prædicat unde

Deum.

Au-

Authenticum codicem dum tractant, expositiones humaniores negligunt, belgicamque versionem per usum authenticam reddunt, & tumido fastu anteferunt Hebræo Codici, quem *αἰθενλικώτερον* Hagæ inter bellorum exuvias, curiæ trophæa, asservari anhelent. Hæc innoxia libertate dicta sunt; nec enim existimationis nostræ periculo veritatem, quæ odium parere solet, infucatam proferre audeo. De Plagiariorum furtis, Sectariorumque inerudita cœcitate, antiquis novisque conjecturis pariter ac scriptis, quæ indies luci exponuntur, ne stulta clementia videretur chartis parcere,

*Legant si-
bique ap-
plicent
Hof. IV,
6. 7. 8.*

*Quantaque diversæ producant
agmina sectæ*

Sigillatim in Propylæo *Libri primi de Prost. Veter.* Nec enim *πυθιασοφός* *θεαριζέιν* constitui, verum in libera patria (ipsi enim Pontifices aliique in interpretatione Vulgata

vitia

vitia nœniaſque tollere conati fuère)
 pede libero in Reipublicæ & Eccle-
 ſiæ emolumentum quædam monere;
 nullum piaculum aut religionem
 exiſtimo. Nec *deploratiſſima nunc* Seldenus
caſtigat
ſubinde
Anſ.
Verſion.
in Lib. de
Synedrion:
ſunt tempora, ut nec dicere cuiquam
liceat, quod ſentiat, nec ſentire quod
debeat. Si Hierophanta vel Μυζέ-
 γώγος eſſem, multa ξω̄ θεῶ̄ ſuppeditare
 poſſem, aſt nunc Hemi-Theolo-
 gus circa τ̄ ἀμβωνα luçtator. Utinam
 ipſi probe doçteque interpretatio-
 nem hanc depexam darent. Ve-
 rùm proh ſeculum! *Quis cæcus eſt* Eſ. XLII;
19.
*hodie niſi ſeruus Domini. Ubi ſa-
 piens! ubi ſcriba! nonne infatuavit*
Deus ſapientiam hujus mundi? Aſte- I Cor.
II, 19.
 riſci notis multa notavit Six. Ama-
 ma, & inter alios, qui mihi nunc ad
 manus eſt, ſuccenturiatur Φιλαλη-
 ῖς ῖς & Burmannus. Gen. I. com. 30. Cap. 1.
over de
Wet.
Maer alle gedierte, &c. heb ick al 't
*groenkruyt tot ſpijſe gegeven. ſic le-
 gendum monet. En alle gedierte, &c.* ſ. 29. Gen.
IX, 3. Ef.
CIV, 14.
met al 't groenkruyt (heb ick u lieden
 L gege-

gegeven) tot spijsse. Deus enim olera non brutis, sed hominibus concessit, his herbas, illis gramen. Eadem proculdubio seductrice chorda oberravit, falsoque tibicine nifus fuit Curcellæus. longe plures nænias & ποπερχορήματα hujus fursuris in privatis collegiis monuit vir doctus, Patresque C. hallucinatos & cœspitasse sæpissime in cathedra cothurnata probavit, sicut auritus propriis hausi auribus. In templo autem ea monere & movere religio foret, nam popello si hæc revelares, sine fruge necessaria, & forsan non sine damnosa consequentia, malum bene positum removeres. aliquot abhinc annis ter & sæpius è Viro famigeratissimo, librorum gurgite, qui digitis & aure callet legitimum verborum sonum, cui dedit

--- Centum Deus ora sonantia
linguis
Ingeniumque capax totumque He-
licona,

multa

Lev. XIX,
14. Ante
caecum non
pones of-
fendicu-
lum.

multa palimpsestis annotavi, cui indagatori κελυστήτω Sagacissimo, & Aristarcho literatissimo ut accedam nulla repugnat ratio. Nec jam glossemata, quæ lacinia instar ad purpuram, & noenia ad grave carmen suspexere, nec Orthographiæ noevos suppeditabo (διτοχραφίας vanasque lectiones ne sedulo inquirem, admonet exigua vitæ mortaliū portio, & non intellecta obrepens senectus) verum ne *Rhodum hic, hic* & *Saltum* clamitet bardocucullus, vola & vestigio probabo, nodosque multos in breviorē mittam gyrum, ut è fimbria de textu judicare possis. fursuris gerras non mordaci vero radam, sed transverso stylo notam culpæ illinam, dum interpretes, qui se ultro obtulere, peritiamque linguæ sanctæ professi sunt, interimque rei, extra ingenii sui vim sitæ, immiscuere, culpâ carere nequeant.

Gen. 11, 3. *om te volmaken.* corrige *door het te volmaken.* faciendo non

Non quæ-
stio de lana
caprina
sed verba
& voces
Criticorum
Ædilibus
relicta
sunt.

Proble-
mata do-
ctorum
συζητούσθ
subjecta,
unice colli-
mantia, ut
majori ap-
paratu ad
Philologica
se orient
sacris de-
voti.

A. 1618.
incepta est
impressa
1637.
Lyda.

144 HADRIANI BEVERLANDI
ad faciendum: id est faciens creavit.

*Male &
hic Pagni-
nus.*

*c. II, 5. daer en was geen mensch ge-
weest. dele geweest. c. II, 6. maer
een damp was opgegaen. lege nochte
daer en was geen damp opgegaen.
ejusdem furfuris innumera. c. II, 7.
hadde geformeert. lege ende doe
schiep. c. III, 6. ad arborem nostram
paulo accuratius. jae een boom die
begeerlijck was om verstandigh te
maken. ad dandum intellectum. pes-
sime. Nec enim. Urim & Thummin
instar in Ephod Aaronis aspicientes
doctiores reddebat. melius Pagni-*

*Eravit &
hic Fagius.*

*nus: ad intelligendum. Syriaca &
Vulgata, aspectu delectabile. & Vata-
blus cum Stephano, Vox Hebraea
LEHASKIL hoc loco potius significat
contemplari, debetque sic verti, ad
contemplandum desiderabilis. melius*

*Ubi tamen
male Fu-
nius eru-
dire.*

*Ps. XXXVI. §. IV. hylætae te verstaen.
„ Chald. Onkelos. Et vidit mulier
„ quod bona esset ad vescendum & quod
„ salutifera esset oculis & delectabilis
„ arbor ad intuendum in eam. Gen.*

IV, 7.

IV, 7. *verhooginge. lege. vergevinge.* Multa in
c XXXII.
ibidem. ghy sult over hem heerschen. XXXIII.
Deutr.
lege. hy beerst. Num. XIX, 15. oock
alle open gereetschap, daer geen deck-
sel op gebonden is. quæ sodæ inter-
pretatio! corrige. Oock alle vat daer
geen overstelpent decksel op is. Ita
Onkelos: pocula enim & pyxides
differunt ab ollis. febriculosæ eru-
ditionis commata sine fine. Deutr.
XXXII, 5. totum turbatum est. lege.
is by hem bederven? neen. sijner kin-
deren is de faute. ita versio Hispani-
ca Kimchi. Deutr. XXXIII, 3. sy
sullen in het midden tusschen uwe Non tan
ad Ari-
voeten geset werden. lege. ghy bent stophanis
in't midden van haer doorgegaen. quam ad
Cleantis
ibid. com. 4. involvatur hoc comma elucubrat.
Lucernam.
parenthesi. alias Moses videretur
fuisse Rex in Jeschurun. quod ta- Zeph. III,
15.
men in notulis affirmant interpre-
tes, Mosique applicant. o vertigi-
nem! Moses nunquam fuit Rex,
sed Deus fuit Rex ejus populi. com.
6. ejusd. capitis van getale. lege. on-
telbaer.

telbaer. ibid. com. 19. *sullen roepen.*
 lege. *de roepen.* cuncta juxta Junium
 & Tremellium, doctius autem Pa-
 gninus. Job. XIX, 27. *mijne nieren*
verlangen. lege. *schoon mijne nieren*
vergaen in mijn schoot. Psal. LVIII, 4.
vervreemt. melius ad genium nostræ
 linguæ *verbastert.* verum hujus com-
 matis sexcenta. ἀλλὰ γὰρ ἕκαστος συ-
 γράφει τὸν ὄχλῳ. Nudius septi-
 mus intempestiva sapientia in cir-
 culis Græculus mihi cerebrum ex-
 cutiebat, dum pro aris & focis pro-
 pugnabat ob famem sedandam fu-
 rari haud fuisse vetitum. idque ex
 cap. VI. com. 30. Proverb. adstruere
 nitebatur.

Obstupuere silentes

*Conversique oculos inter se atque
 ora tenebant.*

Furto
 gaudium
 famelico
 gutturi
 creare in
 foro poli
 & soli
 vetitum.

verba textus sic se habent. *men doet.*
 Merceri opinionem secuti. verum
 enim vero obstat ratio naturalis, fo-
 rumque poli, in quo scelera mente
 metiuntur, animo & furtum com-
 mit-

mittitur, sed & cap. II. §. 26. Jeremiæ, jus fasque omnium morationum gentium repugnat. Lege itaque *doet men?* hominibus perpetua egestate sordescentibus mors equidem solatium, & vita supplicium; nihilominus Respublica neminem fame animam agere sinet, nec in ulla Christianorum urbe auditur sceleratissima senis avari vox apud Comicum,

Πάρεσσι
ὡς ἐν
παρόδῳ
pro charitæ
angustia.

De mendico male meretur, qui ei dat, quod edat:

Nam & illud, quod dat, perdit: & illi producit vitam ad miseriam.

Cant. IV, 1. *gras afscheeren. lege. die van Ghilhad afblincken. Pagninus quæ aspiciunt de monte: id est nitent & fulgent. Ezech. VIII, 17. wijnrancken. lege. stanck. crepitum. Pagninus mittunt fœtorem ad nares suas. c. XVII, 5. met groote voorsichtigheyt. Quin imo maxima imprudentia ipsimet P. C. hallucinati sunt. lege: hy plantede het als een willigen-*

boom by vele wateren. Interpretationum divortia in glossis marginalibus locant, atque & hanc emendationem observant; verum quis Oedipus ex tanta verborum congerie verum genuinumque clicere posset sensum: in ipso textu inferuissent ut Anglici interpretes. Zeph. 11, 2. *eer het beslydt baere (gelyk kaf gaet de dagh voorby. melius: eer het beslydt gebaert werdt, vel potius voorkome, eer de dagh voorby gae als kaf.* delitescunt plura, quæ subactissimus vir ex tempore recensere haud valeret. quam crebro *Heere Heere* cum verti debeat *Heere Godt. de Heere Heere der heyrsharen, lege: de heerscher Heere der heyrsharen.* Solæcisimi longe plures subodorabitur linguæ S. initiatus. Ego nec dulces Permessidos undas hausi, nec è fonte Hebræo labra prolui, adeoque *Πίνετον* instituere vel ferram contentionis recipere haud in animum induxi dum laureolam in isto non

non quæram mustaceo, ne sine spe prædæ morari in scopulo videar. interim

Credite me vobis folium recitare

Sybilla.

Ardelionum vitam otiosam emendare volo, ut authenticæ lectioni magis vacent, nocte & die litent sedulo contuli autem omnia cum Sanctis Pagnini Hebræi (miror hunc Leonis x. hortatu, qui Sacras paginas *fabulas* dejerare solebat, inductum ut acuto ingenio doctam versionem meditaretur) accurata interpretatione, & cum iis auctoribus, quos in suffragium vocavi. Magnis hunc encomiis extollunt Erpenius & Sixt. Amama. Versionem ejus *fidam, maxime literalem, singulari judicio atque peritia concinnatam docti fere omnes consentiunt*, ait verfatissimus D. Polus. Verum cum ab impudentioribus Papolatri pro Hæretico exhibilatur, ideo ejus versionem in aliis editionibus interpolavit

Vacillat auctoris auctoritas, ita tamen ut summi viri pondere fexta ac stabilita maneat.

A. 1513.

Dormivit
Job. v. 2.

Arias Montanus. Plura movere possem, ne tamen hæc dissertatio digressionibus tumefiat, parcam iis; ita tamen ut immota Triumvirorum vel saltem Dioscurorum, sententia factaque maneat, Codicem Hebræum (integrum licet) turbatum, omnesq; interpretationes vitiis squallere. Concludimus itaque benedictionem *Crescite & multiplicamini*, quod palmarium & Achilleum in nos vibrari posset telum, fugitivo loco per incogitantiam Scribarum secundorum vel sequentium esse insertum.

*Questionis
capitolo.*

§. xx. Tandem subiit mirari, quid parentes omnium primi crepundiis suis fecissent, si nullus earum fuisset usus in innocentiae integritatisque statu. Verum enim vero, sepositis Prædestinationis & liberi arbitrii arcanis, nonne potuisset Deus totum hominum genus ex terra procreasse, ut ab iis sicut Angelis tantum glorificaretur. Seraphini & Cherubini, cum humanam assumpse-
rant

rant naturam, etiam hisce membris
 præditi dicuntur, dum *pedes, indecoras corporis partes*, id est, pudenda
 & obscœna, ut apud Martialem, alis
 leguntur velasse, qua forma & nobis
 depictos exhibet Villalpandus. Potuisset & Deus concubitum immaculatum iis permisisse, ut salva mentis animique virginitate fecissent & peperissent. Nec tamen omnis scrupulus videtur sublatus, ubi legitimus Evam cœpisse fructum, eumque *comedisse & dedisse* viro. Sed quis adeo in sacris literis peregrinus hospes, qui ignorat prætextata ac nupta verba per *δὲ φημισμὸν* exprimi. Dare est verbum ex intima Elephantidis cella. Vir concubitum dicitur *dare* apud Mosen, ut apud Paulum mulier *retinere*. Prostibula titulis suis inscribebant *Hebu Kalôn!* clamabantque *date ignominiam* apud Hoseam: *quod pudor vetat eloqui* ait Chaldæus. Acutus Epigrammatum scriptor mirifice ludit in hac voce.

I Cor. XII,
23. *Jes.*

VII, 20.

Ej. VI, 2.

Ezech. XVI,

25. *Mart.*

L. X. Ep. 81.

Gen. III,

6.

L. I. c. 5.

de Prost.

Veter.

Num. v,

20. *Rom.*

IX, 10.

Hof. IV,

18.

L. II, 25.

49, 56.

de

L. III,

89. L.

XVII, 74.

de Galli cujusdam uxore, quæ solebat & mercedem & corpus *dare*. de Galla deformi, quæ sui copiam *dabat*, sed non mercedem, & de Phylide se duobus *daturam* promittente, de Cœlia Batavis Cattive nota, quæ inclinata quadrupes quatuor pluresque cujusque nationis admitteret equites.

L. VII, 29.

L. IX, 32.

L. X, 81.

*Das Cattis, das Germanis, das
Cœlia Dacis,
Nec Cilicum spernis, Cappado-
cumque thoros.*

Et alibi.

L. XI, 105.

*Pædicare negas? dabat hoc Cor-
nelia Graccho.*

Observat & hanc vocem amorum
Poedagogus

*Quæ dant, quæque negant, gau-
dent tamen esse rogatæ.*

C. VIII.

Ita apud Propertium *nox data*. Pe-
tronio *pænas dare*. adde Ciceronis
effatum de Cæsaris pudicitia in con-
tubernio Nicomedis apud Tran-
quillum. Martialis memoratus

---- non solet illa

*Accipere omnino : quid solet ergo ?
dare.*

Apud Arbitrum nihilominus dandi verbo respondet accipere. Vetus quemquam in hoc diversorio hodie admitti, ut remedium tertianæ sine interpellatione à vobis acciperem.

Ita edere, comedere, devorare, manducare de Re Venerea passim apud Latinos, quæ in unum coadunarunt Val. Acidalius, Doufa ac Gruterus. apud Hebræos & comedere pro adulterari. Prov. c. xx. §. 17. & c. xxx. §. 20. Ita & panis (ut hic fructus) occultus pro Venere furtiva

Prov. IX
17.

Ut nec dent oscula rapti sonum.

Ut autem frui κατὰ γρησκῶς de Αφροδίτης arcanis, ita & fructus pro uteri liberis ipsaque delectationis patratiōe & γαργαλίξιν sumuntur. aliaque innumera, quorum catalogum texere supersedeo. Fastidium præstat enim quod fatiat. de argumentis in aciem ordine eductis satis super-

Psal.
CXXXII.
§. II. C
CXXXVII.
§. 3. Ibr.
II, 20.
Luc. I, 42.

154 HADRIANI BEVERLANDI
superque actum judico, ita ut arbitriis & cerebrosis sciens parcam additamentis,

Ne te forte meæ gravis urat sarcinæ chartæ.

Argumentorum verissimorum radios non tantum trans vela & tectoria emicare emissitiis bene vasati videbunt oculis, sed & præjudiciorum velo & fascino dementati, vitæ curriculum non indiligenter multotiesque pensitantes observabunt, quo ingeniti sceleris pruritu magis miselli homunciones catervatim incitemur, ita ut confidam problematis nostri causas, non παρεγχερήματα nec τεχνάσματα sine ratiocinio & fundamine à me prolata exhibilaturos, imo quotquot verum didicere & sentire & loqui mihi accessuros facile fidem habeam: nasutis cothurnataque cathedræ Præsulibus, pro ut sub acumen styli veniebant, hæc promulsidaria in anticænum ex puteo Democriti deprompsi. sollicita

cita nihilominus Dupondiorum ob-
 stupidorum fræx, quos fricti ciceris
 & nucis & scrutorum emptoribus
 comparare soleo, ogganniet & con-
 cussam per urbem clamitabit, ali-
 quid ex Africa monstri: verum nec
 lumen cæco, nec sermonem surdo
 nec sapientiam bruto propinare
 constitui. Me tantum raris & qui-
 dem Atticis juvat auribus placere
 & probari. Nunquam animum in-
 duxi populari auræ placere, nove-
 ram enim probrosam esse Majesta-
 tem, quæ se populi erroribus tuetur,
 noveram funestum dirumque mul-
 tis fuisse populi favorem, quem fa-
 talem ingeniorum scabiem nuncu-
 pare soleo. Amaricum fugitat &
 unguentum porcus: nam setigeris
 suibus acre venenum est. Plura ha-
 bemus in pasceolo, residuaque alia
 in penu, verum

*Ex Curcu-
 lione Ele-
 phantem
 faciunt
 Asinarii
 nepotes, &
 Mastiges,
 quos abire
 morbone-
 am jubeo.*

*Non im-
 perari ego-
 met mihi,
 Omnia
 assentari.*

*Imbecillia
 se lædi
 putant se
 tangantur.*

Qui bene latuit, bene vixit.

Armenta irritare stultorum est, cum
 per impetum cornu feriant, & gra-
 vissi-

Vesipell-
lem esse
convenit
hominem
pectus cui
sapit.

vissimos esse morsus irritatæ necessi-
tatis ipsosmet Issacharos,

Curva quibus pullum subnectit fi-
bula vestem

haud latet. Pharisaicum palliato-
rum mendicabulorum supercilium
non pluris facio, quam muscarum
murmur elephas. Plerique morta-
les ad judicandum justo pollent ju-
dicio, verum ad dilanianda aliorum
scripta omnibus ardet animus. Non
possum non præterire insignem osci-
tantium quorundam stuporem, qui
Literaturam, in jure Antiquitates,
Jus Publicum Politicamque, aliaque
humaniora, tanquam studia infra
pecuniam detrusa, negligunt, in
eorumque cultores atram evomunt
loliginem. proh pudor! vos Me-
dulæ capita *date alienis recreationi-*
bus veniam, ut & vestris impetrari
possitis. Maxima Sudiosorum pars
amœnitates quærimus, his tamen
magna vitæ pars elabitur male agen-
tibus, maxima nihil agentibus, tota
aliud

aliud agentibus. Aurigandi studio detinentur & majoribus impensis equos canesque suos erudiri, Megarensum more, cupiunt quam semet. Sybaritarum cacoëthe perciti bonas dant præsepibus, rotatiles catastropharum gyros pariter ac aleatorium plus satis calefaciunt forum. Comibonum collegia, crepitantium fritillorum tesserarumque competitiones anteferunt exercitiis Academicis.

O Medici! mediam capitis pertundite venam!

Stimulantis hujus peccati urtica præcipue tetigit hosce Palladis Minervæque nepotes. Armata Venus ad Palladem apud Ausonium.

Titillatio
quam sen-
sum sex-
tum vocat
J. C. Va-
ninus

Dial. 48.

Studiosos

vexat, qui

calidissimi

sunt &

humidif-

simi. ait.

ibid. pag.

219.

----- *Quid me galeata laceffis?*

Vincere si possum nuda, quid arma gerens?

----- *Armatam tu me, temeraria, temnis*

Quæ quo te vici tempore, nuda fui?

M

Can-

Cantant, saltant, ludunt, jubam
 quassant simulatam, quasi equi acti
 de præsepibus, ut teneræ Cypridis
 arcu litare possent. Scortillorum blan-
 ditiis irretiti, præter propter vitam
 vivunt, nec domi nec militiæ sunt.
 horum cogitationes intra muros,
 domos & templa grassantur, suban-
 do caligantes fenestras, cubilia te-
 ctaque perumpunt, idque ut pene
 soluto indomitam rabiem sedare
 valeant. Eunt huc, hinc illuc, &
 cum illuc ventum est, ire illinc lu-
 bet. Si domi sint, foris est animus,
 si foris, animus domi est. Vagi
 certum haud tenentes præsepe,
 confluunt ad Mimos, Sanniones,
 lymphatos denique & cerritos. Di-
 versorum pernicies macellique
 barathra ubi animam debent, vor-
 suramque solvunt, ad studia, quasi
 æris alieni emplastra, se conferunt.
 Mox receptis cambiis,

*Anima
 magis est
 ubi amat,
 quam ubi
 timet.*

*Audentes forsque Venusque ju-
 vat.*

Tum

Tum omnes ferias, præter esuriales, observant, quæque puella iis facit ingenium. ex fessa in recententem subinde transultant desultorii equam (vos D. Studiosi, pace προλυτῶν dixerim, ipsimet æqui estote iudices)

*Una contentum pudeat me vivere
amica*

Hoc si crimen erit, crimen amoris erit.

Eja! euge! beate! Sed quis pudor aut metus aut legum reverentia! Sub mantelo religionis (cujus obtutu apud omnes gentes, & etiamnum apud quascunque sectas, nihil unquam vulgarius & impudicis destinationibus vellicandis tutius) venantur in templo puellas, ubi Venus vagari & Charites ministrari diceres. Dira ambitiosæ famis libidine agitati, per cancellos basia jactant, transeuntium virginum pedes diligenter & lente, Theorano mercatorum mangonum more, con-

150 · HADRIANI BEVERLANDI
siderant, manum in obscœnum mo-
dum formatam porrigunt Nym-
phis, offerunt & notant domicellas,
earumque latus digitis vellunt, pe-
demque pede tangunt. Cum eorum
caro mellifluo calore & rore fluit,
tum tenero cum Amorum pœdago-
go opem implorant faucii:

*Tunc ego te cupiam dominæ teti-
gisse papillas,*

*Et lævam tunicis inseruisse
manum.*

Ipsæque puellæ emissitiis è longin-
quo oculis annuunt, nutos confe-
runt loquaces, abduntque blanda
verba notis, melle lepore & sale
compositis, quasi in foro pila ludens
datatim dat se, alii adnutat, alienum
tenet, aliique pervellit pedem: quas
furtivas loquacis vultus notas docet
Naso.

*Verba superciliis sine voce loquen-
tia dicam,*

*Verba leges digitis, verba nota-
ta mero.*

Flexæ

Flexæ harum comæ recreant juvenum animos, corruscanti rore rigantes genæ tentos reddunt aspectores. Quibusne densim singultibus, delicata graduum moderatione glomerantes, intra pectoris larem effantur gannientis Vestalis effatum?

Felices nuptæ! moriar nisi nubere dulce est.

In hunc enim, unice loquacis vultus & oculorum tremulorum, quasi priapulibus victitantium, aviditas finem collimat, ut sponsalia de *Futuro* contrahantur. Quæ cum parcos Dei cultores & infrequentes haud lateant, nihilominus Asurii onagri, Cybelis alumni, & Sileni ephippia, larvæ umbratiles, nocturni lemures, cum Timone ringuntur intra orchestram, meque conviciis dilacerant, quod prætextatis (O stipes! sunt verba *necessitatis* scapham scapham, ligonem ligonem Romana simplicitas vocare solet

152 HADRIANI BEVERLANDI
& debet) falaces eorum nequitias
execratus fuerim dictis.

*Scimus inurbanum lepidò seponere
dicto.*

Dum æmulari ipsis haud liceat, aut
datum est, invident, nullique par-
cunt quam sibi, meque præcipue
portentis mendaciorum nugis lesê-
re. Plures interim inveni patronos,
quam Thebæ portas. Et cum homo
ebriatus somno sanari soleat, nonne
rabiem & phreniticum furorem
æquo tollerem animo, cum male-
dicta oratione vulnerari vix soleam,
latratufque minorum catellorum
securus exaudiam. *Cum pare con-
tendere anceps est, cum superiore fu-
riosum, cum inferiore sordidum, ad-
eoque perferendum & obdurandum.*
Quicquid hisce Lucanicis dixeris,
oleum & operam perdes. Pace
vestra liceat dixisse, *laves me*
(ait Apuleji Asinus) *licet & co-
mas, novi ego quæ sit mater mea.*
Nam è carceribus dimissi cothur-
nata

nata per Academiæ pulpita levi focco, tanquam canes è Nilo bibentes, currunt & abeunt. Ne tamen ad Agnatos gentilesque essent reducendi, non tantum ad imi, sed nullius subsellii bidental delabuntur Ixionis hi nepotuli: Tandem ad madidas tabernas & fumificas in culinas migrant, obscœnasque per vitam humili sermone compotiunculas frequentantur.

Vescatur Siliquis, fruges qui spernit opimos.

Nulla virtute à vitiis redempti extramuranea adeunt receptacula, ut ibidem cum Ambubajis, bustuariis, Schoeniculis, cetariis, olitoriis & diobolaribus, quibus nec cophinus, cimex, lodix, aut nudi grabati superest sponda, socio motu lumbos movere possent. hi sunt, qui me bifulca occidunt lingua. Nec enim ipse eos pipulo defero; verum ipsimet udis labellis in sceleribus gloriantur cum Procuro.

--- Alea

- - - - *Alea turpis**Turpe & adulterium mediocribus :
hæc eadem illi**Omnia cum faciunt , hilares niti-
dique vocantur.*

Dantur nihilominus præter Peribomios hos Æmilii Scauri, Encolpii & Catones, qui plebejæ Veneris vocabulis acerbis aures imbui detestantur, & interim eorum virtutes mero incalescunt, vel clanculum tota luce inter scæmineas cathedras segniter torpescunt, & in earum gratiam genua prensant, patiuntur se soleâ rubra objurgari, titionibusque pingi, & longa fuligine perfrici, sic se totos penicillo, Satyrio tincto, opprimi. Quoties in cymba à Veneris nepotulo, vel extra eam ab Helciario mentio fit de usu formosarum, tam vehementer excandent Socratici cinædi, ficti Scauri, trepidi Stoicidæ, fucatæ Laroniæ, aliique hypocritæ, ut si quis eos intueatur, diceret aliquos ex Essenis, interim

rim moribus probi, obscene vivunt. Sed quid multis ingrata, eaque unicuique, cui emuncta tantisper naris, nec pepo plane pro corde fuerit, nota revolvo. Pistrinum hoc Lug-
 dunense, & Hagiensis Sylva, parietibus septa, furiosa Rivalium æmulatione, & libidine opum populatore detritum, satis superque docet, raporum arva & rapinarum agros ificiis esse ferruminandos.

Rapenburg.

*Namque eadem summis pariter
 minimisque libido est.*

*Nec melior pedibus silicem quæ
 conterit atrum*

*Quam quæ longorum vehitur cer-
 vice Syrorum.*

Quid ergo examina Juvenum & Vatum, pavens quasi damula, extimescerem? Quid itaque & Aristarchum aut Zoilum, κλύτῳρον Cynulcum aut Orbilium, Vallam aut Ithyphallicum Scioppium aut Robortellum vererer? Luctentur quicquid velint dementes. Facilius est μωμῆσαι

N

quam

quam *μυμείδου*. Fateor & purpureum ostrum honestiorem aut turpiorem quemvis facere: verum enim vero, plerumque Vitellii ac Caninii Galli & L. Bestiæ nasciscuntur Caligulam patronum, qui corruptis suffragiis vel ambitu evehuntur ad sublime Puteal, interque ipsa Decurionum subsellia, cum Apuleji asino, munera subeunt. O Domine libera me ab iis, qui unicum per vitam legere codicem, iisque me subduc judicibus, qui pede quam consilio proprio succenturiantur affessori: tum nec Momum nec Mimum, Heraclitum, aut Democritum, Argum aut Briarëum verebor, nec enim,

*Qui adeo
recors
fuit, ut
equum
suum Con-
sulem P.
R. des-
gnaret a-
pud Tran-
quil.*

*Falsus honor juvat, aut mendax
infamia terret.*

Vos interim Initiati, dilecti, amici ac fautores quibus solis rationem otii mei reddere volui, (non ut decempedâ tumidum Antimachum aut Colophonium Didymum, sed
lineam

lineam xx. punctis coadunatam, & si velitis calcem sine arena, acetabulo metimini) utpote Deliaci pallida ora unafque execrantes manus, non læva sed æqua cogitate mente, me hæc omnia, quæ *liquere* vix dicetis, sic *arbitrari*. Nolo enim
 ὤρεφρονεῖν παρ' ὀδεῖ φρονεῖν.

Πολλάκι καὶ κήπερ ὁ ἀνὴρ μάλα
 καίεργον εἶπεν.

Explicit.

PIA MEDITATIO

Cum propria conscientia contra mundi illecebras Thessalarum Magarum fascinationibus venenosiores.

*Tu quis,
Te ipsum
interroga,
nec conscientiam
neglige.*

Cum autem ingeniti hujus morbi impetum ter quaterque revolvere, inopia sit, placidi autem nefas virus perpendere & nosce magna salutis nostræ sit portio; ideo flexo humi genu, meroque pede à vitæ salutisque auctore flagitemus, ut occultum & imper-scrutabile hoc peccatum declinandi mentem, ad cognitionem veritatis & propriæ confessionis testimonium intelligentem ducat. In faciem procidamus atque in terram prosternamus, & geniculis per perpetuum vitæ Sabbathum,

P R E C E S

bathum, adoramus Christum, ut mentem armatam doceat pellere mundi illecebras, utque divina regenerationis gratiâ in nobis miseris scintillas antiquæ eruginis suffocet Spiritus S. deprecamur. Cum Dominicum lætitiæ diem agimus Stationarii, erecto corpore & capite humiliter modesteque inclinato puras manus explicemus, elevamus, & cum modestia & humilitate eas ad cœlos attolamus, nec sine reverentia ad Orientem & altaria irrumpamus, ne magis ad Divinæ iræ phiolas exacerbandas quam placandas in Proseuchis concurrisse videamur. Non autem cum

P R E C E S.

extinctam petamus voluptatem; sed cum D. Paulo, ut stimulos enervet, corpusque dormet, & ἀπόθεσιν ἔἀπέκδυσιν imperitari dignetur perennis ille castitatis fons. Agedum ne cum Saule desperemus, sed cum Petro flentes veniam imploremus: nec cum Caino è conspectu Dei aufugiamus, sed pudore suffusi cum Magdalena post *Jesu* (ad cujus personæ nobilissimæ memoriam caput flectamus) Christi terga, judicem equidem, sed & patronum nostrum invocamus: denique cum Zachæo publicano ac Prudentio Clementi anteaactæ protervitatæ & petulantis lasciviæ pudeat pigeatque. commissa
 pia-

P R E C E S :

piacula nec in feram noctem differamus, verum de novo cum Jobo pactum cum oculis nostris ineamus, ne per diem incurramus in tenebras, & quotidianarum illecebrarum *μαθήματα* tot *μαθήματα* consideremus. Ipsa turpis rei cupiditas pro actione damnetur, ne dum ad immunda properamus immundi simus. hiantes oculos, ne in omnia luxuriæ vitia nos præcipitent, claudamus. Curent sedulo denique puellæ ne oculi aliorum per earum lumina patrantia, furtivos meditantia amores, ad intima præcordia delabantur. Quæ ut unicuique nostrum largiatur Verticordius Deus, propitius peto.

P R E C E S.

*Clementissime Pater, cum tuo be-
 neficio in lucem sim editus, & per
 te in hospitium hujus mundi intra-
 verim, quaeso humiliter ubertim
 flens, ut fortunæ salo quassus recum-
 bam sub protectionis tuæ tegmine
 securus. Da mihi intellectum, Aba
 pater, & scrutabor legem tuam, ut
 eam in intimis cordis penetralibus
 custodiam, ne intus adulter perno-
 tescat. hoc peccatum, in quo con-
 ceptus, natus & adultus sum, ut
 suffoces flagito. nudus humi infans
 jacui, indigus omni vitæ auxilio,
 tu benigne Deus per misericordiam
 tuam hucusque me aura vesci vo-
 luisti, & à ventre matris meæ dies
 auxiisti meos. Largire mihi in hoc
 mobili transitorioque momento cor
 mundum, mentemque non alienæ
 pud-*

P R E C E S.

pudicitiae sollicitatricem, sed ornatricem meae. Negent malevoli me esse pudicum & falsis mordear opprobriis, tu interim sis maneatque inviolabile meum asylum ac turris, ut illibati floris larem sancte gubernem. Mens mea equidem tabida, pectus illuvie scabrum & ingenito peccato saginatum à facie irae tuae; verum per satisfactionem castissimi filii tui, & sponsi nostri, & per Spiritus Sancti operationem sana me,

Molle meum levibus cor est
violabile telis

crucifige itaque Castissime sponse pectus telis cupidineis haud inexpugnabile. Misericordiam tuam, Pater, deprecor, reminiscere sodes misericordiae tuae, delicta autem lubricae juventutis ne memineris,

N 5

mise-

P R E C E S.

*misericors Deus. Da ut etas dum
 florescit, peccata senescant, cave-
 am mihi ab hoc lubrico & fervido
 juvenilis etatis gyro, nec fidam
 caduco viridioris corporis flori, nec
 vernanti sanguini libido adhaereat.
 Indue me cilicio, asperge me hyssopo,
 quo anima albescat. Orna me clypeo
 contra Sathanam, carnem & mun-
 dum, nec non Sirenum scopulos puel-
 larumque offucias, ut victoriam
 omnium maximam, hoc naturale
 vitium domuisse, obtineam, utque
 primum virtutum esse honorem se-
 dulo perpendam, hoc vitium fu-
 gere. Prochytae Suburrae propo-
 nam, mens lasciviae flabris intumes-
 sens detumescat. Intret postulatio in
 conspectum tuum, Deus, depreca-
 tionem exaudi, flectant te vota mea.*

hec

P R E C E S.

hec mihi faxis munera, Sancte Deus:
 Me libera ab odio, sodes, vatiniانو
 Theologastrorum, quorum linguæ
 acumen magis, quam acies gladii
 formidanda, ab indoctis prævari-
 catoribus, qui acuerunt linguas suas
 sicut serpentes: execrandam quo-
 rundam hypocrisis larvam ore ro-
 tundo puraque manu detegam in
 majorem nominis tui gloriam no-
 stræque salutis ædificationem: con-
 tra & injustos judices Terentianos-
 que Phormiones, qui sibi semitam non
 sapiunt, & alteri monstrant viam
 & leges præscribunt me protege, ne
 in judicii loco impietas, & in justi-
 tiæ tribunali iniquitas regnet. Vir-
 tute irrumpam iniquitates, neque
 extimescam faciem potentis, sem-
 perque intelligam injustitiam esse ac-
 quasi-

P R E C E S.

quisitionem mortis, in quam sug-
gere mihi tela. Da iudicium
tuum Principi, & ejus filio justi-
tiam tuam, ut iudicet incorruptus,
comprimat corda felle & acerbis
aceto percita, studiisque humanio-
ribus faveat. Sis tu, omnipotens
Deus, clypeus in trucem hostem, ca-
ligine obsessum porrectus, injurias
mihi à loquacibus rabulis, vultu-
ribusque togatis, Sycophantisque vi-
bratas penes te ultorem deponam:
Tu satis idoneus patientie seque-
ster: si damnum infligatur restitu-
tor sis, si dolorem medicus per &
propter Paracletum nostrum Jesum
Christum.

Precamur sine intermissione &

F I N E.

OPI.

OPISTHOGRAPHUM,

In ima cera

ERRATA,

Me invito irrepta, complectens: quæ sic
verso stylo illinere, & liturâ emen-
dare poterit Lector.

Pag.	Errata.	corrigen- denda.
Dedic.	tota orbe.	toto orbe.
Epist.	presbiteri	presbyteri.
Pag. 2.	glorificarentur	glorificarens.
	alopecibus <i>vel simavis</i>	Lycificis.
3.	Epicarmus	Epicharmus Sículus.
6.	velle	velle.
8.	ὀ	οι.
	πῶδες	πῶδες.
	Ἐτῆ	Ἐτῆ.
10.		ιατῶν.
	Been	Beri.
11.	ἀλατῶσιαι	ἀλατῶσιαι.
12.	religebant	religabant.
36.	lubricant	lubricat.
	<i>in quibusd.</i>	
60.	massa	massa.
65.	<i>in margine</i> Frustricibus	Frietricibus.
72.	læva	lena.
91.	Leprosus	Leprosum.
117.	<i>bis</i> invaserit, delendum itaque.	
126.	<i>in marg.</i> Josu.	Jesu.
131.	Hieroeheninus	Hierochontinus.
139.	<i>in marg.</i> frarres	Fratres.
148.	possent	possint.
152.	phreniticum	phreneticum.
153.	frequentantur	frequentant.
154.	perfrici	perfricari.
	excandent	excandescunt.
149.	recententem	recentem.

Sed

Sed limites pro ratione æquoris papyracei
figere cogor, adeoque plura, quæ addi &
mutari possent, monere plena interdicit libri
margo. Initiati orandi vel exorandi mihi, ut
tralatitii meminiscantur effati: *Omnia ha-*
bere memorium & in nullo aberrare non esse
mortalis constantia, sed infallibilis Divinitatis:
qui si sphalmata mea, crudo ingenio protru-
sa, amice commonefecerint, me gratum in-
venient clientem: cum omnes mortales,
immortalitate licet dignos, errasse sciam.
Homines fumus, omnesque deceptionis gu-
stamus latices: minutiora itaque candidi
Lectoris humanitati commissa sunt. Stoli-
dissimi syllabarum aucupes pariter ac morosi
Cuminifectores, qui demersos ad quodeun-
que rodent unguis caputque scalpent, sciant
humannm esse errare, audiantque acuti Hi-
spani patrocinium.

Non meus est error, nocuit Librarius illis.

F L A C C U S.

*Virtus repulsæ nescia sordidæ
Intaminatis fulget honoribus
Nec sumit aut ponit secures
Arbitrio popularis aura.*

F I N I S.

